

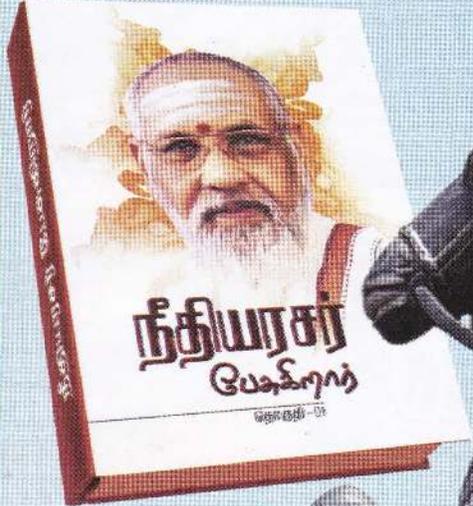
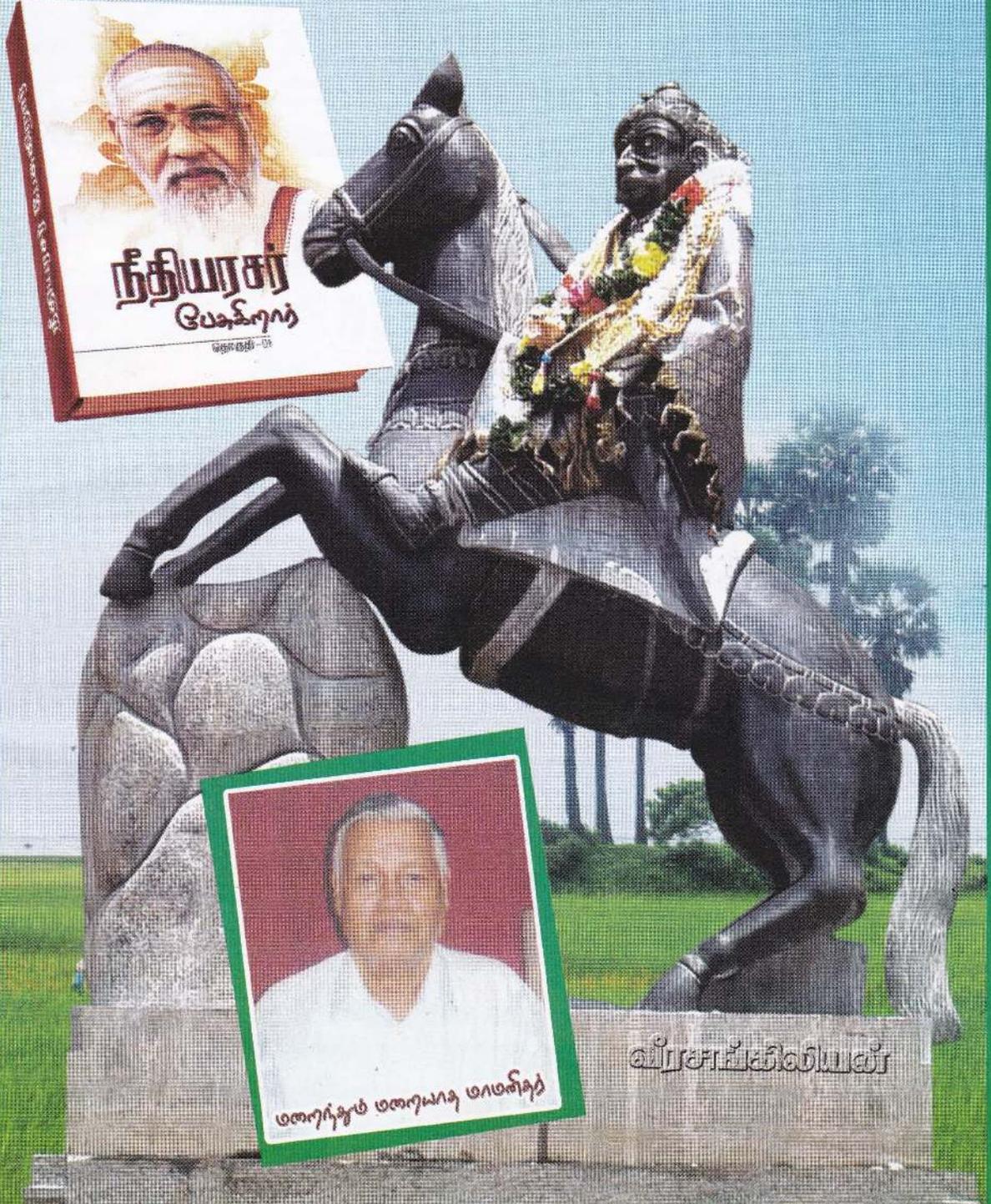
தமிழ்த் தூது

தாயக ஒலி

THAYAKA OLI

36

இரு திங்கள் ஏடு

வீரசாங்கிலியன்

MAINTAINING
Company
ACCOUNTS

AA Accounting & Business Solutions Associates

265 Haydons Road / London SW19 8TY

Accountants and Management Consultants

***for Efficient and Quality Professional
Accounting Services***

WE SPECIALIST IN

- Year End Accounts Preparation
- Self Assessment Tax Returns
- Vat and TAX Investigations
- Management Consultancy
- Business Plans and Cash Flow Forecasts
- Book Keeping
- Solicitors Accounts
- Payroll Preparation
- Business Startup Advice
- Management Accounts

***Also through our contacts
we are able to raise Finance for New Business***

Contact : **UTHAYANAN or SASI**

Mob: 0774 7794 358 / 07786 966 207 Tel: 020 8545 0205
www.aa-accounts.co.uk

Little ASIA

Wellwatte | Pettah

Follow us

317, 317A, Galle Road, Wellawatte, Colombo 06. T: +94 11 2504470, 2500098 E: info@littlasia.lk www.littlasia.lk
73, 75A, Main Street, Colombo 11. T: +94 11 2391592, 2391593 E: info@littlasiasilk.com www.littlasiasilk.com

சட்டத்தரணிகளும்
குடிவரவு ஆலோசகர்களும்

Rasiah & Co Solicitors

- Conveyancing
- Residential & Commercial
- Matrimonial
- Immigration
- Landlord & Tenants

Tel : 020 8543 4040

Fax : 020 8543 2400

**180A, Merton High Street,
South Wimbledon,
London SW 19 1AY**

**DX : 300004 Wimbledon South
rasiahsolicitors@btconnect.com**

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே”

தாயக ஒலி

(தாயக மண்ணின் தனித்துவம் காக்கும் சிருதிங்கள் ஏடு)

வள்ளுவர் ஆண்டு 2048 ஆடி - ஆவணி - 2018 வில் - 06 ஒலி - 36

இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இணைந்து வெளியிடும்.

தாயக ஒலி

பிரதம ஆசிரியர்

த.சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா)
தொலைபேசி : 0094(0)718676482

துணை ஆசிரியர்கள்

தாயகன் (இலண்டன்), சி.பவன் (இலங்கை)

மதியுரைக் குழு

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா
பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன்
வவுனியூர் இரா உதயணன்
சைவப்புலவர் சு.செல்வத்துரை
எஸ்.ஈஸ்வரநாதன் (இலண்டன்)
வைத்திய கலாநிதி தாளிம் அகமது

சஞ்சிகைக் குழு

மூ.சிவலிங்கம்
கா.வைத்தீஸ்வரன்
கதிரவேலு மகாதேவா
மாதுமை
சி.அருந்தவன்

வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் :

- கனடா : முருகேசு கிருபாகரன்
அ.பற்குணன்
- இலண்டன் : இ.பாலேந்திரநாதன்
- அமெரிக்கா : வே.பிரேமதயாளன்
- அவுஸ்திரேலியா : தி.திருநந்தகுமார்
- பிரான்ஸ் : ச. சச்சிதானந்தம்

தொடர்பு : 9-2/1, நெல்சன் இடம்,
கொழும்பு - 06, இலங்கை.
தொ.பேசி. : 0094(0)112364124

Email : editorthayakaoli@gmail.com

தாயக ஒலியில் இடம்பெறும் படைப்புக்களுக்குப் படைப்பாளிகளே பொறுப்புடையவர்கள். ஆக்கங்கள் ஆசிரியரின் அவதானிப்புடன் பிரசுரமாகும்.
- ஆசிரியர்

உள்ளே ஒலிப்பவை

புணர் முனையிலிருந்து...	02
கட்டுரை	
* ஏன் மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு....	17
* ஈழத்து தமிழ் சிறுவர் இலக்கியங்கள் - ஒரு பார்வை	39
* மனிதனும் மனிதமும் - ஒரு கண்ணோட்டம்	45
கவிதை	
* மரங்கள் மான்மியம்	08
* வைத்தவனா?, வாழ்ந்திருக்க, வாழ்ந்தேபார்!	21
* பாராய், வேண்டியதோ?	22
சிறுகதை	
* காக்கைகள்	03
* சிவோஹம் என்ற மந்திரம் சொல்லி	25
கேட்டதைச் சொல்ல வந்தோம்	
* அன்றும் இன்றும்	09
தரிசனம்	
* தொல்காப்பியம்	30
இலக்கியம்	
* தமிழர் காப்பியம்	20
* புறப்பொருள் வெண்பாமாலை	31
நூல் அறிமுகம்	
* நீதியரசர் பேசுகிறார் தொகுதி - 01	33
வள்ளுவம்	
* என்னைக் குழப்பிய குறள்	37
சிறுவர் கதை	
* பாட்டிக் கதைகள்...	28
நகைச்சுவைக் கதை	
* அது முடியாது; இது முடியும்!	16
சினிமா	
* நவீன தமிழ் சினிமாவின் சிற்பி மணிரத்தினம்	36
விளையாட்டு	
* யாழ்ப்பாண கிரிக்கெட் வரலாற்றில்....	16
அஞ்சலி	
* தமிழக முன்னாள் முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி....	23
* வைத்தியலிங்கம் கங்கைவேணியன்...	24
அறிந்ததும் தெரிந்ததும்	
* எர்னெஸ்ட் ஹெமிங்வே	15
உங்கள் விருந்து	32
ஏனையவை	
* மதங்க சூளாமணி	07
* அட்டைப்பட விளக்கம்	08
* விபுலானந்த அடிகளார்	38

போனா முனையிலிருந்து....

போதைப் பாவனையை நீறுத்துங்கள்!

போதைப் பொருட்கள் எமது நாட்டுக்குக் கடத்திவரப்படுவதாகவும், அதன் காரணமாகப் போதைப் பொருள் பாவனை அதிகரித்து வருவதாகவும், இளைஞர்கள், யுவதிகள் மத்தியிலும் பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியிலும் இப்பழக்கம் உச்சநிலையில் இருப்பதாகவும், அதன் காரணமாக நாட்டில் குற்றச் செயல்கள் அதிகரித்து வருவதாகவும் அன்றாடம் ஊடகங்கள் வாயிலாக நாம் அறியும் செய்தியாகும். இதற்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து தடுத்து நிறுத்தாவிடின் மேலும் பல சமுதாயச் சீரழிவுகளைச் சந்திக்க நேரிடும் என்ற எச்சரிக்கையும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே போதைப்பொருள் பாவனை முற்றாக ஒழிக்கப்படவேண்டும்.

பெற்றோர்களின் கவனமின்மை, பாடசாலைகளில் அதிபர், ஆசிரியர்களின் அவதானிப்பின்மை, சுற்றுச் சூழலில் உள்ளவர்களை கண்காணிக்காமை போன்ற காரணங்களால் இளம்பராயத்தினர் விஷமிகளின் வலைக்குள் சிக்கி போதைக்கு அடிமையாகும்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த நிலை நீடிக்குமானால் அச்சமுதாயம் மீண்டெழு முடியாதநிலை உருவாகும். இந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமையானவர்கள் கல்வியில், விளையாட்டில், உணவில் நாட்டமற்றவராக மாறிச் சமுதாயத்திற்குப் பயனற்றவர்களாக, குற்றச் செயல்களைப் புரிபவர்களாக வில்வ ரூபம் எடுத்து விடுகிறார்கள். களவு, கொலை, பாலியல் வல்லுறவு, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் போன்ற வேண்டத்தகாத பாரிய குற்றச் செயல்களில் ஈடுபட்டு தண்டனைக்கு உள்ளா கின்றார்கள்.

குறுகிய வழியில் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் போதைப் பொருள் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு சமுதாயத்தைக் குட்டிச் சுவராக்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் கும்பலைச் சட்டத்தின் முன்நிறுத்தி மிகப் பெரிய

தண்டனை வழங்கப்படவேண்டும். இரக்கமற்ற இந்த ஜந்துக்களின் செயற்பாட்டினால் நாட்டின் கௌரவமும் மழுங்கடிக்கப்பட்டுள்ளது. பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் கேள்விக் குறியாகவுள்ளது. பொருளாதாரம் வீண்விரயமாகின்றது.

எமது புண்ணிய பூமியான யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தளவில், போதைப் பொருட்களின் பாவனை உச்சகட்டத்தில் இருப்பதாகச் செய்திகள் வந்த வண்ணமுள்ளன. கிராமங்கள் தோறும் ஆலயங்கள், சமய நிறுவனங்கள், கல்விக்கூடங்கள் என்று தொகை தெரியாது இருக்கின்ற யாழ் மாவட்டத்தில் ஒழுக்கமற்ற நிலை தோன்றலாமா? கல்வியில் முதலாம் இடத்தில் இருந்த வடமாகாணம் ஒன்பதாம் இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளதே! இதற்கான காரணத்தை எமது கல்விசார் சமூகம் சிந்திக்கத் தவறியதேன்.

போதைப்பொருள் பாவனை, முகப் புத்தகத்தில் முழுகியிருத்தல், சிமாட் போண் பாவனை என்பவற்றால் அடிமையாகி இளம் சமுதாயம் தவறான வழிக்குச் சென்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு பெற்றோர்களும், ஆசிரியர்களும், சமுதாயமும் பாராமுகமாக இருப்பதேன். பிள்ளைகளை நல்வழிப்படுத்தத் தவறியதன் விளைவே முக்கிய காரணம் என்று சொல்லப்பட்டாலும், அவர்களின் நடத்தையில் கண்காணிப்பில்லாமல் இருப்பதுவே இத்தகைய வேண்டத்தகாத பயனற்ற செயல்கள் உருவாவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றன. எனவே, பெற்றோர்களே உங்கள் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தை மனதில் நிறுத்தி அவர்களைக் கண்காணிக்கும் உங்கள் செயற்பாடுகளை பயனுள்ளதாக உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள். வழிதவறிப்போக அனுமதிக்காதீர்கள்.

மீண்டும் அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்....

- ஆசிரியர்

காக்கைகள்

கலாயுஷணம் எஸ்.ஜே.ஜெயக்குமார்
குளுந்தவேலி, கரணவாய், கரவெட்டி

காக்கைகள் கரைவதைக் கேட்டுத் துயி லெழும்பிய ரகுபதிக்கு அன்று புரட்டாதிச் சனி என்பது மனதில் பட்டது. தோய்ந்து தோய்த்து உலர்ந்த வேட்டி தரித்து நெற்றியில் திருநீற்றுக் கீற்றுக்களுடன் காலைப் பொழுதாகப் பிரகாசித்த அவன் தேடி எடுத்துக்கொண்ட தேவாரப் புத்தகமொன்றுடன் முற்றத்து வேப்ப மரத்தின் கீழிருக்கும் சாய்மணைக் கதிரையில் அமர்ந்தவாறு சில தேவாரங்களை மனதுக்குள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

அதிகாலையில் எழுந்து, வீடு வாசல்களைக் கூட்டிக் கழுவிப் பாத்திரங்களைத் துலக்கிச் சுத்தம் செய்து சமையலுக்கான ஆயத்தங்களை அவசர அவசரமாகச் செய்து கொண்டிருந்தான் ரகுபதியின் மனைவி பார்வதி.

தானும் விரதமிருந்தபோதும் தன் கணவனின் விரதமே அவளுக்குப் பெரிதாகத் தெரிந்தது. தன் பசியைத் தாங்கிக் கொள்ளும் அவளால் ஒரு நேரங்கூடத் தனது கணவனின் வயிறு பசியால் வாடுவதைச் சகித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. எனவே பம்பரமாகச் சுழன்றபடி சமையலுக்கான அலுவல்களில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தான் அவள்.

“காக்கைக்குருவி எங்கள் ஜாதி” என்று பாடியபடி படித்த தேவாரப் புத்தகத்தையும் சாய்மணைக்கதிரையில் வைத்துவிட்டுப் “பார்வதி, பார்வதி என்று அவசரமாகக் கூப்பிட்டான் ரகுபதி.

“தலைக்கு மேலை வேலை. அதுக்குள்ளை இங்கை வா, அங்கை வா, என்று கூப்பிட்டால் என்ன செய்யிறது,” தனக்குள் முணு முணுத்துக் கொண்ட அவள் கையிலிருந்த வேலைகளை அப்படியே போட்டு விட்டு அங்கே போனபோது முற்றத்துப் பூவரசிலிருந்து “கா... கா...” என்று விடாமல் கரைந்து கொண்டிருந்த ஒரு அண்டங் காக்கையை அண்ணாந்து பார்த்த படி “காக்கா... காக்கா நன்மைக் கெண்டலால் நடந்து காட்டு. தீமைக் கெண்டால் இருந்து காட்டு,” என்று கூறிக் கொண்டு அதன் செய்கைகளை ஆவலோடு அவதானித்துக் கொண்டிருந்தான் ரகுபதி.

காகம் கிளைக்குக் கிளை தாவிப்படி கத்திக் கொண்டிருந்தது. “அடேயப்பா” என்று நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டவனாய் பார்வதியைத் திரும்பிப் பார்த்து புன்னகைத்தான்.

“காக்கையைப் பார்த்தியா பார்வதி. எங்களுக்கு ஏதோ நன்மை வரப்போகுது என்று நடந்து நடந்தல்லவா கத்துது. மகள் அபிராமி வயதுக்கு வரப்போறாளோ அல்லது மகள் அபிஷேக்கின் ‘ஏ.எல்’ ரிசல்ட் தான் வரப்போகுதுபோல தெரியவில்லை,” அவன் குதூகலித்தான்.

அப்போது வீட்டு வாசலில் நடந்த நிகழ்ச்சி ஒன்று அவளை வேதனையில் வாழ்த்தியது. எண் சாண் உடம்புக்குச் சிரசே பிரதானம் என்று இந்த உலகத்திலே வயிறுதான் பிரதானம் என்று வாழும் பிச்சைக்காரக் கிழவன் ஒருவனும், அவனை முறைத்துப் பார்த்து விரட்டியபடி அவளது கணவன் ரகுபதியும் அவளது மனதில் முனை முறிந்த முள்ளாய்க்குத்தியது.

பசிக் கொடுமையைத் தாங்க முடியாமல்தான் ஓட்டி உலர்ந்த வயிறைத் தடவிக் காட்டியபடி, “அம்மா பசிக்குது தாயே பசிக்குது” என்று இரந்து கேட்கும் கிழவனை, “இடத்தைக் காலி பண்ணுறியா இல்லை நாயை அவிட்டு விட்டீடுமா,” என்று தன் கணவனின் கீழ்த்தரமான செய்கையை நினைக்க அவளுக்கு அருவருப்பாக இருந்தது.

மற்றவர்களின் கோபங்களுக்காளாவது, ஏச்சுக்கள், பேச்சுக்கள் வாங்குவது சிலவேளை அடிசூட வாங்குவது இவையெல்லாம், பிச்சைக்காரர்களாகப் பிறந்த குற்றத்துக்காக அவர்களுக்குப் பழக்கப்பட்ட ஒன்று மட்டுமல்ல. அவர்களது கோபம், ரோசம், தன்மானம் இவையெல்லாம் செல்லுபடியாகாது என்பதால் வலிந்து பொறுமையைக் கையாள வேண்டிய இக்கட்டான நிலையும் அவர்களுக்கிருக்கிறது.

எனவே, ரகுபதி சொன்னதையும் பொருட்படுத்தாது, “ஐயா, சாப்பிட்டு மூன்று நாளாகுது.

ஏதாவது சாப்பாடு குடுங்கோ, உங்களுக்குப் புண்ணியமாய்ப் போகும்,” பிசிரற்ற குரலில் கெஞ்சினான் கிழவன்.

“பிச்சைக்காரர்கள் ஏமாற்றி வயிறு வளர்ப்பவர்கள் எண்டு எனக்கு முன்பே தெரியும். உழைச்சுப் பிழைக்கமுடியாது போனால் வயோதிபர் இல்லத்தில் இருக்க வேண்டியது. வயிறு நிறையச் சாப்பாடும் கிடைக்கும். நல்ல வழியை விட்டிட்டு நாங்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கிற தெல்லாம் உனக்காகத்தான் என்று வந்து நின்று தொல்லை கொடுக்கிறியே,” ஆத்திரத்துடன் கத்தினான்.

“ஐயா, பசியின் கொடுமை தாங்கவில்லை. ஒரு பிடிசாப்பாடாவது கொடுங்கோ களைப்பாயிருக்கு,” அவன் மீண்டும் கெஞ்சினான்.

“மதியாதார் தலைவாசல் மதியாதே,” என்று நம் முன்னோர் பணக்காரன் ஏழை என்ற பேதமில்லாமல் எல்லோருக்குந்தானே சொல்லி வைத்தனர். என் கணவரிடம் ஏச்சு வாங்கிக் கொண்டு நம் வீட்டு வாசலில் நின்று அந்தக் கிழவன் மீண்டும், மீண்டும் கெஞ்சுவது ஏழ்மை தன்மானத்துக்கு ஆப்பு வைத்ததனாலா? அவளது விழிகளில் நீர்கசிந்தது.

ஆனால் அவள் கணவனோ, சிறிதேனும் இரக்கமில்லாமல், “இதென்ன கரைச்சலப்பா ஏதோ முன் பின் தந்திட்டு வாங்க வந்த மாதிரி வாசலில் நின்று அடம் பிடிக்கிறான் இந்தக் கிழவன். உடம்பை வருத்தாமல் சுகமாகச் சீவிக்க இது நல்ல வழியெல்லோ விடுவானா,” என ஆவேசத்துடன் கூறியவன், “ஏய் ஜிம்மி இந்தக் கிழவனை விரட்டி விடு,” என்று சொல்லிக் கொண்டு நாயை அவிழ்த்து விட்டான். எஜமானின் சொற்படி ஜிம்மி கிழவனை நோக்கி ஓடியது.

“ஐயா, பிச்சை வேண்டாம். நாயை பிடிச்சால் போதும் உங்களுக்குப் புண்ணியம் கிடைக்கும்,” என்றபடி தள்ளாடித் தள்ளாடி ஓடித் தெருவோரமாகி விழுந்து பின் எழுந்து தட்டுத் தடுமாறி அந்தக் கிழவன் ஓடியது பார்வதியின் இதயத்தில் தாங்கொணா வேதனையைத் தந்தது. “கொண்டார் குணத்தைக் குருவாலும் திருத்த முடியாது. என்றாலும் இரங்கத் தக்க நிலையில் நிற்கும் அந்தக் கிழவனைப் பார்த்து

இரக்கம் காட்டாமல் பணம் தான் உலகம் என்று வாழ்வதா?” அவளுக்குப் பரிதாபமாக இருந்தது.

ஒரு தந்தைக்குச் சமனான வயதில் அந்தக் கிழவன் வாங்கிய ஏச்சும், பேச்சும் அவளைத் துடிக்க வைத்தன. “பாவம் யாராவது அவனுக்குச் சாப்பாடு குடுப்பார்களோ என்னவோ? ஏழ்மையும், முதுமையுஞ் சேர்ந்து நின்றல்லவா கிழவனை வாட்டி வதைக்கின்றன. அதைப் பார்த்து இரங்காத என் கணவரின் மனம் என்ன கல்லா?” அவள் தவித்தாள்.

“தலையிடையும், காய்ச்சலும் தனக்குத் தனக்கு வந்தால் தானே தெரியும். தனது வயிறு கொதிச்சால் தானே மற்றவன்ரை வயிற்றுக் கொதிப்பு விளங்கும்”, அவள் மனதுக்குள் நொந்து கொண்டாள்.

“இண்டைக்கு நீங்கள் விரதமெல்லே கோபிக்கிறது கூடாது”, என்றவள் “அடுப்பிலை கறியை வைச்சிட்டு மறந்து போய் வந்து நிண்டிடன்”, என்று அங்கு நிற்கப் பிடிக்காமல் விரைவாக அகன்றாள்.

ஆளைப்பற்றித் தெரிந்து கொண்டு வாயைத் திறக்காமல் இருப்பது புத்திசாலித்தனம் என்று நினைத்தவள், “நாய் வாலை நிமிர்த்த முடியாதுதானே”, என்று வேதனையுடன் தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டாள்.

“பிச்சை வேண்டாம், நாயைப் பிடியுங்கோ”, என்று சொல்லித் தள்ளாடித் தள்ளாடியபடி ஓடிய பிச்சைக்காரக் கிழவன் அவளது மனக் கண்ணில் அடிக்கடி வந்து போய் அவளைக் குழப்பினான்.

அவளுக்கு நடந்து முடிந்து விட்ட பழைய சமாச்சாரங்கள் சில ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நினைவில் வந்து போயின. முன் தினம் நடந்த நிகழ்ச்சியொன்றை நினைத்துப் பார்க்கிறாள். முற்றத்தில் சிந்திக்கிடந்த உணவுப் பருக்கைகளை உண்டு கொண்டிருந்த சில காக்கைகள், “கா...கா” என்று தங்கள் சுற்றத்தவர்களையும் கூவி அழைப்பதைப் பார்க்க அவளுக்கு வியப்பாக இருந்தது. தமக்குக் கிடைத்த சொற்ப உணவையும் தம் இனத்தவருக்கும் கொடுத்துத் தாமும் உண்பதில் அவைகளுக்கு எத்தனை இன்பம்.

“மருத்தேயாயினும் விருந்தோடு உண்”, “ஒற்றுமையே பலம்”, என்ற முன்னோர் வாக்குகளுக்கிணங்க விருந்தோம்பலையும், ஒற்றுமையையும் பேணும் ஐந்தறிவுள்ள காக்கைகளிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடமல்லவா இவை”, உள்ளூர் வியப்பில் மூழ்கினாள்.

காக்கைகள் உணவுப் பருக்கைகளைப் பொறுக்குவதை அவதானித்த ரகுபதிக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. எச்சில் கையால் கூடக் காசும் தூரத்தாத அவனால் காக்கைகள் சிந்திக்கிடக்கும் உணவைப் பொறுக்கித் தின்பதைக் காணப் பொறுக்கவில்லை.

“பார்வதி, இந்தச் சனியன்கள் கொட்டுப் பட்டுப் போன உணவுகளைப் பொறுக்குதுகள். எங்கடை கோழியளைக் கூட்டிலையா அடைச்சவைச்சிருக்கிறாய். கெதியாய்ப் போய்த் திறந்த விடு”, என்றவன் கோழிகள் முற்றத்துக்கு வரும் வரைக்கும் “சூய்..... காய்” என்று அந்தக் காக்கைகளைத் தூரத்திக் கொண்டிருந்ததை நினைத்த போது பார்வதிக்கு அவன் மேல் வெறுப்பாயிருந்தது.

“என்னையும் எட்டாகப் பகிர்ந்துண்ணும் பண்பாடு இந்த ஆற்றிவு படைத்த என்றை மனிஷனிடம் இல்லாமல் போனது ஏன்? பணத்தாசை கண்களை மறைச்சிட்டுதோ?” அவளுக்குத் தவிப்பாக இருந்தது.

“பிறருக்கு வெளிச்சம் கொடுப்பதற்காகத் தன்னையே உருக்கி அழிச்சுக் கொள்ளும் மெழுகுவர்த்திகளான தியாகிகளின் பாதச் சுவடுகள் பதிந்த எங்கள் மண்ணில் இப்பிடையும் மனிதர்களா?” அவளது மனம் ஏங்கித் தவித்தது.

“பணம் பாதாளம் மட்டும் பாயும் என்றுதான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேனே ஒழிய விருந்தோம்பல், அன்பு, இரக்கம், ஒற்றுமை போன்ற உயரிய பண்பாடுகளை எல்லாம் இந்தப் பணத்தாசை அழித்து விடும் என்று நான் நினைக்கவேயில்லை”, அவள் குழம்பினாள்.

நடக்கப் போவதை முன்கூட்டியே அறிவிக்கும் அறிவிப்பாளர் காக்கையார் என்பதில் ரகுபதிக்கு அசையாத நம்பிக்கை உண்டு. தன் வாழ்வில் எதுவித கஷ்டம், துன்பம் வந்தாலும் பணம் கொடுத்துச் சோதிடம் பார்க்கவிரும்பாத

அவன் காகத்தையும், பல்லியையும் வைத்து ஓசியில் சோதிடம் பார்த்துக் கொள்வதில் சமர்த்தனாக இருந்தான்.

அரசாங்க திணைக்களம் ஒன்றில் உயர்பதவி வகிக்கும் அவன் தன் அலுவலக வேலைகளில் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பான். அதிகாலையில் எழுந்து தனது கடமைகளை முடித்துக்கொண்டு வேலைக்குப் புறப்படும் அவனுக்கு நேரத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு ஒரு கடிக்காரம் அவசியம். தேவைப்பட்டபோதும் அதைப் பணம் கொடுத்து வாங்க மனமில்லாதவனாக அதிகாலை வேளை துயிலெழும்புவதற்குக் காக்கைகளின் உதவியையே நாடிக்கொள்வான். அவனைத் துயிலெழுப்பிவிடுவதற்கு அலாரம் கடிக்காரத்தை விட அவனுக்கு உற்றதுணையாக இருப்பவையும் காக்கைகளே.

இப்படியாகக் காக்கைகளிடமிருந்து முழுமையான நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் எனது கணவர் எச்சில் கையால் காசும் தூரத்தாத கஞ்சனாக இருப்பது ஏன் என்பது தான் அவளுக்குப் புரியவில்லை.

தனது கணவனின் மருமகள் இனிதா இறந்ததை நினைத்துப் பார்க்கிறாள். மூன்று நாட்கள் நிமோனியாக் காய்ச்சலுக்குப் பலியான இனிதாவை நினைத்து அவளது பெற்றோர் துடியாய்த் துடித்தது அவள் மனக் கண்முள் வந்து நின்றது. கட்டழகு அவிழாத பெட்டகமான இனிதாவை இழந்து விட்ட பெற்றோர் அந்தத் தீராத துயரிலும் காக்கைகளை மறந்துவிடவில்லை.

அவளது பிதூர்க் காரியங்களில் காக்கைகளுக்குப் பிண்டம் கொடுத்ததை நினைத்துப் பார்க்கிறாள் பார்வதி. “நமது துன்பங்களில் கூடக் காக்கைகளை மறந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே பிதூர் காரியங்களில் பிண்டங்கொடுப்பது வழக்கம் காலம் காலமாகப் பேணப்பட்டு வரும் போது முற்றத்தில் சிந்திக் கிடந்த உணவை உண்ட காக்கைகளை விரட்டியது எவ்வளவு தவறான செயல்”, அவள் கசப்புடன் நினைத்துக் கொண்டாள்.

தமிழ் நாட்டுக்குச் சென்று நாடு திரும்பிய நண்பன் தயாநிதியையும் அவளது குடும்பத்தினரையும் ரகுபதி பார்க்கச் சென்ற போது தன்னையும்

கூட்டிச் சென்றதை நினைத்துப் பார்க்கிறாள் பார்வதி. ரகுபதி தம்பதி யினரைக் கண்டதும் அவசர அவசரமாகச் சமையல் வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த தயாநிதியின் மனைவி சமைத்து முடிந்ததும் காக்கைகளுக்குச் சோறிட்டது அவளது மனக்கண் முன் தெரிகிறது. அப்படிச் சோறிட்ட தயாநிதியின் மனைவியைப் பார்த்து, “அக்கா என்ன விரதமா?” என்று கேட்டாள் பார்வதி.

“இல்லை பார்வதி, விரதமொன்றும் இல்லை. காக்கைக்கு விரதமில்லாமல் ஏன் சாப்பாடு போடுகிறேன் ஏன் என்றா கேட்கிறாய். விரதம் இல்லாமலும் தமிழ் நாட்டில் தினமும் காக்கை களுக்கு சோறிடுகிறார்கள். அங்கே சில நாள் இருந்ததால் எனக்கும் அந்தப்பழக்கம் வந்திட்டுது பார்வதி”, தயாநிதியின் மனைவி பரமேஸ்வரி பெருமையுடன் கூறினாள்.

“எங்கடை ஊரிலை விரத காலங்களிலை தானே காக்கைக்குச் சோறிடுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலை ஏன் இப்படியானதொரு முறையிருக்குது?” பார்வதி ஆச்சரியத்துடன் கேட்டாள்.

“தமிழ் நாட்டிலை தாய்மார் சமைத்தவுடன் காக்கைக்குச் சோறிடுவது எமது நன்மைக் காக்கத்தானாம். முற்காலங்களில் அரசனுக்குச் சமைத்த உணவில் யாராவது விஷங்களைக் கலந்து விடலாம் என்றதால் அவனது பாதுகாப்பைப் பேணுவதற்காகக் கூலி கொடுத்து உண்டு காட்டிகளை நியமித்திருப்பானாம். அரசனின் உண்டு காட்டிகள் முதலில் உணவை உண்ட பின்பே அரசன் உண்பது வழக்கத்தில் இருந்தது. அதுபோல எமது உயிர்ப் பாதுகாப்பைப் பேணவே அவர்கள் காக்கைகளுக்குத் தினமும் உணவளிக்கின்றார்கள். காக்கைகள் கூலி வாங்காத உண்டு காட்டிகளாக மக்கள் மத்தியில் பணி புரிகின்றன”, என்று பரமேஸ்வரி கூறியதைக் கேட்டுப் பார்வதி வியப்பில் ஆழ்ந்தாள்.

இவ்வாறு பலவாறு சிந்தித்தபடி சமையல் வேலையை விரைவாகச் செய்து முடித்த பார்வதி குசினிக்குள் இருந்து வெளியே வரவும் பெருமாள் கோவிலுக்குச் சென்று வணங்கி எள்ளெண்ணெய் எரித்துவிட்டு ரகுபதி திரும்பிவரவும் சரியாக இருந்தது.

இருவருமாகக் குசினிக்குள் சென்று சோறு படைத்து வணங்கிப் படைத்த சோற்றில் சிறுபங்கை வாழையிலையில் எடுத்து அதனை வெளியே கொண்டுபோய் வீட்டுக் கூரையில் காக்கைகளுக்கு வைக்குமாறு ரகுபதியிடம் கொடுத்து விட்டாள். ரகுபதியும் அந்த உணவை வீட்டுக் கூரையின்மீது வைத்து வீட்டுக் காக்கைகளைக் “கா...கா” என்று கூவி அழைத்தான்.

அவன் இவ்வாறு கூவி அழைத்த போது ஏராளமான காக்கைகள் அவன் கூரையில் வைத்த உணவைப் பார்த்த படி கூரைக்கு அருகிலுள்ள மரங்களில் சுற்றியிருந்தனவே தவிர உணவை உண்ண முன்வரவில்லை.

“என்ன பார்வதி காக்கைகள் வந்து மரத்திலை இருக்குதுகள். கூரைக்கு இறங்கிச் சாப்பிட வருகுதுகள் இல்லை”, அவன் வியப்புடன் மனைவியிடம் சொன்னான்.

“சிலவேளை ஆளரவம் தெரிஞ்சு தான் இறங்காமல் நிற்குதுகளோ என்னவோ? எதுக்கும் நீங்கள் ஒருக்கால் மறைஞ்சு நில்லுங்கோ”, பார்வதி கணவனிடம் சொன்னாள்.

“இண்டைக்கு எல்லா வீட்டிலையும் விரதம் எண்டதாலை அதுகளுக்கு வயிறு நிறையச் சாப்பாடு கிடைச்சிருக்கு. பசியில்லா விட்டால் சாப்பிடாதுகள் தானே”, அவன் வருத்தத்துடன் நினைத்துக்கொண்டான்.

நேரமும் கரைந்து கொண்டிருந்தது. ரகுபதிக்கும் பசி வயிறறைக் கிள்ளத் தொடங்கியது. காக்கம் உண்ட பின் விரதகாரர் சாப்பிடுவது தான் வழக்கமாகையால் காக்கம் உண்பதற்காகக் காத்துக்கிடந்த ரகுபதி நேரமும் நத்தை வேகத்தில் ஊர்வது போல உணர்ந்தான்.

பார்வதிக்கு அவனைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. “பட்டினி கிடந்து பழக்கப்பட்ட வயிறு அல்ல. முன்று வேளையும் மூக்கு முட்டச் சாப்பிட்டுக் கொள்ளும் அவருக்கு இது என்ன சோதனையோ”, வேதனைப்பட்டாள் அவள்.

அன்று காலை வீட்டுவாசலில் நின்று பிச்சை கேட்ட அந்தப் பிச்சைக்காரக் கிழவனின் வயிறு போல ரகுபதியின் வயிறும் ஒட்டி உலர்ந்திருந்தது. காலையில் இருந்து ஒரு

சொட்டுத் தண்ணீர்சூடக் குடிக்காததால் அவனது நாவும் வரண்டிருந்தது.

“பார்வதி இண்டைக்கு என்ரை போதாத காலம், இந்தக் காகங்கள் வேறெங்கோ சாப்பிட்டு விட்டு வந்து எங்கடை சாப்பாட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்குதுகள். நான் பசியோடை சாப்பிடாமல் காவல் இருக்கிறேன். எல்லாம் என் தலைவிதி”, அவன் மனம் நொந்து பேசினான்.

“இப்பவாவது அந்தப் பிச்சைக்காரக் கிழவன் பட்ட பாட்டை உணர்ந்து கொண்மீர்களா? அவன் பசியால் துடித்துக் கொண்டிருப்பதையும் பாராது நாயையும் அவிட்டுவிட்டு வேடிக்கை பார்த்தியளே, இப்போதாவது நீங்கள் செய்த தவறு தெரியுதா? தலையிடும் காய்ச்சலும் தனக்குத் தனக்கு வந்தால் தானே தெரியும்”, பார்வதி தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டாள்.

“அந்தப் பிச்சைக்காரனின் வயிற்றுத் துடிப்பு எனக்கு இப்பதானே புரியுது. அவன் பசி வேதனை தெரியாமல் நாயையும் அவிழ்த்து விட்டேனே. என்ன கொடுமை செய்துவிட்டேன்.

அந்த ஏழையின் கண்ணீருக்கு மதிப்புக் கொடுக்காமல் இருந்துவிட்டேனே”, ரகுபதி உள்ளூர் வருந்தினான்.

“பார்வதி அந்தப் பிச்சைக்காரக்கிழவன் எங்கே போய் விட்டானோ தெரியாது. அவனைக் கூட்டி வந்து சாப்பாடு போட்டால் தான் என்ரை மனமும், வயிறும் நிறையும்”, அமைதியாகச் சொன்னான் அவன்.

“அப்பா அந்தப் பிச்சைக்காரக்கிழவன் எங்கேயும் போகவில்லை. தேவன் அண்ணா வின்ரை கடை விறாந்தையிலை படுத்துக்கிடக்குது”, அவர்களின் இளையமகன் கஜபதி சொன்ன போது ரகுபதியின் மனப்பாரம் குறைந்து இலகு வாகியது போலிருந்தது.

“கஜபதி உடனே வா. இருவரும் போய் அந்தக் கிழவனை அழைத்துக் கொண்டு வந்து சாப்பாடு கொடுப்பம். அப்போது தான் என் மனம் நிறையும்”, மகனையும் கூட்டிக் கொண்டு ரகுபதி கிழவனை அழைத்து வர விரைகின்றான்.

நாடக இலக்கியம்

மதங்க சூளாமணி

கலாநிதி பழனி அரங்கசாமி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஷேக்ஸ்பியரை அணுகி ஆய்ந்து கற்றோருள் குறிப்பிடத் தகுந்தோர் இருவர். ஒருவர் பம்மல் சம்பந்த முதலியார். பிறிதொருவர் சுவாமி விபுலானந்தர். இருவரும் சமகாலத்தவரே. தாம் தொடக்கி நடத்திய சுகுணவிலாச சபையின் அரங்கேற்றத்துக்கென்று ஷேக்ஸ்பியர் நாடகத்தினுள் குறிப்பிட்ட ஐந்தினை தழுவல் நாடகமாக்கித் தமிழில் தந்தவர் சம்பந்தமுதலியார். விபுலானந்தரோ ஷேக்ஸ்பியரை முருகியல் கண்ணோட்டத்தில் அணுகி அவரது நாடகங்களைத் தமிழின் முதனூலாகிய தொல்காப்பியம், வட நூலாரின் தசரூபகம் ஆகியவற்றோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டியவர்.

“நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை”

என்று தொல்காப்பியர் கூறும் எட்டுவகை மெய்பாடுகளைத் தாம் ஒப்புமைக்கு எடுத்துக்கொண்ட பன்னிரண்டு ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களில் சுவாமிகள் பொருத்திப்பார்க்கிறார். விபுலானந்தர் எழுதிய “மதங்க சூளாமணி” என்னும் நூலின் முற்பகுதியில் நடத்தப்பெறுவதே இவ்வொப்புமை ஆகும். நூலின் பிற்பகுதி தசரூபகம் பற்றிய ஒப்பியல் ஆய்வாகும். தத்தமது கருத்துரைக்கும், கட்டுரைக்கும், நாடக மேடைக்கும் ஷேக்ஸ்பியரைப் பயன்படுத்திவரும் இலக்கிய உலகில் அந்த ஆங்கில நாடகாசிரியனை ஆழ்ந்து நுணுகிப் பார்க்கும் ஒப்பியல் ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தியவர் சுவாமி விபுலானந்தரே ஆவார். சுவாமிகளின் பன்மொழி அறிவினையும், இலக்கிய ரசனையினையும், ஆய்வுக்கண்ணோட்டத்தினையும் ஒருங்கே புலப்படுத்தும் உயரிய நூல்தான் அவரது மதங்க சூளாமணி. இதனுள் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் உரைநடை, பாடல் விரவி பொழிப்புப் கலந்து சுவாமிகளது குறிக்கோளுக்கு ஏற்ப அவரால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

சூயக ஒலி

7

மரங்கள் மான்மயம்

இயற்கையும் நமதே அதனெழிலும் நமதே
செயற்கையே வேண்டாம் சேதமே அதனால்
இளிவான செயல்களால் இயற்கை இறக்காமலிருக்க
அழிவைத் தடுத்து அழகை ரசிப்போமே.

மரங்களைத் தறியோம் அவற்றையே மனிதஉடலின்
சிரங்களாக நினைப்போம் சிந்தேனும் சிந்திப்போம்
அபிவிருத்தியின் பேரால் அத்தகையையும் அழிந்துவிட்டால்
பெருவிருத்தி கிட்டாது பேரழிவே மிஞ்சும்.

நகரத்தில் கிராமத்தில் நடு நாயகமாய் நின்று
சிகரத்தைத் தொட்ட சீர் மரங்கள் எங்கே?
பூப்பூவாய் பூத்து புதுமணம் பரப்பிய
வேப்பமரம் எங்கே வேலமரம் எங்கே?

காடுகளை அழித்துக் கழனிகள் செய்தோம் அன்று
காடுகளை அழித்துக் காசுகள் சேர்த்தோம் இன்று
மரங்களை விற்றோம் மன மகிழ்ச்சியை விற்றோம்
புரங்களை எரித்தவனும் அன்று மரங்களை
எரிக்கவில்லையே!

நிழல்தந்த மரங்கள் நீண்டநாள் வாழ்ந்த மரங்கள்
புகழ்பெற்ற அடையாளங்களாய் புவியில் நின்ற மரங்கள்
தரையிலே பூக்களால் தனிச்சிவப்புப் பாய்விடுத்த மரங்கள்
விரைவிலே அழிந்தன வேண்டாத அபிவிருத்தியால்
வீணாகவே.

நகரங்களில் விழாக்களில் நட படுகின்றன மரங்கள்
கிராமங்களிலோ மரங்கள் கிடுகிடுவேன வளர்கின்றன
திணைக்களத்தார் மரம் நடடால் தினத்தோடு மட்டும்
கிராமத்தார் மரம் வைத்தால் விண்ணோடு முட்டும்

நாகலிங்கம் தியாகராசா
திருநாவற்குளம்

தொலைபேசிக்கும் மின்சாரத்துக்கும் தொடர்
வீதிக்குமென்று
பல்காலமாய்நின்று பயன்தந்த மரங்கள் பாழாகின
வீதியிலே நிழல்தந்த விண்ணுயர் மரங்கள் எங்கே?
பாதையிலே குடை விரித்த பச்சை மரங்கள் எங்கே?

காட்டுக்குள்ளும் மரங்கள் கனகாலம் வளர சுதந்திரமில்லை
நாட்டுக்குள்ளும் மரங்கள் நன்றாய் வளர
உத்தரவாதமில்லை
றோட்டோரம் நின்றாலும் ஆபத்தே மரங்களுக்கு
வீட்டோரம் நின்றாலும் ஆபத்தே மரங்களுக்கு

மரங்களுக்கும் உயிருண்டு மரியாதை செய்வோம்
சிரம்தாழ்த்தி வணங்குவோம் சீரமிக் மரங்களையே
நகரெங்கும் மரம்நடுவோம் நாட்டுக்கே நிழலுண்டாம்
நிகரில்லை மரங்களுக்கு நீண்ட ஆயுளாமே.

பக்தர்கள் வணங்கும் பாலமரம் பாரிய புளியமரம்
சித்தர்கள் வணங்கிய சீரமரம் அரசமரம் வேம்புமரம்
வேலமரம் மருதமரம் வேங்கைமரம் கரு நாவல்மரம்
ஆலமரம் வில்வமரம் அனைத்தும் தெய்வ மரங்களே!

கானகம் உயர்ந்தால் கனமழை பொழியும்
வானகம் இறங்கும் வருடமழை பொழியும்
நாடு செழிக்கும் நகரம் செழிக்கும்
கேடு நீங்கும் கேண்மை உயரும்

பஞ்சம் இல்லை பசியும் இல்லை பாரிலே
கொஞ்சமும் துயரில்லை கொடுமையுமில்லை
மாரிபொழிய வாரிகூடும் வறுமை நீங்கும்
காரியங்கள் கைகூடும் கனவுகள் பலிதமாகும்.

அட்டைப்பட வளக்கம்

மாண்புமிகு வடமாகாண முதல்வர் நீதியரசர் க.வி.விக்னேஸ்வரன் அவர்கள் எழுதிய
“நீதியரசர் பேசுகிறார்” என்னும் நூலின் அறிமுகத்திற்கான தோற்றத்தையும், கோவை
வீரசங்கிலியன் மன்றமும், முத்தமிழ் மன்றமும் இணைந்து கோப்பாய் தேசிய கல்வியியற்
கல்லூரிக்கு அருகாமையில் புதிதாக நிறுவியுள்ள வீரசங்கிலிய மன்னனின் சிலையையும்,
மறைந்தும் மறையாத மாமனிதர் க.மு.தர்மராசா அவர்களின் கம்பீரமான தோற்றத்தையும்
அட்டையில் தரிசிக்கலாம்.

“அன்றும் இன்றும்”

இலங்கை சட்டக் கல்லூரி சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபை நக்கீரம் இதழ் வெளியீடு உள்ளடங்கலான கலை விழா 2018 (29.07.2018) அன்று காலை 9.30 மணிக்கு கொழும்புதமிழ்ச் சங்கம் கருத்தராங்க கூடத்தில் “அன்றும் இன்றும்” எனும் பொருள் பற்றி பிரதம அதிதி வடமாகாண முதலமைச்சர் நீதியரசர் க.வி.விக்னேஸ்வரன் அவர்கள் ஆற்றிய உரை

தலைவர் அவர்களே, நீண்ட காலமாக எனக்குப் பரிட்சயமான சட்டக்கல்லூரி அதிபர் ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி திருமதி இந்திரா சமரசிங்க அவர்களே, எனது அன்பு மாணவர் திரு.இராஜகுலேந்திரன் அவர்களே, எனது மற் றொரு அன்பு மாணவர் ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி வி.புவிதரன் அவர்களே, சிரேஷ்ட பொருளாளர் பிரதி சட்டவரைஞர் திரு.செல்வகுணபாலன் அவர் களே, கௌரவ அதிதிகளே, விசேட அதிதிகளே, எனதுருமை சட்ட மாணவ மாணவியரே!

புல வருடங்களின் பின் சட்டக் கல்லூரி நிகழ்வொன்றில் பங்குபற்றுகின்றேன். உங்கள் நக்கீரம் இதழுக்கு வருடா வருடம் கட்டுரைகள் எழுதி அனுப்பிய காலம் இருந்தது. அரசியலுக்குள் நுழைந்ததும் என்னை அறிவுடையோர் பட்டியலில் இருந்து நீங்கள் அவிழ்த்து விட்டீர்களோ அல்லது நானாகவே கழன்று கொண்டேனோ நினைவில்லை! என்னுடைய முதல் ஐந்தாண்டு அரசியல் வாழ்க்கை முடியுந்துவாயில் என்னை நீங்கள் அழைத்ததில் இருந்து மீண்டும் என்னை அறிவுடையோர் பட்டியலுக்குள் ஏற்கச் சித்தமாய் இருக்கின்றீர்கள் என்பது புலனாகியுள்ளது.

நான் சட்ட மாணவர் தலைவராக இருந்த வருடத்தில் தான் அதாவது 1963ல் தான் உங்கள் இந்து மகா சபை உதித்தது. சாவகச்சேரியில் பின்னர் சட்டத்தரணி தொழி லை பார்த்த ஏ.மயில்வாகனம் என்ற அப்போ தைய சட்ட மாணவரே உங்கள் முதல்த் தலைவராக இருந்தார். செயலாளராக இருந்தவர் தி.யோகநாதன் அவர்கள்.

நான் சாவகச்சேரி மாவட்ட நீதிபதியாக இருந்த காலத்தில் இருவரும் என் முன்னிலையில் வழக்குகளில் ஆஜராகி இருந்தனர். இப்பொழுது இருவருமே எம்முடன் இல்லை.

அன்றைய காலத்தையும் உங்களையும் இணைக்கும் பாலமாக நான் என்னைக் காண் கின்றேன். இவ்வாறு இணைக்கும் காலகட்டத் தையே வரலாறு என்ற கண் கொண்டு பார்ப் பார்கள் அறிஞர்கள்.

சரித்திரம் என்ற பாடம் எமது மாணவ பருவத்தில் எமதுபாட விதானத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. நாம் இலத்தீன் மொழி படித்தோம். சிலர் இலத்தீனையும் கிரேக்க மொழிகளையும் படித்தார்கள். சிலர் சமஸ்கிருதம், பாளி ஆகிய மொழிகளைத் தத்தமது தாய் மொழிகளுடன் சேர்த்துக் கற்றார்கள். அம் மொழிகளும் அவற்றின் இலக்கியங்களும் வரலாற்றையே முதன்மைப் படுத்தின. இவற்றைவிட புராதன இலங்கையின் வரலாறு, நவீன இலங்கையின் வரலாறு, ஐரோப் பிய வரலாறு என்று சரித்திரம் பல பாடங்களாகக் கற்பிக்கப்பட்டது.

ஆனால் 1960களில் படிப்படியாக சரித்திரம் பற்றிய அறிவு குறையத் தொடங்கியது. அதற்குப் பதிலாக மாணவ மாணவியரிடையே விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம் போன்றவை முதன்மை பெறத் தொடங்கின.

காரணம் சரித்திர அறிவு, மொழியறிவு போன்றவை விரைவானதும் வளமானதுமான வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றுத்தர முடியாதுபோன மையே. வெள்ளையர் காலத்தில் மூன்று ‘R’ கள்

பயிற்றப்பட்டன. வாசித்தல் (Reading), எழுதுதல் (Writing) மற்றும் எண்கணிதம் (Arithmetic) ஆகியனவே அவை. அந்தப் பாடங்களில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் தான் இலிகிதர் களாக வெள்ளையர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டு அவர்களுக்கு வேலையும் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. காலம் போகப் போக மூன்று “R” கள் போதாமல் போயிற்று. வரலாறும் தேவையற்றதாகிவிட்டது. 1966ல் 17507 பேர் மேல் வகுப்புகளில் சரித்திரம் படித்திருந்தார்கள் எனின் 1990ல் 1981 பேரே சரித்திரம் படிக்க முன்வந்தார்கள்.

இப்பொழுது எத்தனை பேர் சரித்திரத்தை ஒரு பாடமாக மேல்படிப்புக்கு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள் என்று நான் அறியேன். ஆனால் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற தினத்தில் இருந்து இன்று வரையிலான கால சரித்திரத்தை எத்தனை பேர் அறிவார்கள் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி.

அவற்றை ஏன் அறிய வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்கலாம். எமது பாரம்பரியம் பற்றி, வரலாறு பற்றி, சரித்திரம் பற்றி சரியாகவோ தவறாகவோ நாம் அறிந்திருக்கும் அறிவு தான் எம்மை மறைமுகமாக இன்றும் ஆட்டிப் படைக்கின்றன. அந்த அறிவு தவறுடையதாக இருந்தால் நாம் மற்றவர்களால் வழிநடத்தப்படுவோம். அத்துடன் மற்றவர்களின் சரித்திரம் குறைகள் உடையதாக இருந்தால் அவற்றின் குறைகளை மறைத்துத் தம்மைப் பற்றிய தவறான கருத்துக்களை அவர்கள் பரப்பச் செய்ய எமது அசட்டையினம், அறிவின்மை உதவி புரிவன. இன்று அது தான் இந்த நாட்டில் நடைபெறுகின்றது. எமது அறிவின்மை பிழையான சரித்திரத்தை உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட வழி வகுத்துள்ளது.

ஆகவே வரலாறு பற்றிய அறிவு எமது மாணவ மாணவியர்க்கு மிகவும் அவசியம் என்பதையே எடுத்துச் சொல்ல வருகின்றேன். அதைப் பாடமாகப் படிக்காவிடினும் உங்கள் பரந்த அறிவினுள் பகுதியாகவேனும் புகுத்தி வைத்தல் நன்மை பயக்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

1948 தொடக்கம் இன்று வரையில் 70 வருடங்களுக்கு இலங்கையில் நடைபெற்றவையும் வரலாறே. அது அரசியலாக இருக்கலாம் சமூக

வியலாக இருக்கலாம் பொருளாதாரம் பற்றியதாக இருக்கலாம். இந்த காலகட்டத்தின் ஒரு பார்வையாளராக நான் இருந்துள்ளேன் என்பதையே பாலமென நான் முன்னர் குறிப்பிட்டேன்.

இந்த அரசியல், சமூக, பொருளாதார ரீதியாக அண்மைக்கால சரித்திரத்தை உற்றுப் பார்க்கும் போது தமிழ் மக்கள் இன்று வரையில் எவ்வாறு ஏமாற்றப்பட்டு வந்துள்ளார்கள் என்பது புலப்படும்.

வெள்ளையர் காலத்தில் 1920 வரையில் இந் நாட்டின் அரசியல் அரங்கில் கொடிகட்டிப் பறந்த தமிழ்த் தலைவர்கள் பிரிட்டிஷாரிடம் இருந்து அதிகாரம் இலங்கைக்கு மாறிய போது இருதரப்பாருக்கும் இடையேயான உடன்பாட்டில் பங்கு கொள்ளவில்லை. ஏற்கனவே சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலத்துடன் எழுத்து மூல உடன்படிக்கை வைத்திருந்துங் கூட பதவி தமது கைக்கு வந்ததும் எவ்வாறு பெரும்பான்மைச் சமூகத்தினர் அவரை ஏமாற்றினார்களோ அதே போல் சுதந்திரத்தின் போதும் நடந்தது. அதிகார மாற்றம் பிரித்தானிய குடியேற்ற நாட்டுக்கும் டி.எஸ்.சேனாநாயக தலைமையிலான உயர் குடி சிங்களக் குழுவொன்றின் இடையேயுந்தான் நடைபெற்றது. இருவரும் தமது நல உரித்துக்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டார்கள். தமிழர்கள் அதில் கலந்து கொள்ளவில்லை. அங்கு தான் தமிழ் மக்களின் உரித்துக்கள் பற்றியதான சிந்தனைகள் கைவிட்டுப் போயின. ஆனால் இந்த உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் தான் சிங்கள மக்கள் அதிகாரத்தைத் தமது கைகளுக்கு முற்றிலுமாக மாற்றிக் கொண்டார்கள். ஆனால் வெள்ளையர் போனதும் நாங்கள் அதிகாரத்தைப் பகிர்வோம் என்று தமிழ்த் தலைவர்களிடம் கூறியே அதிகார மாற்றத்தைச் செயல்படுத்தினார்கள். எனினும் அதிகாரம் கைக்கு வந்ததும் முற்றிலும் மாறினார்கள் பெரும்பான்மையினத் தலைவர்கள். இதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதே போலத்தான் அண்மையில் தற்போதைய அரசாங்கமும் எமது தமிழ்த் தலைவர்களை ஏமாற்றியது. 2016ல் அரசியல்த் தீர்வொன்று வரும் என்று எண்ணிய நாம் 2018ல் கூட தீர்வை நோக்கிய வண்ணமே இருக்கின்றோம். கயிறு கொடுத்தலில் சூரர்கள் எங்கள் பெரும்பான்மையின அரசியல்

வாதிகள்! கயிறைக் கையில் எடுத்துக் காத்திருப்பவர்கள் தான் தமிழ்த் தலைவர்கள். கயிறைக் கொடுத்து மேலே உங்களை இழுத்துச் செல்வோம் என்பார்கள் கயிறு கொடுப்பவர்கள். கடைசியில் கயிறு மட்டுமே கைக்கு வரும். கை கொடுத்து மேல் எழுப்ப மாட்டார்கள். சோல்பரி அரசியல் யாப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு சிறுபான்மையினரிடம் டி.எஸ்.சேனாநாயக அவர்கள் கோரிய போது அவர் பின்வருமாறான ஒரு உறுதி மொழியை அளித்தார் - “இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் சார்பிலும் என் சொந்தச் சார்பிலும் சிறுபான்மையினருக்கு ஒரு உறுதி மொழி அளிக்கின்றேன். சுதந்திர இலங்கையில் எம் பொருட்டு எந்தவிதமான பாதிப்புக்கும் நீங்கள் முகம் கொடுக்க மாட்டீர்கள்” என்றார்.

இலங்கைத் தமிழர்களிடம் அவர் தனித்து வமாகக் கேட்டார் “இலண்டனில் இருந்து நீங்கள் ஆளப்பட விரும்புகின்றீர்களா அல்லது சுதந்திர இலங்கையில் இலங்கையர் என்ற முறையில் எம்முடன் சேர்ந்து ஆள விரும்புகின்றீர்களா?” என்று. “சுதந்திர” இலங்கையின் முதல் பிரதம மந்திரியாக அதன் பின் பதவி ஏற்ற பின் உடனேயே அவர் செய்த முதற்காரியம் 10 இலட்சம் மலையக மக்களின் உரித்துக்களைப் பறித்து அவர்களை நாடற்றவர்கள் ஆக்கியமையே.

பெரும்பான்மைத் தலைமைத்துவம் இன்று வரையில் என்னவாறு நடந்து கொண்டு வருகின்றது என்பது சரித்திரத்தின் மூலமே அறிகின்றோம். அதாவது சுதந்திர காலந்தொடக்கம் இன்று வரையிலான அண்மைய கால சரித்திரத்தின் வாயிலாக அறிகின்றோம். இவை பற்றித் தெரியாவிட்டால் மேலும் மேலும் நாம் ஏமாற்றப்படுவோம். 1975ம் ஆண்டில் அவர் இறக்க சில வருடங்களுக்கு முன் வால்டர் ஷ்வார்ட்ஸ் Walter Shwartz என்றவருக்கு காலஞ்சென்ற தந்தை செல்வா பின்வருமாறு கூறியிருந்தார். “நாங்கள் செய்த அடிப்படைத் தவறு பிரித்தானியர் எம்மை விட்டு ஏகும் போது அவர்களிடம் நாம் எமது சுதந்திரத்தைக் கோராாமையே” என்றார். அப்பொழுது நாம் எம்மை வடகிழக்காகப் பிரித்து சிந்திக்காமையே நாம் எமக்கு சுதந்திரம் கேட்காததன் காரணம். அப்போது தெற்கில் இருந்த சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் மிக அன்னியோன்யமாகப் பழகி வந்தார்கள்.

1926ல் ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்று இலங்கை திரும்பிய S.W.R.D பண்டாரநாயக்க அவர்கள் இலங்கைக்கு சமஷ்டி முறையே சிறந்தது என்று கூறிய போது அதனை எதிர்த்தது எமது தமிழ்த் தலைவர்கள் தான். பண்டாரநாயக்க அவர்கள் தமிழரும் சிங்களவரும் தத்தமது இடங்களில் இருந்து வாழ்வதே உகந்தது என்று கண்டு சமஷ்டி முறையை முன் வைத்தார். அன்றைய காலகட்டத்தில் கண்டியச் சிங்களவரும் சமஷ்டி முறையையே நாடினார்கள்.

ஒரு வேளை தமிழ் மக்கள் வெள்ளையர் காலத்தில் அதிகம் சலுகை பெற்று தெற்கில் வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்களின் ஆதிக்கத்தைக் குறைத்து அவர்களை வடகிழக்கிற்கு அனுப்ப இவ்வாறான ஒரு கருத்தை திரு.பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் முன்வைத்தாரோ நாளறியேன். ஆனால் தமிழர்கள் அந்தக்காலத்தில் வெள்ளையர் ஆட்சியில் தமக்குக் கிடைத்திருந்த நற்சலுகைகளைக் கருத்தில் வைத்து அது தொடர்ந்து தமக்குக் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் சமஷ்டியை எதிர்த்திருக்கலாம்.

ஆனால் இன்று அதே பெரும்பான்மையினச் சமூகம் சமஷ்டி தரமுடியாது என்று கூக்குரல் இடுகின்றார்கள்.

என்ன நடந்தது என்று பார்த்தோமானால் சுமார் 1920வரையில் சிங்களமக்கள் தம்மைத் தமிழ் அரசியல்த் தலைவர்கள் வழிநடத்திச் செல்வதை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர் பொன்னம்பலம் அருணாச்சலம், சேர் முத்துக்குமாரசுவாமி போன்ற தலைவர்களை அதுவரையில் ஏற்றிருந்தார்கள். சிங்கள மக்கள் சார்பில் 1915ல் இலண்டன் போய் வந்த இராமநாதனை தேரில் வைத்துத் தாமே இழுத்துப் போனார்கள் பெரும்பான்மையினத் தலைவர்கள். ஆனால் 1920ல் சுயாட்சி தரப்போவதாக பிரித்தானியர் அறிவித்த பின்னர் சிங்களவர்கள் சிந்தனையில் மாற்றம் ஏற்பட்டதை எம்மவர் காலம் கடந்தே உணர்ந்து கொண்டார்கள். தமது ஆதிக்கம் இனி மும்முரமடைய வேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே பெரும்பான்மையின அரசியல் தலைவர்களால் காய்கள் நகர்த்தப்பட்டன. அப்பொழுதே இந்நாடு பெளத்த சிங்களவருடையது, மற்றவர்கள் எம்மை

அண்டி வாழ வேண்டுமே ஒளிய எமது ஆதிக்கத் திற்கு அப்பால்பட்டு வாழ விடக் கூடாது என்ற எண்ணம் உதிக்கத் தொடங்கி விட்டது. அதனால் தான் 1930களிலேயே Pan Sinhala எனப்படும் சிங்களவர் மட்டும் அதிகாரம் பெற்ற அரசவை ஆக்கப்பட்டது.

கௌரவ D.S.சேனாநாயக்கவிற்கு அதற்கான அடி எடுத்துக் கொடுத்தது கணிதப் பேராசிரியர் சி.சுந்தரலிங்கம் என்று கூறப்படுகிறது. அதே திரு.சி.சுந்தரலிங்கந்தான் அடங்காத்தமிழன் என்று பின்னர் அழைக்கப்பட்டார். ஏமாற்றப்பட்ட பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றம் அது. முன்னர் சேர் பொன்னம்பலம் அருணாச்சலமும் ஏமாற்றப்பட்டதும் இலங்கைத் தமிழர் பேரவையை தொடக்கியிருந்தார். ஆகவே ஏமாற்றப்பட்ட பின்னர் எமக்கு ஏற்பட்ட பட்டறிவே எமது அரசியலை இன்று வரையில் நிர்ணயித்து வருகின்றது. நாமாக நிர்ணயித்த ஒரு நோக்கை இலக்கை அடைய நாம் முனையவில்லை. நாம் தொடர்ந்து பட்டறிவின் பாற்பட்டே காய்களை நகர்த்தி வருகின்றோம்.

அன்று பெரும்பான்மையினத் தலைவர்களிடம் பறிகொடுத்த எமது அதிகாரங்களை இன்றுவரையில் நாங்கள் திரும்பப் பெறவில்லை. வெள்ளையர் இடம் இருந்து சுதந்திரம் பெற சிங்களத் தலைவர்களும் தமிழ்த் தலைவர்களும் சேர்ந்து நடவடிக்கையில் இறங்கியிருப்பினும் வெற்றிக் கம்பத்துக்குக் கிட்ட வருகையில் சிங்களத் தலைவர்கள் எம்மைத் தள்ளிவிட்டு முன்னேறியமையே சரித்திரம். அதன்பின் எம்மை வலுவழிக்கச் செய்ய சிங்களத் தலைவர்களால் நடாத்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி இங்கு விரிவாகக் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கின்றேன். 1956ல் "சிங்களம் மட்டும்" சட்டம், 1970 களில் கல்வியில் தரப்படுத்தல் முறை, வடகிழக்கு மாகாணங்களில் வலுவான சிங்களக் குடியேற்றம், பெருவாரியாகத் தமிழ் அரச அலுவலர்களை அரச சேவையை விட்டுச் செல்ல நடவடிக்கைகள் எடுத்தமை, வன்முறைக் கலாச்சரத்தை 1974ம் ஆண்டு அகில உலகத் தமிழ் மகாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த போது நடைமுறைப்படுத்தியது என்று பலதையுஞ் சொல்லலாம். அவற்றை விட 1958, 1977, 1983ம் ஆண்டுகளிலும் இன்னும் சில வருடங்களிலும் தமிழருக்கு எதிராக நடந்த கலவரங்களையும்

குறிப்பிடலாம். இன்னும் பல நடவடிக்கைகள் தமிழ் மக்களை அந்நியப்படுத்தும் வகையில் நடைபெற்று வந்துள்ளன, வருகின்றன. அவற்றை மாற்றி ஒரு பகுத்தறிவுள்ள அரசியல் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த நாங்கள் ஒன்று கூடி சிந்திக்கவில்லை. பெரும்பான்மைச் சமூகத்தினர் கட்சி பேதமில்லாமல் தமது குறிக்கோளில் மிகத் திடமாக இருந்து வருகின்றார்கள். அடுத்து அவர்களின் நகர்வு எவ்வாறு இருக்கும் என்று தெரிந்து கூட அதைப் பற்றி அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாமல் இருக்கின்றோம் நாம். அவர்களோ படிப்படியாகத் தங்கள் குறிக்கோள்களில் முன்னேற்றம் கண்டு வருகின்றார்கள். இதைக் கூறுவதால்தான் நான் நான் என் கட்சியில் வேண்டாதவனாகப் பார்க்கப்படுகின்றேன். ஆனால் உண்மையை அலசிப் பாருங்கள். நீங்கள் சட்டமாணவ மாணவியர். இது உங்களுக்கு விளங்க வேண்டும்.

பயங்கரவாதம் என்பதற்கும், சட்டப்படிவன் செயல்களாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளுக்கும் இடையில் என்ன வித்தியாசம் என்று இன்னமும் சரியாக அர்த்தம் தரப்படவில்லை. பொதுவாக பயங்கரவாதம் என்பது நிதி, அரசியல், சமய காரணங்களுக்காக அல்லது வெறுமனே மக்கள் மனதில் பீதியைக் கிளப்ப வேண்டுமென்றே கண்முடித்தனமாக வன்முறையைப் பாவிப்பதையே குறிக்கின்றது. 1981 தொடக்கம் 1989 வரையில் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக இருந்த ரொனல்ட் ரேகன் (Ronald Reagan) காலத்தில்தான் பயங்கரவாதம் என்ற சொல் முக்கியத்துவம் பெற்றது. அதன் பின்னர் 2001ம் ஆண்டின் செப்ரெம்பர் மாதம் 11ந் திகதிய இரட்டைக் கோபுர விமானத் தாக்குதல்களின் பின்னர் குறித்த சொல் பலராலும் பாவிக்கப்பட்டது. தமக்கு வேண்டாதவர்களைப் பயங்கரவாதிகள் என்று அடையாளம் காட்டுவது அரசியல்வாதிகளிடையே பிரசித்தி பெற்றது. இதில் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் சட்டம் வன்முறையில் ஈடுபடு பவரைத் தண்டிக்கின்றது. ஆனால் பயங்கரவாதம் என்றவுடன் தண்டனையானது தரம் கடந்துவிடுகிறது. அரசியல் வெறுப்பு, குரோதம் போன்றவை உட்புகுந்து மரண தண்டனையிலும் பார்க்கக் கொடிய தண்டனையை நிகழ்த்த அது பற்றிய சட்டங்கள் இடமளித்து

நிற்கின்றன. பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் வழக்குகள் கேட்டவன் என்ற முறையில் பயங்கரவாதிகள் என்று நாமம் சூட்டப் படுபவர்களுக்கு நடைபெற்றவற்றை நான் ஓரளவு அறிந்தவன். ஒழுக்க நடத்தைக்கு மாறானது பயங்கரவாதம் என்ற எண்ணம் உலாவிவர அதை மனிதர் கெடுத்து தமிழ் மக்களின் உரிமைகள் கேட்ட போராளிகளைப் பயங்கரவாதிகள் என்று அடையாளம் காட்டி, இலங்கைத் தமிழர்களின் பறிக்கப்பட்ட உரிமை பற்றிப் பேசுபவர்கள் யாவரும் பயங்கரவாதிகள் என்று ஒரு வியாக்கியானத்தைக் கொடுத்து தொடர்ந்து வந்த இலங்கை அரசாங்கங்கள் எம் இனத்தவர்களை வேண்டாதவர்கள், வெறுப்பு மிக்கவர்கள், வன் முறையாளர்கள் என்று அடையாளம் காட்டி அதில் வெற்றியும் கண்டுள்ளன.

தமிழ் மக்களின் உரித்துக்கள் பற்றிப் பேசினால் அவர் ஒரு பயங்கரவாதி என்று இன்றும் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார். இதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சிலர் மற்றவருடன் தர்க்கிக்க முடியாவிட்டால் அவன் ஒரு பைத்தியம் என்பார்கள். அப்படித் தான் இந்தப் பயங்கரவாதி என்ற சொல். இப்போ அது ஒரு இழிவான சொல்லாக மாறியுள்ளது. சிங்கள அரசியல்த் தலைவர்கள் தமிழ் மக்களின் நியாயமான அரசியல் ரீதியான கோரிக்கைகளை மழுங்கடிக்க இவ்வாறான வார்த்தைகளைப் பாவித்து இவை போன்ற பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து அவற்றில் வெற்றியும் கண்டு வருகின்றார்கள்.

ஆனால் அண்மைக் காலங்களில் முக்கியமாக போரானது இலங்கையில் முடிவுக்கு வந்த பின், தொடர்ந்து வந்த சிங்களப் பெரும்பான்மை அரசாங்கங்கள் தமிழ் மக்களைப் புறக்கணித்து வருவதையும் அரசியல் ரீதியாக அவர்களை அடக்கியாள எத்தனிப்பதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இதைச் சர்வதேச சமூகம் கவனிக்கத் தவறவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது உண்மையை உணர்கின்றோம். தொடர்ந்து தமிழ்மக்களின் உரித்துக்களைப் புறக்கணித்ததன் காரணமாகத் தான் தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதமேந்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்று கூறி அண்மைய வரலாற்றைப் படித்தறிந்து வருகின்றார்கள் சர்வ தேசத்து மனித உரிமையாளர்கள் ஆயுதங்கள் ஓய்ந்த

பின் தமிழ் மக்களின் அரசியல் கோரிக்கைகளை இலங்கை அரசாங்கம் அளித்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இதுவரையில் அவை செய்யவில்லை. வெறும் கட்டுமான புனரமைப்பையே அரசாங்கம் மனமுவந்து செய்து வருகின்றது என்ற உண்மையை உலகம் உணரத் தொடங்கியுள்ளது.

வரும் காலத்தில் இந்த செயற்பாடு தொடரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். ஐ.நா மனித உரிமை சபையில் ஒன்றிணைந்த பிரேரணை ஒன்றைக் கொண்டு வந்துவிட்டு அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில்ருந்து நடுவ எத்தனிப்பது இதுவரை காலமும் தமிழ்த் தலைவர்கள் தொடர் சிங்களப் பெரும்பான்மை அரசாங்கங்கள் பற்றிக் கூறியதை ரூசப்படுத்துவதாக அமைகின்றது என்ற உண்மை வெளியாகி வருகின்றது. உலக அரங்கில் தொடர் இலங்கை அரசாங்கங்களின் தமிழர்க்கெதிரான நடவடிக்கைகள் அம்பலப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் அரசியல் ரீதியாக ஒருமித்த கோரிக்கை ஒன்றிணை தமிழ் மக்கள் ஒருங்கிணைந்து முன்வைக்காது காலந் தாழ்த்துவது எமக்குப் பாதகமாக அமையப் போகின்றது.

நேற்றைய தினம் அடுத்த ஜனாதிபதித் தேர்தலில் நிற்க ஆவல் கொண்டிருக்கும் ஒருவர் பேசியதைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். வடகிழக்கு மக்கள் பொருளாதார அபிவிருத்தியையே கேட்கின்றார்கள் என்றிருந்தார். அவரின் எண்ணம் தமிழ் மக்கள் போரின் பின்னர் வலு இழந்துள்ளார்கள். படித்தவர்கள்; பஸ்தொழில் விிற்பன்னர்கள் எனப் பலர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று விட்டார்கள். வலு இழந்தவர்களுக்கு எலும்புத் துண்டுகளை வீசினால் அவர்கள் அவற்றைக் கவ்விக் கொண்டு தமது உரித்து பற்றி சுதந்திரம் பற்றி, தனித்துவம் பற்றி பேசமாட்டார்கள் என்பதே.

இந்த தொடர் குழப்புநிலையை எமக்கிடையே ஏற்படுத்துவதிலும் சிங்கள அரசியல்த் தலைவர்கள் வெற்றி கண்டுள்ளார்கள். தனிப்பட்ட சலுகைகளை அரசியல்வாதிகளுக்கு நல்கி அவர்களைத் தம்பால் ஈர்க்க எத்தனித்து இது வரையில் வெற்றியும் கண்டுள்ளார்கள் என்றே கூற வேண்டியுள்ளது. இதனால்தான் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் எங்கிருந்தாலும் தமது பகைமையுணர்வுகளை மூட்டை கட்டிவிட்டு ஒருங்கிணைந்து ஒற்றுமையாக ஒரு பொதுவான அரசியல் தீர்வைக்கோர

வேண்டும் என்று கருத்து வெளியிட்டு வருகின்றோம். அந்தப் பொதுவான கோரிக்கை தான் சமஷ்டி அரசாங்கம் என்பது.

சமஷ்டி என்றவுடன் அது பிரிவினை என்று சிங்கள மக்கள் மனதில் பயத்தையும் பீதியையும் நிலை நாட்டியுள்ளார்கள் சிங்கள அரசியல்த் தலைவர்கள். சமஷ்டி பற்றிய புரிந்துணர்வு சிங்களப் பொது மக்களைச் சென்றடையாமையே சமஷ்டியை தொடர்ந்து வரும் பெரும்பான்மை அரசாங்கங்கள் எதிர்ப்பதன் காரணம். தாம் சமஷ்டி பற்றிய உண்மையை மக்களுக்கு உணர்த்தினால் தம்மைத் துரோகிகள் என்று அவர்கள் முடிவு செய்துவிடுவார்களோ என்று கவலைப்படுகின்றார்கள்.

சிங்கள அரசியல்த் தலைவர்கள். சமஷ்டி பற்றிய பொய் கூறிய சிங்கள அரசியல்த் தலைவர்கள் அது பற்றிய உண்மையைக் கூறத் தயங்குகின்றார்கள். அதற்காகத் தான் ஒன்பது மாகாணங்களுக்கும் சமஷ்டி கேளுங்கள் என்று சிங்களத் தலைவர்களிடம் கோரி வருகின்றேன். சில காலத்திற்கு முன்னர் நடந்த ஒன்பது மாகாண முதலமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் வடமத்திய மாகாணத்தின் அப்போதைய முதலமைச்சர் பின்வருமாறு ஜனாதிபதி சிறிசேனா அவர்கள் முன் எடுத்துரைத்தார். “எமக்கு நூறுவீதம் அதிகாரப் பகிர்வு வேண்டும். ஆனால் சமஷ்டி வேண்டாம்” என்று அவர் கூறினார். முழுமையான அதிகாரப் பகிர்வு ஒரு சமஷ்டி அரசியல் யாப்பின் கீழ்த் தான் நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்பது அவருக்கு தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம். சமஷ்டி என்ற சொல் தான் அவருக்கு வேண்டாதிருந்தது. சமஷ்டியின் உள்ளடக்கமும் உள்ளோக்கமும் அவருக்கு எந்தவித இடர்பாட்டினையும் கொடுக்கவில்லை.

சமஷ்டி பற்றி தமிழர்களிடையே இரு விதமான எதிர்ப்பாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஒருசாரார் சமஷ்டி கிடைக்காது ஆகவே வேறே தேனும் பொறிமுறையை நாங்கள் மாற்றாக உருவாக்க முனைவோம் என்கின்றார்கள். இன்னொரு சாரார் ஒற்றையாட்சி முறையே சிறந்தது என்கின்றார்கள். இரண்டாம் பிரிவினையின் பணம் படைத்த தமிழ் வர்த்தகர்கள் பலர் இடம் பெறுகின்றார்கள். சமூகத்தின் உயர் மட்டச் சிங்களத், தமிழ், முஸ்லிம்

தலைவர்களுடன் தாம் மிக நெருக்கமாகப் பழகி வருவதால் அவர்களைக் கொண்டு நாடு பூராகவும் எதனையுந்தாம் செய்விக்கலாம் என்ற ஒரு இறுமாப்பு அவர்களிடையே காணப்படுவதை நான் அவதானித்துள்ளேன். முக்கியமாகச் சில முறையற்ற செயல்த்திட்டங்களை இவ்வாறானவர்கள் மாகாணங்களுக்குக் கொண்டு வரும் போது மாகாண அரசாங்கம் தம் மக்கள் நலம் சார்ந்து எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால் “பார்த்தீர்களா? இந்தப் பல்லில்லாத 13வது திருத்தச்சட்டத்தின் கீழேயே இவ்வளவு பந்தா காட்டுகின்றார்கள் என்றால் உண்மையான சமஷ்டி கிடைத்தால் என்னவெல்லாம் இவர்கள் சொல்வார்கள்?” என்று கூறி ஒற்றையாட்சி முறையே சிறந்தது என்கின்றார்கள். அதிகமாக இந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் கொழும்பில் வாழும் பணம் படைத்த தமிழ் வர்த்தகர்களே.

சமஷ்டி கிடைக்காது என்பதால் சமஷ்டியை வெறுப்பது எமது கையாலாகாத தனத்தைக் காட்டுகின்றது. சமஷ்டி என்ற சொல் சிங்கள மக்களிடையே வெறுப்பு ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பது உண்மையே. ஆனால் அந்த வெறுப்பு சமஷ்டிக்கு எதிரானதல்ல. சமஷ்டியை ஆதரித்தவர்களுக்கு எதிரானது. தமிழர்களை வெறுத்தவர்கள் அவர்கள். தமிழர்கள் சமஷ்டி கேட்டதால் சமஷ்டியையும் வெறுத்தார்கள். சமஷ்டி என்பது ஒரு நாகரீக நவிலல் அல்ல. அது அத்தியாவசியமானது என்பதை இங்கு கூற விரும்புகின்றேன்.

வடக்கு கிழக்கு மாகாண பெரும்பான்மை மக்கள் நாட்டின் பெரும்பான்மை மக்களிடமிருந்து மொழியால், கலாசாரத்தால், மதத்தால், வாழ்க்கை முறையால் வேறுபட்டவர்கள். அவர்கள் சர்வதேச சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளின்படி ஒரு மனிதக் குழுவும் ஆவார்கள். அவர்களுக்கென்று ஒரு நீண்டசரித்திரம் உண்டு. வேட்களுட்பட இவ்விரு மாகாண மக்களுமே இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள். சிங்கள மொழி கி.பி.6ம் அல்லது 7ம் நூற்றாண்டில் வழக்குக்கு வரமுன் சிங்களம் பேசியோர் இருக்கவில்லை. ஆகவே வெள்ளையர்கள் நாட்டை 1833ம் ஆண்டில் நிர்வாக ரீதியாக ஒன்றிணைக்கும் போது இருதரப்பட்ட மக்களை அல்லது கண்டிய சிங்களவரையும் தனியாகச் சேர்த்தால் மூன்று விதமான மக்கள் குழுங்களை இணைத்தார்கள். இன்று பெரும்பான்மையோர்

அரசாங்கங்கள் கண்டிய சிங்களவர்களுக்கும் சம அந்தஸ்து அளித்து சிங்கள மக்களை ஒன்றிணைத்துள்ளார்கள். அடுத்து வடகிழக்கைத் தம் வசமாக்க பெற்றுக் கொள்ள நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இந்த நிலையில் எமது ஒரேயொரு மார்க்கம் என்ன? சமஷ்டியைக் கோரிப் பெறுவது தான் மார்க்கம். சமஷ்டி எம்மை நாமே ஆள வழிவகுக்கும். மத்தியின் உள்ளீடல்கள் குறையும். எமது தனித்துவம் ஓரளவிற்குப் பாதுகாக்கப்படும். இதனால்த்தான் சமஷ்டி வேண்டப்படுகின்றது. ஒற்றையாட்சி முறை எம்மை சிங்கள ஆதிக்கத்தினுள் ஆழ்த்திவிடும். ஆதிக்கத்தினுள் அமிழ்ந்தாலும் பரவாயில்லை, ஆனால் மொழி, மதம், கலாசாரம் போன்ற பலவற்றாலும் எம்மைத் தம்மோடு இணையச் செய்துவிடுவார்கள். வெறும் பொருளாதார நன்மைகளைப் பெற்று எமது தனித்துவத்தை நாம் இழக்க வேண்டுமா என்பதை நீங்களே நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

அன்றைய சிங்கள மக்கட் தலைவர்களின் குறிக்கோள்களையே இன்றைய சிங்கள மக்கட் தலைவர்களும் கடைப் பிடித்து வருகின்றார்கள். ஆனால் நாம் விட்டுக் கொடுக்க முன் வந்துள்

ளோம். விட்டுக் கொடுத்தால் நாம் பௌத்த சிங்களவராகவோ பௌத்த தமிழர்களாகவோ மாறிவிட வாய்ப்பிருக்கின்றது.

ஆகவே இன்றைய நிலையில் நாம் உலக நாடுகளுக்கு உண்மையை உணர்த்த வேண்டும். சிங்கள மக்களுக்கு உண்மையை உணர்த்த வேண்டும்.

சமஷ்டி ஒன்றே எம்மை ஒருமித்து இந்த நாட்டில் வாழ வைக்கும் என்ற உண்மையை சிங்கள மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும்.

சமஷ்டி கிடைத்தால் அடுத்த நாளே வடக்கும் கிழக்கும் ஒருங்கிணைந்து இதர மாகாணங்களுடன் சேர்ந்து இந்த நாட்டைக் கட்டி எழுப்ப முடியும் என்ற உண்மையைப் பரப்ப வேண்டும். இன்றைய தினம் எனக்கு மகிழ்வைத் தருகின்றது. எனது கருத்துக்களை வருங்காலத் தலைவர்களாகிய உங்களுடன் பகிர்ந்து கொண்ட தில் திருப்தி அடைந்து, அழைத்தமைக்கு நன்றி கூறி நான் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

“உள்ளத்தால் வாய்யாதொழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்து னெல்லாம் உள்ள”

- திருவள்ளுவர்

அறிந்ததும் தெரிந்ததும்

எர்னெஸ்ட் ஹெமிங்வே (Ernest Hemingway)

எர்னெஸ்ட் ஹெமிங்வே (1899 - 1961) ஓர் அமெரிக்க எழுத்தாளராவார். இவரது தனித்துவமான எழுத்துநடை, மிகக் குறைந்த சொற்பிரயோகக்காரர் என்பன போன்றவை 20ஆம் நூற்றாண்டின் புனைகதை இலக்கியத்தில் பெரிதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அதேபோல் இவரது சிலிர்ப்பூட்டக் கூடிய சாகச வாழ்வும் பெரிதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இவரது பெரும்பாலான இலக்கிய பங்களிப்புகள் 1920களின் மத்தியிலிருந்து 1950களின் மத்திவரை எழுதப்பட்டதாகும். ஹெமிங்வேயின் கதாபாத்திரங்களின் தனித்துவமான கட்டமைப்பு வாசகர்களால் பெரிதும் விரும்பப்பட்டதே அவரது புனைவுகளின் வெற்றிக்குக் காரணம். அவரது பெரும்பாலான எழுத்துக்கள் அமெரிக்க இலக்கியப்பரப்பில் செவ்விலக்கிய தகுதி பெற்றவையாகும். ஏழு புதினங்களும், ஆறு சிறுகதைத் தொகுப்புகளும், இரண்டு புனைவற்ற புத்தகங்களையும் தனது வாழ்நாளில் ஹெமிங்வே பதிப்பித்துள்ளார். மேலும் அவரது மறைவுக்குப் பிறகு மூன்று புதினங்களும் நான்கு சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் மூன்று புனைவற்ற புத்தகங்களும் பிரசுரிக்கப்பட்டன. கடலும் கிழவனும் (The Old Man and the Sea) நாவலுக்காக இவருக்கு 1953ஆம் ஆண்டுக்கான புலிட்சர் பரிசும் 1954இல் இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசும் வழங்கப்பட்டன. இவர் 1961இல் தற்கொலை செய்து கொண்டார். அதற்கான காரணம் அவருக்கு மட்டுமே வெளிச்சம். இலக்கியத்துறைக்கு அவர் ஆற்றிய பணிகளை மதிப்போம்.

“சிது முடியாது: இது முடியும்!”

இறுவை இரகு

ஒரு பக்தன் கடவுளை நினைத்து கடும் தவமிருந்தான். கடவுளும் மனமிரங்கி பக்தன் முன்தோன்றி, “பக்தா உனது கடும் தவம் கண்டு மெய்மறந்தேன்! என்ன வேண்டும்? சீக்கிரம் கேள் தந்தருள்வேன்!” என்றார். பக்தனும் மனமுருகி தெய்வத்தைப் பணிந்து, “கொழும்பிலிருந்து நேராகத் தமிழ்நாட்டுக்கு பாதைமார்க்கமாகச் சென்று ஆறுபடை வீடுகளையும், அனைத்துக் கோயில்களையும் தரிசிக்க அருள்புரியவேண்டும்.” என்றார்.

கடவுள் : “கொழும்பிலிருந்து பாதையா, இயலாத காரியம்! வேறு ஏதாவதுகேள்!”

பக்தன் : “அப்படியென்றால் எனது மனைவி என்னை எதிர்த்துப் பேசக்கூடாது; நான் சொல்வதையெல்லாம் அப்படியே கேட்க வேணும்!”

கடவுள் : “தமிழ்நாட்டிற்கு சிங்கின் ரோட் வேணுமா? அல்லது டபுள் ரோட் வேணுமா? தடையேதுமில்லாமல் போகலாம்!”

வரம் கொடுத்துவிட்டு கடவுள் மறைந்துவிட்டார்.

வினையாட்டு

யாழ்ப்பாண கிரிக்கெட் வரலாற்றில் விஜயகாந்த் வியாஷ்காந்த் ஏற்படுத்திய சாதனை

கதிரவேலு மகாதேவா

யாழ்ப்பாணம் மத்திய, கல்லூரியின் 19 வயதிற்குட்பட்ட கிரிக்கெட் வீரன் விஜயகாந்த் வியாஷ்காந்த், அகில இலங்கை தேசிய அணியில் இடம் பெற்று சாதனை புரிந்தார். 25.07.2018 அன்று கொழும்பில் இடம்பெற்ற 19 வயதிற்குட்பட்ட இந்திய அணிக்கு எதிரான 2வது டெஸ்ட்போட்டியில் பங்குபற்றி வினையாடி (Four Day Test) போட்டியின் இரண்டாவது இனிங்ஸில் 80 ஓட்டங்களைக் கொடுத்து 1 விக்கட்டினை வீழ்த்தினார். அத்துடன் இரண்டாவது இனிங்ஸில் இலங்கை பெற்றுக்கொண்ட 150 ஓட்டங்களில் துடுப்பாட்டத்தில் தமது பங்களிப்பாக 16 ஓட்டங்களை பெற்றிருந்தார். இது பாராட்டத்தக்க விடயமாகும். 1960 களிலும் 1970 களிலும் பாடசாலைமட்ட தேசிய

அணிகளில் தெரிவு செய்யப்பட்ட மத்திய கல்லூரியின் வீரர்கள் சாந்தக்குமாரும், R.நகுலேஸ்வரனும், போட்டிகளில் பங்குபற்றிய செய்திகள் கிடைக்கவில்லை. சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரியின் வேகப்பந்து வீச்சாளர் P.திருக்குமாரும் 1984 அணியில் தெரிவு செய்யப் பட்டிருந்தார். ஆனால் தேசிய அணியில் வினை யாடி பெறுபேறுகளைப் பெற்றவர் வியாஷ் காந்த் மட்டுமே. அவர் மேலும் போட்டிகளில் வினையாடி இலங்கை டெஸ்ட் அணியிலும் இடம்பெற வேண்டும் என அவரை வாழ்த்துவோம். அவருக்கான வசதிகள் யாழ் கிரிக்கெட் சபை செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

(சாதனை வீரரை நாயக ஒலியும் பாராட்டி மகிழ்கிறது.)

ஏன் மாணவர்கள் பாடசாலைகளுக்கு செல்ல வேண்டும்?

எமது நாட்டில் அனைவரும் கல்வி பெறும் உரிமை உடையவர்கள் எனக் கல்விக் கொள்கை கூறுகிறது. எல்லா மாணவர்களும் கட்டாயம் பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டும். எழுத, வாசிக்க, சரித்திரத்தை அறிய, விளங்க குறிப்பாக வாசிப்புப் பழக்கத்தை மேலோங்கச் செய்ய, சாதாரண கணிதத்தைக் கற்க, கற்பனை செய்ய, சிந்தனையை வளர்க்க, உலகத்தில் நிகழ்கின்ற பிரதான சம்பவங்கள் பற்றி அறிய மாணவர்கள் கற்க வேண்டும். மேலும் பொருளியல், சமூகவியல், அறிவியல், கலை, கலாசாரம், இலக்கியம், ஆன்மிகப் பண்பாடு, ஒழுக்கவியல், விழுமியங்கள், ஆரோக்கியம், உடற்பயிற்சி, தியானம், பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணுதல், கற்றலில் முன்னேறவும் போன்ற காரணங்களுக்காகவும், மாணவர்கள் பாடசாலைகளுக்குச் செல்ல வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் கட்டமைக்கப்பட்ட கலைத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். மாணவர்கள் ஆற்றல்களையும் சிந்தனைகளையும் இனம் கண்டு, வளர்த்து, தெளிவு, ஆற்றல்; நாட்டுப்பற்று உள்ள நல்ல குடிமகனாக்குதல் பாடசாலைகளின் கடமையாகும். நமது பள்ளிக்கூடங்களில், வகுப்பு அறை என்ற வரையறை குழந்தைகளின் இயல்பான உண்மை நிலையை மறைத்து விடுவதாகப் பலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். மாணவர்கள் தனித்தனி இயல்புடைய தனி நபர்களாக மாறுவ தற்கு வாய்ப்புக்கள் பற்றாக குறையாக உள்ளது எனவும் கருதப்படுகிறது. மாணவர்களின் உடல் உளத்திறன், வயதோடும் கற்றலோடும் அதிகரிக்கும். இது இயற்கையின் விதி. எனவே பாடசாலைக்கு செல்ல வேண்டும். எமது கல்வி முறையில் முன்னேற்றம் காணப் பட்டாலும், கல்விச் சீர்த்திருத்த நடவடிக்கைகள் போதுமானதாக அமையவில்லை. குறிப்பாக மாணவர்களது அறிவையும் சிந்தனையையும் தூண்டும் வகையில் கல்வி

முறையில் மாற்றங்கள் தேவை. எமது நாட்டில் தோன்றும் அறிவாளிகள், விஞ்ஞானிகள், நிபுணர்கள் தொகை மேலும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் பொது வாக நிலவுகிறது. கல்வியின் மூலம் மாணவர்களின் தேர்ச்சியின் மூலம் நாம் விரும்பும் சமுதாயத்தை அமைக்க முடியும். குறிக்கோளை வகுத்து அவற்றை அடைய ஆசிரிய பெருந்தகைகளை உருவாக்கவும் மாணவர்கள் கற்றலைச் சிறப்பாக மேற்கொள்ள வழிவகைகளையும் வகுக்க வேண்டும்.

“எந்தப் பாடத்தையும் எந்த விருத்தி நிலையிலும் உள்ள எந்தப் பிள்ளைக்கும் அறிவு சார் நேர்மையுடன் வினைத்தாக்கம் ஏற்படும் வகையில் உண்மையாகக் கற்பிக்கலாம்” என யெரோம் யுறுணர் கூறியுள்ளார். (இது கருது கோளேயல்லாது ஆய்வு முடிவில்லை)

“ஆசிரியர்கள் மலையாக நின்றால் மாணவர்கள் ஆறு போல் பெருகுவார்கள்” - பாரதியார்.

பிள்ளைகளின் சுய சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது. பிரத்தியேக வகுப்புக்களுக்கு (Tutorials) மாணவர்கள் செல்கிறார்கள். எனவே ரியூட்டரிகளும் ஒரு வகையான பாடசாலைகளாக மாறுகின்றன. இவைகளின் பொறுப்பு, அர்ப்பணிப்பு, சேவை, ஆற்றல் போன்றவை கணிக்கப்படுதல் வேண்டும். கல்வி இலாகாவின் மேற்பார்வை, கட்டுப்பாடு போன்ற ஒழுங்குகள் விரும்பத்தக்கவையாகும். உதாரணமாகப் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மாத்திரம் கற்பித்தலை மேற்கொள்ளலாம் என்பது கல்விக் கொள்கையாகும். இவ்விடயம் சம்பந்தமாக ஆய்வை மேற்கொள்ளுதல் உசிதமாகும்.

இளமைப் பருவம் போல் சிறந்த பருவம் வேறு எதுவும் இல்லை. கல்வி, நற்குணங்கள், வீரம், துணிவு ஆகிய பண்புகள் இந்தப்

பருவத்திலே தான் உருவாகின்றன. கல்வி ஒரு எல்லையல்ல. இது ஒரு யாத்திரை. பல்பரிமாண ரீதியில் மாணவர்களின் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய சூழலை உருவாக்க வேண்டும். தாய் மொழியோடு ஆங்கில மொழியிலும் தேர்ச்சி பெறவேண்டும். உள்தொடுவானத்தை (Mental Horizon) விஸ்தரிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். எதையும் செவிமடுக்கக் கூடிய ஆற்றலே கல்வி. கற்றலில் கேட்டல் நன்று. கேட்டலின் பார்த்தல் நன்று; பார்த்தலின் செய்தறிதல் நன்று. இவற்றுக்கெல்லாம் துணையாக நிற்பவை நல்ல பாடசாலைகளே.

இன்றைய மாணவர்கள் நாளைய சமுதாய அமைப்பின் தூண்கள். இவர்களின் தூரநோக்கு (Foresight) விருத்தியடைய வேண்டும். வரும்காலம் பற்றி அறியவும், பொருத்தமான திட்டங்கள் வகுக்கவும் (Futurology) அமுலாக்கவும் வேண்டிய ஆற்றலை வளர்க்க வேண்டும்.

தத்துவஞானி பிளேட்டோவின் கருத்தை இவ்விடத்தில் பகிர்தல் பொருத்தமாகும்.

“அறிவையும் சமுதாய நலன் கொண்ட ஓரினம் தமக்கென உரிய தனித்துவமான இணைப்பில் நிற்கும்வரை, வளமும் வளர்ச்சியும் பெறும். இந்த இணைப்பு சிதைந்து விட்டால், வளம் குறையும், வளர்ச்சி சிதைவடையும், சமுதாயம் என்ற உருவம் குலைந்து சிதறுண்டு போகும்.”

கற்பனைக்கு எட்டாத வகையில் அறிவு வியக்கத்தக்க அளவில் பெருகிவருகிறது. தொழில் நுட்ப அறிவியல் முன்னேற்றத்தின் காரணமாக பெருகிவரும் தேவைகளின் பிரச்சினைகளாலும் நாடுகள் தனித்தனியே இயங்க முடியாத நிலை உருவாகி, ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து வாழ வேண்டிய நிலை உள்ளது. இப்படியாகச் செய்யப்படுகின்ற நாடுகளுடனான உடன்படிக்கைகள் சில சந்தேகங்களையும் ஏற்படுத்தத் தவறுவதில்லை. உலகில் பல நாகரிகங்கள் தோன்றி மறைந்த விதத்தினையும், சாம்ராட்சியங்கள் அழிந்தமைக்கு பொறாமையும் பூசல்களும் ஆதிக்க வெறியும் போராட்டங்களும் உருவாகின்றபடியால் இதே மனித மனதில் அமைதியான வாழ்வுக்கான நற்பண்புகளும் வளர வேண்டும். பூலோகமயப் படுத்தலால் கலாசாரம் பின்னடைவு தோன்றிய

வண்ணம் உள்ளது. பெற்றோர், ஆசிரியர் சமூகம் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். மாணவர்கள் மத்தியில் அமைதியின்மை ஏற்படாவண்ணம் கல்வி முறையில் பயனுள்ள மாற்றங்களை மேற்கொள்ளுதல் உசிதமாகும். மாணவர்களுக்கு பொருத்தமான தேவைகளை வழங்க வேண்டும். மாணவர்கள் மனதில் வரும் காலம் பற்றிய நம்பிக்கை உருவாக்கக் கூடிய செயற்திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். மாணவர்களுக்கு அவர்களின் விவேக ஈவைக் கணித்து பொருத்தமான பாடத் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் பொருத்தமான தொழிற் கல்வியை வழங்கி நம்பிக்கை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். தேசப் பற்றின், தேசிய ஒற்றுமையின் மகத்துவத்தை மாணவர்கள் மனதில் பதிய வைக்க வேண்டும்.

மாணவர்கள் தமது நிறைவான ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு பாடசாலை தவிர வேறு நிலையங்கள் இல்லை என்பதை உணரவைக்க வேண்டும்.

கல்வி ஒரு மிகப்பெரிய தொழிற்சாலை. கல்வி ஒரு நீண்டகால நிலைபேறான முதலீடு. எனவே கல்வியின் விருத்தி, கல்வித்திட்டங்களையும் சீர்த்திருத்தங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இயற்கை வளத்தை, மனித வளத்தை சமுதாயத்தின் தேவைக்கு அமைய பயன்படுத்த வேண்டும். சமுதாயத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட வண்ணமே உள்ளன. இது காலத்தின் தேவை. மாற்றலுக்கான ஆர்வத்தையும் விளக்கத்தையும் மாணவர்கள் மத்தியில் தோற்றுவித்த வண்ணம் இருக்க வேண்டும். இந்நிலையில், வன்முறைக்குப் பதிலாக அமைதியும் சாந்தமும் கிளர்ந்து எழக் கல்வி ஒரு பிரதான கருவியாகும். எமது மண்ணின் தேவைகளையும் மாணவர்களின் தேவைகளையும் முன்நிறுத்தி கல்விக் கொள்கைகள் வரையப்பட்டாலும் ஆய்வுகள் மூலம் சில பற்றாக்குறைகளை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. மாணவர்களின் சுயசிந்தனை, சுயமதிப்பு, சுய பரிசோதனை போன்ற மூன்றையும் நன்கு பயில மேலும் வழிகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

பிள்ளைகளும் பாடசாலை வாழ்வும் பற்றி ஆராய்வது பொருத்தமாகும். 2008 / 2009 குடிசன மதிப்பு புள்ளிவிபரவியல் இலாகா மேற்கொண்ட

ஆய்வில் குறிக்கப்பட்ட தகவல்களை அறிவது நன்று. வயது 5 - 17 வரையுள்ள பாடசாலை சென்ற மாணவர்களின் தொகை 4,076,731 (94%) வயது 15-17 வரையுள்ள பாடசாலை சென்ற மாணவர்களின் தொகை 82.4%. பாடசாலை செல்லும் பெண் பிள்ளைகளின் வீதம் கூடுதலாகக் காணப்பட்டுள்ளது.

பாடசாலைக்குப் போகாத மாணவர்கள் பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. சமூக பழக்கவழக்கங்கள் சரியாகக் கற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் உள்வியல் பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறார்கள். தாங்கள் படிப்பை இடைநிறுத்தியமை பற்றி வேதனைப்படுகிறார்கள். சமூகத்தில் அவர்களுக்கு மதிப்பில்லை. இதனால் தாழ்வு மனப்பான்மையுடன் வாழ வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இன்றைய நவீன தொலைத் தொடர்புக் கருவிகளை உபயோகிப்பதில் சிரமப்படுகிறார்கள். சிந்திய பாலுக்கு அழுது என்ன பயன் என வேதனையுடன் கூறி வருகிறார்கள். இன்றைய பிள்ளைக்கு இது ஒரு நல்ல பாடமாக அமைய வேண்டும்.

எமது நாட்டில் உள்ள,

- பாடசாலைகளின் தொகை	11,053
- மாணவர்களின் தொகை	4,367,493
- ஆசிரியர்களின் தொகை	255,044

ஆரம்பக்கல்வி வட்டத்தைப் பூர்த்தி

செய்வோர் 98%

இடைநிலைக் கல்வி வட்டத்தைப் பூர்த்தி

செய்வோர் 85%

ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் 1:17

(உயர் மட்டத்தில்)

படிப்பை இடையில் நிறுத்தியமாணவர்கள் (Drop Outs) மற்றவர்களை நம்பி வாழ வேண்டிய நிலை, ஏமாற்றப்படுவதற்கு, சில தவறானசெயல்களை மேற்கொள்வதற்கு இலக்காகும்நிலையில் உள்ளனர். தொழிற் சட்டத்தை மீறி 18 வயதுக்குட்பட்டவர்கள் தொழில் புரியும் நிலை, பாடசாலைக் கல்வியை சரியாக முழுமையாக மேற்கொள்ளாதவர்கள் மத்தியல் குழப்பம் அமைதியின்மை, தீய பழக்கங்கள் காணப்படுவதால் மாணவர்களைக் கட்டாயம் பாடசாலை செல்வதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பெற்றோர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். 60 வருடங்களுக்கு முன் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பாத பெற்றோர் கிராம நீதிமன்றங்களினால் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். ஆசிரியர்களும் மாணவர்கள் வரவில் அக்கறை கொண்டிருந்தனர். வீடுகளுக்கு சென்று விசாரணைகளை மேற்கொண்டு ஆவன செய்துள்ளார்கள்.

பெற்றோர்களுக்கு (Parenting) அறிவூட்டல் இடம்பெற வேண்டும். ஆய்வின் மூலம் வேறு பொருத்தமான தீர்வுகளைப் பெறுவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். கல்வி அபிவிருத்தி ஆய்வுமன்ற உறுப்பினர் மேற்கொண்ட சிறிய ஆய்வின்படி பின்வரும் தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. 14 வயதுக்கும் 16 வயதுக்கும் உட்பட்ட மாணவர்கள் பாடசாலைக்குச் செல்லாது (School Cutting) விடுகிறார்கள். இச் செயல் பெற்றோர்கட்கும் தெரியாது. சில பாடசாலைகளில் மாணவர் வரலாற்றுக் கொப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். பெற்றோர் விபரங்களைக் குறிப்பிடவேண்டும். பெற்றோர் ஆசிரியர் சந்திப்பு நல்ல பயனை அளித்து வருகிறது. கூடிய வரவைப் பெற்ற மாணவர்கட்கு பரிசீலிகள் வழங்கப்படுகின்றன. மாணவர்களின் விருப்பமான செயற்பாடுகளை அறிந்து ஊக்குவிப்பு (Motivation) இடம்பெற்று வருகின்றது. உதாரணமாக விளையாட்டில் விருப்பமுடைய மாணவனை தலைவனாக (Games Captain) நியமித்தல், இப்படியாக மாணவர்களின் தேவைகளை ஆற்றலை, வசதி இன்மைகளை, உள்ளக்கிடக்கைகளை அறிந்து ஆவனசெய்தல், வரவை அதிகரிக்கச் செய்யலாம். பெற்றோர் பழைய மாணவர்களின் அமைப்புக்களை நாடி உதவிபெறலாம். உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பாடசாலை ஒன்று லண்டனில் உள்ள பழைய மாணவர் சங்கம் போசாக்குடைய உணவு வழங்கும் திட்டத்துக்கு ஆதரவு வழங்கி வருகிறது. வரவிலும் தேர்ச்சியிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. சுருங்கக் கூறின் மாணவர்களின் சூழல், வசதியின்மை, தடைகள் போன்றவற்றை அறிய சமூக அமைப்புகள் முன்வரவேண்டும். புலமைப்பரிசீலிகள் வழங்கப்படுகின்ற பாடசாலையில் வரவு சம்பந்தமான முன்னேற்றம் உண்டு. மாணவர்களின் நிலை அறிந்து

தீர்வு நடவடிக்கைகளை (Remedial Measures) மேற்கொள்ள வேண்டும். ஏசுதல், தண்டித்தல், பொருத்தமற்ற சொற்பிரயோகம், பரிசாரம் போன்றவை இருப்பின், களையப்பட வேண்டும். மரியாதையைக் கொடுத்து மரியாதையை வாங்க வேண்டும் என்பது ஒரு பண்பான செயல் (Pay Respect and Get Respect) மேலும் வருடாவருடம் தகுதி பாராது வகுப்பேற்றம், மாணவர்களின் நிலைக்கேற்ப பாடத்திட்டம் அமையாது விடல், பின்தங்கிய மாணவர்க்கு விசேட ஆசிரியரின் கீழ் கற்கும் வசதிகளை ஏற்படுத்தாமை, ரியூட்டரிக்கு செல்லும் மாணவர்களோடும், செல்லாதமாணவர்களோடும் இணைந்து செயற்படுதல், பெற்றோரின் அக்கறையின்மை, பெற்றோரின் வாழ்க்கைமுறை, போன்ற காரணங்கள் பல உண்டு. அண்மையில் ஒரு பாடசாலையில் தவறான வழியில் சில மாணவர்களால் பிறந்ததின வைபவம் கொண்டாடப்பட்ட செய்தி புதினப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகியுள்ளது. அதே போன்று ஆசிரியர்கள்

ஒரு பாடசாலையில் மது அருந்தி கொண்டாடியதாகவும் செய்தியுண்டு. கொடூரமான தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும்.

பொருத்தமான ஆய்வு மேற்கொள்ளாவிடின் நாம் தீய பெறுபேறுகளைத் தான் காண முடியும்.

இயற்கையாக, மாணவர்கள் நல்லவர்களே. மாணவர்களின் தேவை, அவர்கள் தமது கஷ்டங்களை குறைபாடுகளை வெளிப்படுத்த உரிமை, அவர்களுடைய வருங்காலம் பற்றிய பார்வை போன்றவை பற்றி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். பொறுப்புணர்ச்சி, கடமையுணர்ச்சி, அர்ப்பணிப்பு ஆகிய பண்புகளுடன் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு தீர்வுகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆய்வில் யதார்த்தத் தன்மை ஒளிர வேண்டும். எல்லா மாணவர்களையும் பாடசாலை செல்வதற்கு ஒழுங்குகளை மேற்கொள்வோமாக.

இலக்கியம்

தமிழர் காப்பியம்

சிலப்பதிகாரம் என்பது தமிழிலுள்ள ஐம்பெருங் காப்பியங்களிலொன்று. காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே பெருங்குடி வணிகர் மரபிலுதித்த கற்பிற் சிறந்த கண்ணகி அவள் கணவனாகிய கோவலன் என்பவர்களுடைய வரலாற்றையுரைப்பது. முத்தமிழ்ப் புலமையும் வித்தக கவித்திறனும் வாய்ந்த சேரமுனியாகிய இளங்கோவடிகளால் இயற்றப் பெற்றது. கற்பவர் நெஞ்சினைக் கவரும் சொற்களை பொருட்சுவை சான்றது. 'வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பு எனப்படும் தமிழகத்தின் பகுதிகளாகிய சோணாடு, பாண்டிநாடு, சேரநாடு என்பவற்றின் இயல்புகளையும், முறையே அவற்றின் தலைமைப் பகுதிகளாகிய புகார், மதுரை, வஞ்சி என்பவற்றின் பெருமைகளையும், அவற்றிடையிருந்து செங்கோலோச்சிய சோழ, பாண்டிய, சேர மன்னர்களின் அறன் மறன் ஆற்றல், ஆணை முறைமை என்பவற்றையும், அவர்களாற் புரக்கப்பெற்ற குடிகளின் ஒழுக்கம், ஊக்கம், ஒப்புரவாண்மை முதலியவற்றையும் நன்கு புலப்படுத்துவது; மற்றும் அக்காலத்திய உழவு, வாணிகங்களின் மேம்பாடு, தொழிற் பெருக்கம், மன்பதைகளின் கூட்டுறவியல், அரசியல், கல்விநிலை, சமயநிலை என்பவற்றை அறிதற்குக் கருவியாவது; திணை வளங்களை நனி விளக்குவது; அணியும் விரையும் விழவும் கூத்தும் பாட்டும் முதலிய இன்ப நுகர்ச்சித் திறங்களை இனிதியம்புவது. பழைய நாளில் இசைத்தமிழும் நாடகத்தமிழும் மிக உயரிய நிலையில் இருந்தமைக்குச் சிலப்பதிகாரமே இப்பொழுது சான்றாகவுள்ளது. அக்காலத்து வழங்கிய இசை நாடகப் பகுதிகளையெல்லாம் துறைபோக்கற்றும், அவற்றைத் தம் காப்பியத்தில் ஏற்ற பெற்றியமைத்துத் தமிழருடைய பழைய கலை நாகரீகத்தை இறவாமற் பாதுகாத்த பெருமை இளங்கோவடிகட்குரியது.

ந. மு. வேங்கடசாமி
(1942)

“தாமரைத் தீவான்”

ஈச்சந்தீவு - கிண்ணியா

வைத்தவனா?

பாவேந்தர் நன்னூல்கள்
படிக்கக் கிடைத்ததினால்
நாவேந்து நல்ல தமிழ்
நமக்குக் கிடைத்துள்ளது!

பாவாணர் பொத்தகங்கள்
பார்வையிலே பட்டதனால்
நாவாய்த் திருத்தமுடன்
நற்றமிழும் கிட்டியதாம்!

போதாதா இவ்விருவர்
புனிதத் தமிழ் அறிவு?
ஓதாதிருந் திருந்தால்
உயர்தமிழ்பெற் றிருப்பேனா?

கலப்புத் தமிழினையே
கண்டு சலித்திருப்பேன்!
நலத்தாய் தமிழ் அறிந்த
நான்கொடுத்து வைத்தவனா?

வாழ்ந்தீடுக!

அறத்துப் பாலது பருகி
ஆம்நெஞ்ச மாசின்றி
இறக்கும் வரை வாழ்ந்தே
இன்புறுக குறளாலே!

பொருட்பாலது பருகிப்
பொல்லாத இப்புலியில்
அருளாள்க சாம்வரையும்
அ-தும் குறள் நெறியே!

இன்பத்துப் பால் பருகி
இணையோடு வருகின்ற
துன்பம் தொலைத்தீடுக,
தூய குறள் வாழ்த்தீடுக!

முப்பால் முழுவதையும்
முறையாக வேகற்று
எப்போதும் மரபுரையோ
டின்பற்று வாழ்ந்தீடுக!

வாழ்ந்தே பார்!

ஒன்றேழுக்கால் அடியாலே,
உலகை அளந்தார் வள்ளுவரே!
நன்றே சொன்னார் நாட்டார்க்கு
நலமே விளையும் பின்பற்றின்

நாலாம் மூன்றாம் எழுசீரே,
நாடின வாழ்வும் நற்சீரே!
மேலாம் கருத்தால் வேறோர் நூல்
வெல்லல் அரிதாம் இன்றுவரை!

குறும்பா வடிவில் இருந்தாலும்,
சுற்றும் நடுங்கும் பேருரையே!
வெறும்பா ஏதும் கிடையாதே!
வெற்றுரைபேச இடமிலையே?

கற்றோர் உலகினைக் கற்றோரே,
கல்லார் நற்பேறில்லாரே!
பெற்ற குறளைக் கசடறக்கல்
பிறகதுபோல் நில - வாழ்ந்தேபார்!

பாராய்!

தமிழுக்கு வாரார எங்கள்
தமிழ் மக்கள், அவர்களுக்கு
தமிழ் தனியாக வேண்டாம்,
தமிழ் கலந்தாக வேண்டும்!

கலப்பினில் இன்பம் கண்ட
காளையர் - கன்னியர்கள்
கலப்பிலாத்தமிழை ஏட்டில்
காணவும் விரும்பமாட்டார்!

தமிழேடு படியார், சேய்க்குத்
தமிழ்ப்பெயர்வையார், காதால்
தமிழிசை கேளார், பின்பேன்
தமிழராய் வாழ்கிறார்கள்?

எப்படியேனும் வாழ்ந்து
இறந்துபோய் விடுவோமென்றா
இப்படிக்கிடக்கிறார்கள்?
இறைவா, நீ இருந்தால் பாராய்!

வேண்டியதோ?

தனி உலகம் பாவாணர்
தமிழ் உலகம் முழுஉலகம்!
நனி சிறப்பாகிய முந்
நாடாண்ட தாயுலகம்!

குமரிப்பெரும் உலகம்,
குரைகடலால் அழிவுண்ட
நமது பழ உலகம்
நல் உலகம் தொல் உலகம்!

அறிவுலகம் ஆய்வுலகம்,
அழகின் கலை உலகம்!
செறிவேழேழ் நாடுகளும்
சேர்ந்த மரபுலகம்!

அத்தகைய நல்லுலகை
ஆய்ந்துரைத்த பாவாணர்
எத்தகைய ராயிருப்பார்?
எனச் சொல்ல வேண்டியதோ?

'தாயக ஒலி' சந்தா விபரம்

ஒரு வருடச் சந்தா : ரூபா 1000 (அஞ்சல் செலவுடன்)

வெளிநாடு : \$30 (U.S.), £20 (U.K)

உங்கள் தாயக ஒலியின் வளர்ச்சிக்குச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்து
ஆதரவு நல்குங்கள்.

சந்தாப் பணத்தை வங்கக் கணக்கில் வைப்பீட்டு உதவுங்கள்.

**சந்தா அனுப்ப வேண்டிய
வங்கக் கணக்கு விபரம்**

T.Sivasupramaniam
A/C No : 8100086490
Commercial Bank
Wellawatte, Sri Lanka

தமிழக முன்னாள் முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களின் மறைவையொட்டி வடக்கு முதல்வரின் அஞ்சல்க் குறிப்பு

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவரும், தமிழகத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சருமான கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களின் மறைவுச் செய்தி கேட்டுத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் சோகத்தில் ஆழ்ந்துள்ளது. கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தனது 94வது அகவையில் முதுமையின் நியதிக்கு ஏற்பவே காலமாகியுள்ளார். எனினும் அவர் தமிழ் மக்களின் கருத்தியலிலும், தமிழக அரசியலிலும், தமிழ்க் கலை இலக்கியத்திலும் ஆற்றிய மகத்தான பணிகளும் நிகழ்த்திய சாதனைகளும் அவரை மறக்க முடியாத மனிதனைக்கு எம்மை ஆழ்த்தியுள்ளன.

கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் சுமார் 60 ஆண்டுகாலம் தொடர்ந்து மக்கள் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர். 5 தடவைகள் முதலமைச்சராகப் பதவி வகித்துள்ளார். இது சாதாரணமான ஒரு நிகழ்வல்ல. நவீன இந்திய அரசியல் வரலாற்றில் இவருக்கு தனித்துவமான ஒரு வரலாறு அமையும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தனது ஆட்சிக்காலத்தில் சமூக ரீதியின் அடிப்படையில் சட்டங்களை உருவாக்கிக் கல்வியிலும் வேலை வாய்ப்பிலும் அடித்தட்டு மக்களுக்கு குறிப்பாக பெண்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்தார். அரசுப் பணிகளில் பெண்களுக்கென இட ஒதுக்கீடு இந்தியாவில் வேறெந்த மாநிலத்திலும் இல்லை என்று நம்புகின்றேன். இந்தியாவில் முதன் முறையாக பெண்களுக்கான சொத்துரிமைச்

சட்டத்தையும் நிறைவேற்றினார் கலைஞர் அவர்கள். தன்னால் இயன்ற அளவு மத்தியின் ஆதிக்கத்தை மாநிலத்தில் நிலைகொள்ள விடாது தடுப்பதற்காக அவர் உழைத்தார். தொழில் துறையில் மத்திய ஆதிக்கத்தை நீர்த்துப் போகச் செய்யும் வகையில் மத்திய - மாநில - தனியார் கூட்டு முதலீட்டுத்திட்டங்களை உருவாக்கினார். மத்திய அரசின் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் போன்று மாநில அரசின் பொதுத்துறை நிறுவனங்களை உருவாக்கினார். தகவல் தொழில்நுட்பத்துறை ஒரு புரட்சியை உண்டாக்கும் என்பதை முன் கூட்டியே கணித்து இந்திய நாட்டிலேயே முதல் முறையாகத் தமிழகத்தில் தகவல் தொழில்நுட்பக் கொள்கையை உருவாக்கினார்.

தமிழ் மொழி மீது தீராப் பற்று மிக்க கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்குப் பணி நியமனங்களில் 20 சதவீதம் இட ஒதுக்கீட்டைப் பெற்றுத்தந்தார். தமிழுக்கு செம்மொழி அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுத் தந்ததோடு, செம் மொழித் தமிழ் ஆய்வுக்காகச் சென்னையில் மத்திய நிறுவனம் ஒன்றையும் உருவாக்க வழி வகுத்தார். இணைய உலகில் தமிழ் முன்னே நிற்க விதை போடும் நிகழ்ச்சியாக உலகத் தமிழ் இணைய மாநாட்டைக் கூட்டினார். கேட்கும் தோறும் உணர்வு முறுக்கேறும் "நீராடும் கடலுடுத்த" என்ற மனோன் மணியம் பெ.சுந்தரனாரின் பாடலைத் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தாக்கியவரும் இவரே.

கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் 1956இல் சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மாநாட்டில் “இலங்கையில்தமிழர்கள் அனைத்து உரிமைகளையும் பெற்று வாழ வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தைப் முன்மொழிந்திருந்தார். அன்றில் இருந்து இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக அவர் எத்தனையோ போராட்டங்களை முன்னெடுத்திருந்தார்.

தன் வாழ்வைத் தமிழர் வரலாற்றின் அத்தியாயங்களாகப் பதிவு செய்து விட்டு மறைந்துள்ள கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்களுக்கு இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் சார்பில்

என் இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அவரின் மறைவால் துயருற்றிருக்கும் அவரது குடும்பத்தவர்களுக்கும் அவரது இலட்சோப இலட்சம் தொண்டர்களுக்கும் என் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். கன்னியாகுமரியில் வானூயர் அமைந்திருக்குந்திருவள்ளுவர் சிலை போன்று அவர் பெயரும் காலாகாலத்துக்கும் நிலைத்திருக்க இறைவன் அருள்புரிவானாக!

அன்புடன்
நீதியரசர் க.வி.விக்கனேஸ்வரன்
முதலமைச்சர்
வடமாகாணம்

மனிதநேய மாமணிக்கு “தாயக ஒலி”யின்

கண்ணீர் அஞ்சல்

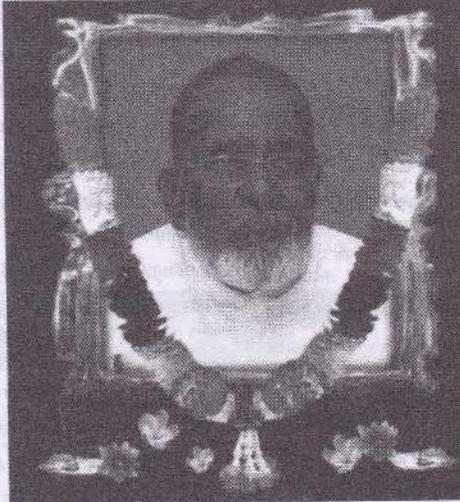
அனைத்துமையில்

21

11.

1938

சுயமர்

ஆண்டவன் அடியில்

08

07

2018

சிறு வைத்தியசாலை கங்கைவேளையின்

மார்க்களின் போதனை மெய்யானது. எனவேதான் அது சர்வ வல்லமை பெற்றிருக்கிறது. அது யரியூரணமானது; உள்ளிணக்கம் கொண்டது. சிறுங்கிணைந்த உலகக் கண்ணோட்டத்தை, எந்த வழுவிலுமான மூடநம்பிக்கைக்கோ, பிற்போக்கிற்கோ, முதலாளித்துவ சூட்டுமுறையின் நியாய விளக்கத்திற்கோ இணங்காத உலக கண்ணோட்டத்தை மக்களுக்கு அது அளிக்கிறது.

- வி. இ. லெனின்

சீவோஹம் என்ற மந்திரம் சொல்ல

கனிமொழி என்றதும் நீங்கள் நினைப்பீர்கள். பழரசம் போல இனிமையானதென்று. உங்கள் கண்களில் களை கட்டித் தோன்றும் அவள் முகம் மாத்திரமல்ல, உயிரால் மனதால் உணர்வுகளால், பழகுவதற்கும் அவள் ஒரு பளிங்கு வார்ப்பு. ஆனால் அது அறியாமல் அவள் மனதைக் கணை எய்திக் காயப்படுத்தவேன்றே, காத்துக் கிடந்த மனிதர்களின் எல்லை கடந்த பாவக் கறைகளுக்கு, ஆத்ம பரிகாரம் தேட விரும்பும் விழிப்பு நிலையின் ஒளிச்சுவடுகளில் இதுவும் ஒன்று, இந்தக் கதை.

கனிமொழிக்கு மிகவும் கஷ்டமான ஒரு வீட்டுச் சூழல். வீடு என்ற அதற்குப் பிறகு தான் மற்றதெல்லாம். அவளைப் பொறுத்தவரை வீடு காடு எல்லாம் ஒன்று தான். காட்டுக்குப் போனாலும் கலங்காத திடசித்த மனப்பாங்கு அவளுடையது. வறுமையில் தீக்குளித்து வாழ்கிற காலத்திலும், கடமையே கண்ணாகக் கர்மயோகம் புரிந்து அவள் வாழ்ந்த காலமே, அவளைப் புடம் போட்டு மலரச் செய்த ஒரு பொற் காலம். அப்போது கூட எத்தனையோ சவால்களை அவள் எதிர் கொள்ள நேர்ந்தது.

அதிலும் பின் வீட்டுப் பெண் சரளா, அவளை வார்த்தைகளால் கூட்டெரித்துக் கரு வறுத்துப் போடுவதற்கென்றே கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு காத்து நின்ற போதெல்லாம், வாயில் தடம் புரளாத அன்பு வேதம் காத்து சத்தியத்தின் ஒளி பிரகாசமான சாட்சி தேவதையாக நின்று, வாழ்க்கையின் நடப்புகளில் சேறு பூசிக் கொள்ளாமல் அவள் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்தி வாழ்ந்தது, சரளாவைப் பொறுத்த வரை உப்புச் சப்பற்ற வெறும் காட்சி நிழல் மாதிரித் தான். இந்த நிழலை ஊடறுத்தே அவள் பார்வை நீளும். அதற்கேற்ப சங்கதிகளைக் கிரகித்துக் கொண்டு அவள் களத்த குரலில் பேசும் போது நிலமென்ன, வானமே அதிரும். இந்த வான அதிர்வுகளில் கனிமொழி வீடு நடுங்கும் போது கூட அவள் கவலைப்படுவதில்லை.

யாரும் அழுது விட்டுப் போகட்டும். இந்தக் கண்ணீரிலேயே குளிர் காய்ந்து வெற்றிக் கொடி நாட்டுகின்ற பெரும் களிப்பு நிலைமை அவளுடையது. இதற்காகவே தினமும் கனிமொழியை வலிய வந்து வம்புக்கு இழுப்பது ஒரு நடைமுறைச் சம்பவமாகவே மாறி விட்டது.

படுக்கையறை ஜன்னல் வழியாகப் பின் புறமாகக், கோடியில் பார்த்தால் அடர்த்தியாகச் செழித்து வளர்ந்த ஒரு பலா மரம் தெரியும். அதற்கப்பால் எல்லை வேலியையும் தாண்டித் தான் சரளாவின் வீடு. அவளின் அடுக்களையில் நின்று பார்த்தால், கனிமொழியின் வீட்டில் நடப்பதெல்லாம் ஒளிவு மறைவின்றித் தெரியும். அங்கு என்ன பொருள் வாங்கினாலும் மறு கணமே சரளாவும் எப்படியோ அதை வாங்கத் தயாராகிவிடுவாள். அவள் ஒரு பிராமணப் பெண் னென்பதால், வீட்டில் பஞ்சப்பாடு இல்லை. புரோகிதம் கோவில் பூசை வருமானம், என்று ஏகமாய்ப் பணம் குவியும் போது சரளாவுக்குச் சேவை செய்ய, நாலைந்து அடியாட்களோடு, பெரிய எடுப்பில் வாழ்க்கை கழியும் போது, அவளுக்கு நாக்குத் தடிக்காமல் என்ன செய்யும்? அதற்குப் பலி பாவம் இந்தக் கனிமொழிதான். வெறும் பேச்சோடு நின்றால் பரவாயில்லை.

வேலிக்கப்பால் சகல குப்பைகளும் கொட்டு வது முதற்கொண்டு, அவள் செய்கிற கொடுமைக்கு முன், தலை வணங்கி அடங்கிப் போவதைத் தவிர கனிமொழிக்கு வேறு வழியில் கால் வைத்துப் பழக்கமில்லை. வரிந்து கட்டிக் கொண்டு சண்டை பிடிக்கிற ஆளில்லை அவள். அப்படியிருக்காமல் போனதால் தான் வாழ்க்கையில் எத்தனையோ இழப்புகள் அவளுக்கு. அது அவள் சொந்த வாழ்க்கையிலும் உண்டு.

இழப்புகளையே யோசித்துக் கொண்டிருந்தால், இறையணர்வாகிய தெய்வீக நிலை அடியோடு வரண்டு போகும் என்பதை நினைத்துத் தானோ என்னவோ அவள் இப்படி எவரோடும்

மோதி அழிந்து போகாமல், வாயடங்கிப் போன மௌன தவம் இருக்கிறாள் அவள். இப்படித் தவமிருப்பதே சரளா என்கிற ஐயரம்மா வாங்கி வந்த வரம் போல, அவள் எப்போதும் உச்சி குளிர வைத்து இப்படியெல்லாம் ஆட்டம் போட வைத்திருக்கிறது.

கனிமொழிக்கு நான்கும் பெண்பிள்ளைகள். மூன்றாவது மகள் ஸ்ருதி கொஞ்ச நாட்களாய், இடை நடுவில் மனநலம் பாதிக்கப்பட்டுப் படிப்பும் குழம்பி வீட்டில் நிற்கிறாள். ஒட்டுறவற்ற கணவனால் வந்த சோகத்தை விட இது இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாய் அவள் மனதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி அவளை நிலைகுலைய வைத்தாலும், மீண்டும் அவள் எழுந்து சரித்திரம் படைப்பது ஆன்மீக விழிப்பு நிலை கொண்ட சாதனை மாதிரி அவளுக்கு. கடைசி மகள் இந்து படிப்பில் புலி. பத்தாம் வகுப்பிலே படிக்கும் போது தவறுதலாகக் கிணற்றில் விழுந்து ,சுவரோடு தலை அடிபட்ட காரணத்தினால் காதில் சீழ் வடிவதோடு மட்டு மில்லாது, ஓரளவு கேட்கும் திறனும் இழந்து அவளைச் செவிடென்றே முத்திரை குத்துகிற நிலை தான்.

இந்தக் குறைபாடுகளை போதும் சரளா நாக்கு வழித்து வசை புராணம் பாட. கனி மொழிக்கோ வீடு தாங்காத பிரச்சனைப்புயல். அன்றாடம் காசுப் பிரச்சனையே பெரும் சூறாவளி மாதிரி வந்து தாக்கும். புருஷன் ஒழுங்காகச் சம்பளப் பணம் அனுப்பாததால் வந்த வினை. அப்போது அவனுக்கு வேலை அனுராதபுரத்தில். உடற் தேவை நினைத்து அடிக்கடி வந்து போனாலும், வீட்டு நிலைமையை அவன் அவன் கணக்கில் எடுப்பதில்லை.

அவள் தான் என்ன செய்வாள்? படி தாண்டிப் போய்க் கடன் கேட்டுக் கையேந்திப் பிழைக்கிற நிலைமை தான் அவளுக்கு. அப்படி ஒரு நாள் மதியம் முழுதும் கடன் கேட்டு அலைந்து விட்டு, அவள் வீடு திரும்பி வரும் போது இந்து முன் வாசலில் முகம் களையிழந்து நிலை தடுமாறி நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து விட்டு, அவசரமாகப் படியேறி வந்த களைப்போடு கனிமொழி குரல் பதறிக் கேட்டாள்.

“என்ன இந்து ஏதும் பிரச்சனையே? முகமெல்லாம் கறுத்துக் கிடக்கு”

“ஓமம்மா பெரிய பிரச்சனைதான். இந்த ஐயரம்மா செய்த காரியத்தைக் கேட்டால் கொதிச்சுப் போடுவியள். நான் பார்த்தனானம்மா. பின்னாலை வந்து மூன்று பலாக்காய்” வெட்டிக் கொண்டு போனதை நான் என்றை இரண்டு கண்ணாலையும் பார்த்தனான்”

“அது கறி சமைக்க பிடுங்கியிருக்கும். இது எப்பவும் நடக்கிற கூத்துத் தானே. சரி அதைவிடு. இதுக்குப் போய்ச் சண்டைபிடிக்கவா முடியும்? நல்லாய் உயர்த்தி வேலி அடைச்சாலும் ஆட்டுக்குக் குழை ஒடித்துக் கிளுவை பூவரசு எல்லாம் படுகிற நிலைமையில் வேலியும் சரிந்து வீழ்ந்தால் மனுஷி வேறென்ன செய்யும்?. ஊரெல்லாம் சுத்தியலைஞ்சு எனக்குக் களைக் குது நான் முகம் கழுவிப் போட்டு வாறன். போய் அடுப்பை மூட்டு தேத்தண்ணி வைச்சுக் குடிக்க வேணும் “என்று சற்றுச் சத்தமாகவே சொன்னாள் அவளுக்குக் காது மந்தம் என்பதை நினைவு கூர்ந்தவளாய்.

பின்னர் முகம் கழுவக் கிணற்றடிக்கு வரும் போது ஐயரம்மா காட்டுக் குரலெடுத்துக் கத்துவது கேட்டது. அதைக் கிரகிப்பதற்காகச் சற்று நின்றாள்.

“அதைக் கேட்டு என்ன ஆகப் போகுது? வேதம் சொல்லித் தரவா அந்தக் காட்டுக் குரல்? இல்லையே இருந்தாலும் கேட்டுத் தான் பார்ப் போமே”

“உதுகள் இரண்டுக்கும் எங்கை கல்யாணம் நடக்கப் போகுது. ஒன்று விசர் மற்றது செவிடு”

கத்தி ஓய்ந்தது பிராமணத்தியின் காடு வெறித்த குரல். இப்படிக்காடு காண நிற்பவளுக்கு வாழ்க்கை மட்டும் பிரமாதம். ஏன் சிறிதும் குறையின்றி ஒரு வரம் போலானது அவளுக்கு.? அவளுக்கு எட்டுப் பிள்ளைகள். ஆறு பெண்களும் இரண்டு பையன்களும். நான்கு பெண்களும் கல்யாணமாகிய சுமங்கலிகள். மற்றது இரண்டுக்கும் கல்யாணம் நிச்சயிக்கப்பட்டு விட்ட நிலைமையில், அவள் ஏன் பேச மாட்டாள்?. இதை விட இன்னும் பேசுவாள், அவள் ஒரு கொடிய பாவிடாக இருந்தும், வாழ்க்கை ஏன் அவளுக்கு ஒரு வரம் போலானது?

இது வேறொன்றும் இல்லை. அவள் ஐயரின் மந்திர ஜெபமே அவள் பாவம் போக்கும் தாரக மந்திரம்.

“கடவுளே மிகப் பாரதூரமான இந்த அக்கினிக் குண்டத்திலிருந்து நான் வெளியே வர ஒரே வழி. என் மனசெல்லாம் ஒருமித்து நானும் ஜெபிப்பேன் மந்திரம் ஒதியே என் பாவங்களைக் கரைப்பேன் ஓம் சாந்தி “

அப்படியே ஸ்தூல சரீரம் அசையாமல், தன்னுள் மூழ்கி அவள் சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது வெளிப் பிரக்ஞையாய் இந்துவின் குரல் கேட்டது

“என்னம்மா சொல்ல வாறியள்? அந்தப் பாதகத்திக்கு “

“நீயும் கேட்டனியோ அதை?

“நல்லவேளை நான் முழுச் செவிடாயில்லை அது தான் ஜீரணிச்சிட்டன். எங்களுக்கு எங்கை கல்யாணம் நடக்கப் போகுது? அக்காவுக்குத் துணையாய் நானும் இருந்திட்டுப் போறனே. கல்யாணம் பண்ணி என்ன ஆகப் போகுது? கடைசி வரை இந்த வட்டத்திற்குள்ளை தான். அட என்னவொரு சுயநலம் நான் அது கழன்று போனால் ஆருக்கு நட்டம் சொல்லுங்கோவம்மா”

ஐயரம்மா குரல் கேட்டு வேதாந்தம் பேசி அவள் நிற்பதைக் கண்டு அவளை அப்படியே ஆரத்தமுவிக்கட்டியணைத்துக் கொண்டே, அன்பு வேதம் மறந்து போகாத குரலில், உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கண்கலங்கியவாறே கனிமொழி கூறியது ஐயரம்மாவுக்குக் கேட்டதோ இல்லையோ அவளுக்குக் கேட்டது.

“நரம்பில்லாத நாக்கு வாய்க்கு வந்தபடி பேசுவது கூட எல்லாம் நல்லதுக்குத் தான் என்று

நான் நம்புறன். சீவனாக இதையெல்லாம் கேட்டு மனம் தாங்காமல் கஷ்டப்பட்டு அழிந்து போவதை விடச், சிவனாக மாறி சாந்தி நிலை பெற நான் சொல்ல வாறது என்னவென்றால், கண்ணை மூடிக் கொண்டு தினமும் நீ இதை ஓயாமல் ஜெபித்துக் கொண்டிரு. சொல்லு சிவோகம் “

“என்னம்மா கதை சொல்லுறியள்? இதென்ன புதுக்கதை “

“கதையல்லடி. சீவனையே சிவனாக மாற்றும் ஒப்பற்ற மந்திரம். இதையே சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் இந்தக் கல்லடிகள் கூடப் பஞ்சு தான் எமக்கு”

“சிவோகம் என்று சொல்லியவாறே அணைப் பிலிருந்து விடுபட்டு அவள் தலை ஆட்டும் போது எங்கோ வெகு தொலைவில் கனவில் ஒலிப்பது போல ஐயரம்மாவின் அன்பு நிலையழிந்தகாட்டுக் குரல், மீண்டும் கேட்ட போதும் வேத பிரகடனமாக அவள் ஜெபித்த அந்தச் சிவோகம் என்ற சொல்லாட்சிக்கு முன்னால், அது முற்றிலும் மறைந்தொழிந்து போனது போல நீட்சியாகத் தொடரும் அந்த இறையொளியில், ஆன்மீக ரூபகமான அந்த ஒளி வெள்ளத்தில், அவளோடு கூடவே கனிமொழியும் கரைந்து உயிர் சிறக்க மெய்யல்ல ஊன உடல் பொய் மறந்து காற்றில் கால் முளைத்துப் பறக்கிற அந்த மேலான சுகத்தில், தான் என்ற தன் முனைப்புக் கொண்ட கருந்தீட்டான அந்தக் கரிய உலகம் ஒரு கனவு போல் அவள் கண்களை விட்டு அடியோடு மறைந்து போனது. அந்நிலையில் ஐயரம்மா என்னும் உயிரை வதைக்கும் ரூபக நெருப்பு உள்ளே நின்று வதைக்காமல், மனம் நிறைந்து வழிபாடு காணும் அந்தக் குளிர்ச்சியில் முற்றாக அழிந்து ஒழிந்து விட்ட சிலிர்ப்பு அடங்க அவளுக்கு வெகு நேரம் பிடித்தது.

வெள்ளைநிற மல்லிகையோ வேறெந்த மாலையோ
வள்ளல் அடியிகைக்கு வாய்த்த மலையோ
வெள்ளைநிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலையோ
உள்ளக் கமலையடி உதயனார் வேண்டுவது

பாட்டிக்கதைகள்....

பாட்டிமாரின் கதைகளுக்கு ஈடாக எதனையும் சொல்லிவிட முடிவதில்லை.

அப்போதைய பாட்டிகளின் கதைகளில் பொருள் பொதிந்த மையக்கருத்தொன்றிருக்கும். சவால்களும் சாதனைகளும் நிரம்பி... சில நேரங்களில் கதையின் இறுதிப்பகுதி விடுகதையாகி எம்மை திணறடிக்கப் பார்க்கும்.

குறிப்பாக அக்கதைகள் மிகநீளமானதாக தூக்கவுணர்வு வரும்வரை அனுபவித்து ரசிக்கத்தக்கதாக.. ராஜா ராணி தேவதைகளுடனான காட்டுவழி பயணமாகவே அமைந்து போவதுண்டு.

அத்தகைய கதைகளை உருவாக்கவோ அல்லது சொல்லிமுடிக்கவோ எங்களால் ஏன் முடிவதில்லையென்று அடிக்கடி நினைத்துக்கொள்கிறேன்.

எத்தனை தடவைகள் முயன்றிருப்பேன்! ஒரு கதையைத்தானும் முழுதாய் சொல்லி முடிக்க இயலுவதே இல்லை.

குழந்தையை தூங்கவைக்கும் பிரயத்தன பொழுதுகள் மாத்திரமே எனக்கான ஆசுவாச பொழுதுகளாய் அமைகின்ற பட்சத்தில், என்னை யறியாமல் உடல் இலேசாகிப் போகிறது. உறக்கம் இமைகளை உந்தித் தள்ளுகிறது.

ஒரு கையில் குழந்தையை தட்டியபடி... வாய்க்குள் நுழைந்த ஏதேதோ வார்த்தைகளை கதைகளாக்கி, சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் போதே பாதி தூங்கிப்போயிருப்பேன். அனிச்சையாய் கதை நீளும்.

அந்த கதைகளில் எழுவாய் பயனிலைகள் பொருத்தமாக அமைவதில்லை.. எப்படியோ தொடங்கி எங்கெல்லாமோ முடியும். சில நேரங்களில் முதல் வரிக்கும் இரண்டாம் வரிக்கும் கூட தொடர்பே இருப்பதில்லை.

எதையென்றாலும் சொல்லி.. குழந்தைகளை இலகுவாக ஏமாற்றிவிட முடிகிறது. சொல்வதையெல்லாம் நம்பி “ம்...” கொட்டும் அந்த அப்பாவினை எத்தனை தூரம் ஏமாற்றுகிறோம் என்று உறுத்தினாலும்.. என் மொத்த அசதியும்

ஒன்றுதிரண்டு கிடைக்கும்ந்த சிறு பொழுதை பயன்படுத்திக்கொள்ளவே அவாவுகிறது.

ஒவ்வொரு காலை புலர்தல்களையும் இனிதாக்கும் வித்தையில் சிறப்புத்தேர்ச்சி அடைந்தவள் நான். சூடான தேநீரை கூவலாக்கி.. அன்றாடம் சேவலாகிப்போவதில் துளியும் அலுப்பேற்படுவதில்லை.

கணவன், குழந்தைகள், மைத்துனன், மாமனார், என்று எல்லோருக்குமாய் அச்சாணியாய் நானான பின், இயங்க மறுத்தேனெனில் அன்றைய பொழுதே அசுரத்தனமாகி விடாதா..?

காலை பரபரப்பு, வேலை, பிரயாணம், பஸ், சிறுதூர நடை, களைப்பு, அடுத்தகட்டமாய் பெருமூச்சுடன் வீட்டிற்குள் நுழைகையில் குழந்தைகளின் அணைப்பு... உணவு...

நேரம் சுழன்று ஓடுவது தெரிவதேயில்லை.

இதற்கெல்லாம் இடைநடுவில் சயனித்து ஆசுவாசப்பட ஒரு சிறு சந்தர்ப்பம் கிட்டுமெனில் உவகையிராதா பின்னே..?

உறக்கத்தினூடே கதை சொல்லி இன்னொரு ஜீவனை தூங்குவிக்கும் ஆற்றல் எத்தனைப்பேருக்கு இருக்கக்கூடும்..? சந்தேகம் தான். அதிகபட்ச களைப்பு தந்த விசேட திறன்தானோ இதுவென்றும் எண்ணத் தோன்றும்.

“கதை சொல்லுமா” என்கிறாள் என்கடைக்குட்டி. அவளுக்கு தூக்கம் வந்தாயிற்று. அப்படியே எனக்கான சிறு அவகாசமாய் கூட.. இருவருமாய் அணைத்தபடி கண்கள் மூடிக்கொள்கிறோம்.

“ஒரு நாள் ஒரு பாம்பு க்ரவுண்டுக்கு விளையாட வந்துச்சாம்”

“ம்..”

“எல்லாரும் கிரிக்கெட் விளையாடினாங்களாம்”

“ம்....”

“நானும் விளையாடவான்னு பாம்பு கேட்டிச்சாம்”

“ம்...”

“ம்....”

நான் என்நிலை மறந்திருக்கிறேன். உடல் இலகுவாகிப் போகிறது. களைப்பு மெதுவாக இளகி படுக்கையில் வழிகிறது.

“சொல்லும்மா” என்கிறாள்.

“அப்ப... அந்த பூனை ஓடிப்போய் மரத்துல ஏறுச்சாம்”

“ம்...”

“ஒரு கிளி ஓடி வருது....”

“ம்...”

“ எங்க போச்சு கிளின்னு நாய் அழுதுச்சாம்..”

“ம்...”

அம்மா சொல்லுங்கம்மா....”

படாரென விழிப்பு தட்டுகிறது. “ கண்ண மூடித் தூங்கினாத்தான் கதை சொல்லுவேன்” என்கிறேன்.

சரியென்று கண் மூடிக்கொள்கிறாள்.

“அப்ப காக்கா வடையத் தேடி பறந்து போச்சாம்..”

“இந்த கத வேணாம்.... பூன கத சொல்லு....” குழந்தை எழுந்திருந்து அழுகின்றாள்.

“ அப்ப பூன ஓடிப்போய் எலியோட விளயாடுச்சாம்”

“ம்....”

பூனைக்கு பசியாம்”

“ம்...”

“வாழைப்பழம் வேணும்... வாழைப்பழம் வேணும்னு அழுதுச்சாம்”

“ம்...”

“அப்ப அந்த மரத்துல ஒரு குரங்கும் குருவியும் இருந்தாங்களாம். மரத்துக்கு பசிக்குதாம்.”

“ம்...”

“பாம்பு கடிச்ச அழுதானாம்”

திடீரென “யார் அழுதாங்க” என்கிறாள்.

“ யார் அழுதாங்க..?”

விழித்துக் கொள்கிறேன்.

சத்தியமாய் எனக்குத் தெரியவில்லை... அழுதது யாரென்று. எப்படியோ சமாளிக்கிறேன்.

“இல்ல...” என்று உதறியழுகிறாள். என் உறக்கம் முழுவதும் தெளிகிறது.

“தூங்கேன்டி... ரெண்டு போட்டுவேன்”

சத்தமாக அதட்டிவிட்டு மீண்டும் வலிந்து அதே சூழ்நிலையை மீட்டத் துணிகிறேன்.

“ஆ....” வென்று மறுபடியும் தொடக்கத்தில் இருந்து அழத் தொடங்குகிறாள்.

அவளுக்குத் தெரியாமல் கட்டில் பலகையை டப் டப் என்று தட்டுகிறேன்.

“அச்சச்சோ.. தோ... சொறிபாய் வருது.... டைகர் வருது...”

அவள் பயந்து மௌனிக்கின்றாள். சத்த மின்றி தூங்க முயற்சிக்கிறாள். இடையிடையே அவளை தட்டியபடி நானும் கொஞ்சம் தூங்கிக்கொள்கிறேன்.

சொறிபாய் வருமென்ற பயத்தில் என்னை அணைத்தப்படி உறங்கி போகிறாள் என் மகள்.

என் மனம் உயர்... உயர்... ஒரு காட்டுப்பாதையூடாக பறக்கின்றது. அங்கே என் பாட்டியின் கதைபிம்பங்கள் நிழலாடுகின்றன.

அந்தராஜகுமாரன்... அழகான மலையுச்சி.. அதிலொரு தாமரைப்பு... சிறு வண்டொன்று... மரங்களுக்கிடையேயான நிலவொளி..

என் சூழல் ரம்மியமாகின்றது. என் பாட்டியுடன் நிம்மதியாக தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன் நான்.

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி இருந்ததும் இந்நாடே - அதன் முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடிந்ததும் இந்நாடே!

தொல்காப்பியம்

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி
தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை

பண்டைக் காலச் செய்யுள் வரலாற்றையும் புலமை மரபுகளையும் முழுமையாக அறிந்து கொள்வதற்கு தொல்காப்பியக் கல்வி இன்றியமையாதது என்பதை மறுக்கவியலாது. அஃது அறிமுகமான காலத்திலிருந்து தமிழ் இலக்கிய உலகம் புலமையுலகம் அதனை முடிந்த ஆவணமாகக் கொண்டன. இரு காரணங்கள் இந்நூலிற்குப் பெருமதிப்பை வழங்கக் காரணமாகத் தெரிகின்றன. தொல்காப்பியர்க்கு ஆசானாகக் கருதப்படும் தெய்வீக ஆளுமை உடைய அகத்தியரை சூழ்ந்த பழங்கதை சார்ந்த புகழும், தொன்மை மிக்க இலக்கியங்கட்கு இலக்கணமாக இவ்விரு இலக்கணிகளின் நூல்களே அமையும் என உரையாசிரியர்களின் வற்புறுத்தலும் அந்த இரு காரணங்களாகும். தமிழ் நாட்டில் நிகழ்ந்திருக்கும் கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய உண்மைகளை விளம்புவதில் தொல்காப்பியம் பெறும் முக்கியத்துவத்தைத் தொகை நூல்களின் பதிப்புப் பற்றிய விவாதத்தோடு தொடர்புபடப் பின்னர் காணலாம். தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள், என்ற மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொன்றும் ஒன்பது இயல்களாக மேலும் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

முதல் நூலாகிய எழுத்ததிகாரம் ஒலியியலையும் அடிப்படை இலக்கணத்தையும் குறிக்கின்றது. இரண்டாவது சொல்லியலையும் சொற்பொருள் இயலையும் குறிக்கின்றது. மூன்றாவது பல்வேறு இலக்கிய ஆக்கங்கள், அவற்றின் பாடுபொருள், இலக்கியத்தின் வடிவம், உள்ளடக்கம் குறித்து மேற்கொள்ளப்படும் மரபுகள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றது. மொழியையும் இலக்கியத்தையும் கற்பதில் வளர்ச்சியை உண்டாக்கும் வகையில் இவ்விலக்கணம் மூன்று நூல்களின் தொகுதியாக நிறைவுற்றதெனினும், கவிதையியல் பற்றிய மூன்றாவது நூல் மற்ற இரண்டைக் காட்டிலும் மதிப்புடையதாகக் கருதப்பட்டமைக்குச் சில சான்றுகள் உள்ளன. புனைவாகவும் கற்பனையாகவும் இருந்த போதிலும், இறையனார் அகப்பொருள் உரையின் தொடக்கப் பகுதிகளில் கூறப்பெறும் ஒரு கிளைக்கதை இதைத் தெளிவுப்படுத்துகின்றது. முன்னொரு காலத்தில் பாண்டிய நாட்டில் மக்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டிய நிலையில் ஒரு

கடும்பஞ்சம் ஏற்பட்டது. குடிபெயர்ந்து சென்றவர்களில் அரசனால் ஆதரிக்கப்பட்ட புலவர்களும் அறிவுடையமனிதர்களும் இருந்தனர். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் நிலை சீராகியபின் அவர்கள் திரும்பி வந்தனர். அரசன் ஆர்வத்தோடு புலவர் குழுவை ஒருமிக்க அழைத்தபோது அவன் ஆழ்ந்த மனக்கலக்கத்திற்கு உரிய வகையில் பொருளதிகாரத்தைக் குறித்த நூல்கிடைக்கப்பெறவில்லை எனக் கண்டறியப்பட்டது.

எழுத்துக்களையும் சொற்களையும் குறித்த முதல் இரு நூல்களின் இன்றியமையாகக் கருத்தை வல்லமையுற அறிவதற்குத் தக்கவகையில் அஃது அமைந்தது என்பது உணரப்பட்டது. இப்பேரிழப்பை ஈடுசெய்யச் சிவபெருமானே “அகப்பொருள்” நூலை இயற்றினார். இக்கதை இறையனார் அகப்பொருளின் தோற்றத்தை விளக்க உருவாக்கப்பட்டதெனினும், தொன்மைக் கால இறுதிப்பகுதியில் இந்த மூன்றாவது நூல் மற்றவற்றோடு ஒப்பிடும்போது எந்த முக்கியத்துவம் பெறுகிறது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

பொருள் பற்றிய நூல் அவ்வளவு உயர்மதிப்புறக் கருதப்பட்டது. ஏனெனில், கவிதைக் கலைக்குரிய தலைப்பெருமையால் எனக் கூறப்படலாம். சுருங்கக்கூறின் அஃது ஒரு கவிதை இலக்கணம்; இளங் கவிஞர்களின் பயிற்சித் துணைநூல். எனவே அந்நூல் அஃது அவர்களின் இன்றியமையாக் கையேடாகவும், ஏற்புடைய ஆவணமாகவும் ஆயிற்று. கீழே காட்டப்பெறுமாறு தொடக்கக் காலத்தில் கவிதத்துவம் மிக உயரிய நிலையில் வளர்க்கப்பட்டிருந்தது. அந்நிலையில் தொல்காப்பியத்தின் உருவ அளவை இலக்கணம் புழக்கத்திற்கு வந்திருக்க வேண்டும் என்பது இயற்கையே. இவ்வியல்புடைய பிறபல நூல்களைப் போலவே, தொல்காப்பியமும் தனக்கு முற்பட்டதும், அப்போது பரவலாக வழக்கில் இருந்திருக்கக்கூடியதுமான படைப்புக்களிலிருந்து மிகுதியும் பெற்றிருக்கக்கூடும் என்றும் கூறப்படலாம். புலவன் ஒருவன் தன் கவிதையில் சேர்த்துக் கொள்வதற்காக அறியப்பட வேண்டிய அத்தகைய பொருளைத் தொல்காப்பியரும் பெற்றிருப்பதை இப்போது காணலாம்.

பொருளதிகாரத்தின் ஒன்பது இயல்கள் வருமாறு:

1. ஒருவருக்கொருவர் கொள்ளும் காதலை விளக்குவது
2. போர் மற்றும் காதல் அல்லாத் திணைகளை விளக்குவது
3. மறைவான, திருமணத்திற்கு முற்பட்ட காதலை விளக்குவது
4. பலரறிந்த மணவாழ்வின் அன்பை விளக்குவது

5. காதற் சூழலின் தொடர்ந்த பகுதிகளை விளக்குவது
6. நாடகவியல் பற்றிக் கூறுவது
7. உவமைகள் பற்றிக் கூறுவது
8. யாப்பு மற்றும் கவிதை இயற்றும் கலைப்பற்றி விளக்கவது
9. மரபு மற்றும் இலக்கியப் பயன்பாடு பற்றி விளக்குவது

(குறிசனம் தொடரும்....)

கிலக்கியம்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

இஃது ஓர் இலக்கண நூல். இன்ன காலத்தது என உறுதியாக அறியப்படாதது. வீரப்பொருண்மை பற்றியது. இது தொல்காப்பியத்துக்குப் பிற்பட்ட தென்பது இந்நூலாசிரியர் பெருமுனிவரான அகத்தியரின் மாணாக்கரான தொல்காப்பியர் மற்றும் பதினொருவரின் நூல்களில் ஆழ்ந்த தோய்வுடையவர் என்று கூறும் இதன் பாயிரத் தால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இஃது ஒரு வழிநூல். பெரும்பாலும், பன்னிருபடலம் என்றகாணாமற் போன நூலின் சுருக்கமாகலாம். தொல்காப்பியம் கூறிய பொருள்களைக் குறித்துச் சிறப்புற எழுதுதலும் விரிவுபடுத்தலும் இடைக்காலத்தின் முற்பகுதியில் குறிக்கத்தக்க வளர்ச்சியாக இருந்திருக்கிறது. புலவர்களுக்கூரிய இலக்கண மான எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற மூன்று பிரிவுகளும் இக்காலத்தில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணிஎன்னும் ஐந்துபிரிவுகளாகக் கருதப்பெற்றிருக்கின்றன. இறுதியில் கூறப்பட்ட இரண்டும், தொல்காப்பியத்தில் பொருளதிகாரத்தில் அடக்கப்பெற்றுள்ளன. இப்போக்கின்விளைவாக முன்னைப் பிரிவுகளைப் பற்றி மட்டுமன்றிப் புதிய உட்பிரிவுகளைக் குறித்தும் தனிநூல்கள் எழுதப்பட்டன. பல்வேறு உரைகளிலிருந்து அறியப் பெறும் பிற்கால இலக்கண நூல்கள் ஏறத்தாள இருபத்தைந்தினுள் ஒன்றான புறப் பொருள் வெண்பாமாலை இவ்வகைக்குரியதாகும். காதற் பாடல்களின் சில கூறுகள் பற்றியதான இறையனார் களவியல் நூலுக்கு இஃதோர் இணைநூலெனக் கூறலாம். காலத்தாற் பிற்பட்ட

தெனினும், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை தமிழ் வீரப்பாடல்களைக் கற்பதற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது. தொல்காப்பியத்திற்கு மாறுபட்ட ஒரு சிந்தனைப்பள்ளிக்குரிய வீரநிலைக் கோட்பாடுகளைக் குறித்து அதற்கூரிய தனி உரிமையில், புகழ்பெற்ற ஒன்றாக இந்நூல் இருந்திருக்கிறது. தொல்காப்பியத்தின் மிகுந்த மதிப்பிற்கு எதிராக புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் தனக் குரிய மதிப்பைப் பெற்றிருப்பதோடு, உரையாசிரியர்களால் தொல்காப்பியத்திற்குத் தகுதியான ஓர் இணைப்பாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. புறநானூற்றின் உரையாசிரியரிடமிருந்து இந்நூலுக்குச் சிறந்த அங்கீகாரம் கிடைத்துள்ளது. அவர் புறநானூற்றின் பாடல்களோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள அடிக்குறிப்புகளுக்கு வெண்பாமாலையின் இலக்கணக் குறிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளார். இக்குறிப்பு புறப் பொருள் வெண்பாமாலையின் தெளிந்த வேறுபாட்டை நிறுவ உதவுகின்றது. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வீரநிலைத் திணைகளை விளக்கும் நூலாயினும் சில வகைகளில் அதுவும் ஓர் இலக்கியப்படைப்பேயாகும். இந்நூல் வெண்பா யாப்பில் அமைந்த ஓர் இலக்கியப் படைப்பாகவும் கொள்ளப்பெறுகின்றது. வீரநிலைச் செய்யுள் ஆய்வில், இலக்கணமாகவும் இலக்கியமாகவும் அமைந்த இதன் மதிப்பை விளக்கத் தேவையில்லை. இதன் ஆசிரியர் சேரநாட்டின் அரச குடியினரான ஐயனாரிதனார்.

(நன்றி : தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை)

பிரதம ஆசிரியர்,
“தாயக ஒலி”

அன்புடையீர்,

நலம் நாடுவது ம.:தே

“தாயக ஒலி” இரு திங்கள் ஏடு கிடைக்கப் பெற்றேன். அதன் அமைப்பும், ஆக்கங்களும் மெச்சத்தக்கவை. வெளிக் கொணர்வதில் உள்ள சிரமங்களை நாம் அறிவோம். உங்கள் பணி பாராட்டுக் குரியது. எமது பாராட்டுக்கள். பணி தொடர இறைவன் அருள்புரிவானாக. நன்றி.

வாழ்க வளமுடன்;
வளர்க நும்பணி.

அன்புடன்,
கு.சோமசுந்தரம்

தனித்துவம் பேணும் ஏடு

“தாயக ஒலி” 35வது ஏடு பெற்றுக் கொண்டேன். சஞ்சிகையின் விலை ரூபா.100/= என்று போடப்பட்டுள்ள அதேவேளை, எனக்கு அனுப்பிய சஞ்சிகைக்கான அஞ்சல் செலவு ரூபா.435/= ஆக அமைந்துள்ளது. பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் இப்பணியைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருவது உண்மையிலேயே போற்று வதற்குரியது. அட்டைப்படம் அழகாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. சாதனையாளர்கள் அட்டையை அலங்கரிக்கிறார்கள். இலங்கையில் ஏற்பட்டுவரும் மரண அலவங்களை ஆசிரியர் பேனா முனையில் தந்துள்ளார். மகேஸ்வதனாவின் “உண்மைகள் உறங்குகின்றன” என்னும் சிறுகதை சமுதாயத் தின்கண் புரையோடிப்போயிருக்கும் சில உண்மைகளை வெளிக்காட்ட முனைகிறது.

“சிரச் சிங்காசனத்தில் பிறந்த ஈட்டி எழுபது” ஒட்டக்கூத்தரின் கவித்துவமகிமையை எடுத்துக்கூற முன்வந்தாலும், முண்டங்கள் காந்த இரும்புபோல தலைகளுடன் ஒட்டிக் கொண்டன என்பது எப்படிச் சாத்தியமாகும். “அன்புள்ள தம்பிக்கு!” எழுதிய கடிதம் அந்த நாளைய நிலையினை எண்ணிப்பார்க்க வைத்துள்ளது. தாமரைத் தீவானின் கவிதைகள் கவிநயம் பேசுகின்றன.

இன்று உலகை அச்சுறுத்திக்கொண்டிருக்கும் “சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பும் அதனால் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் அலவங்களும்” என்னும் கட்டுரை எல்லோரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய முக்கிய விடயங்களைத் தந்துள்ளது. கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், நூல்அறிமுகம், நாட்டு நடப்புக்கள் மட்டுமன்றி பயனுள்ள பல விடயதானங்களை சமுதாய நலன்கருதி வெளியிட்டுவரும் “தாயக ஒலி” தனித்துவம் பேணும் ஏடு என்பதைத் துணிந்து கூறியே ஆகவேண்டும். உலகமெங்கும் திசைபரப்பிப் பெருமதிப்பைப் பெற்றிருக்கும் தாயக ஒலியின் வெளியீட்டாளர்களின் அயராத உழைப்பு இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறும் என்பது திண்ணம்.

உங்கள் மேலான பணிதொடர வாழ்த்துக்கள்.

“தாயக ஒலி”யின் அபிமான வாசகன்
கனகசபை பரமேஸ்வரன்
ரூட்டிங், இலண்டன்.

பிரதம ஆசிரியர்,
“தாயக ஒலி”
கொழும்பு.

அன்புடன் எழுதுவது,

தங்கள் வைகாசி - ஆனி 2018 “தாயக ஒலி” இதழ் (35) கிடைத்தது. மிகவும் மகிழ்ச்சி; எனது கட்டுரை பிரசுரமாகியிருந்தமைக்கு நன்றிகள்.

மேலும் இத்துடன் “காக்கைகள்” என்னும் சிறுகதையொன்று இணைத்துள்ளேன். மறு தபால்களில் இலக்கியக் கட்டுரை முதலியன அனுப்பி வைக்கின்றேன்.

அத்துடன் “தாயக ஒலி” வருடாந்தச் சந்தா ரூபா 900/=, 30.07.2018 ஆம் திகதி வங்கியில் செலுத்திய சிட்டைப் பிரதி இத்துடன் இணைத்துள்ளேன்.

“தாயக ஒலி” தரமான “ஒலி”. மிகவும் சிறந்த வடிவமைப்பு, விடயதானங்கள், யாவும் பெரிதும் கவர்ந்து கொண்டன. வாழ்த்துக்கள்.

அன்புடன்,
எஸ்.ஜே.ஜெயக்குமார்

நீதியரசர் பேசுகிறார்

தொகுதி - 01

நூல் : நீதியரசர் பேசுகிறார்
 ஆசிரியர் : நீதியரசர் க.வி.விக்னேஸ்வரன்
 வெளியீடு : திரு.ஆர்.டி.இரத்தினசிங்கம்
 திருமதி விஜயலக்ஷ்மி இரத்தினசிங்கம்
 விலை : ரூபா. 1000.00

க. வி. விக்னேஸ்வரன்

நாட்டுப்புற்றுந் தமிழ்ப் பற்றும் மிகுந்த ஓய்வுநிலை உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் மாண்பு மிகு க. வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்கள் ஆற்றிய சட்டத்துறை சார்ந்த மறக்கமுடியாத சரித்திரத்தில் இடம்பிடித்த சில முக்கிய உரைகள், கட்டுரைகள் மற்றும் நேர்காணல் ஆகிய அம்சங்களை உள்ளடக்கி “நீதியரசர் பேசுகிறார்” என்னும் மகுடத்தில் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது. சட்டத் துறை, அரசியல்துறை சார்ந்த ஒரு மாபெரும் ஆளுமையின் உள்ளதான மான சொல்லாடல்கள் நூலுருகில் எமக்குக்கிடைத் துள்ளன. “எனதினிய தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கு!” இந்நூலைச் சமர்ப்பணம் செய்திருப்பது நீதியரசர் சரின் மனிதநேயப் பெருந்தன்மையை எடுத்தியம்புவதாகவுள்ளது.

இந்த அற்புதமான நூலை வெளியிட உதவிய நீதியரசரின் சட்ட மாணவர்களாகிய திரு.ஆர்.டி.இரத்தினசிங்கம், திருமதி விஜயலக்ஷ்மி இரத்தினசிங்கம் ஆகியோர் பாராட்டுக்குரியவர்கள். இது முக்கியமான செயற்பாடு என்ற வகையில் அவர்களின் பணி வரவேற்புக்குரியது.

“கம்பீரம், தன்னம்பிக்கை, அன்பு, நேர்மை அவருடைய தனிர் நாட்களிலிருந்தே துளிர்விட்ட பண்புகள். ஒவ்வொரு தனிமனித உயிரும் சமத்துவத் தன்மை உடையது என்ற கருத்தை அவரை நான் அறிந்தநாள் முதல் அவர் கொண்டிருந்தார். நீதியை நிலைநாட்டவும் மற்றவர்களை நல்வழியில் நடத்திச் செல்வதற்கும் உருவாக்கப்பட்டவர் அவர் என்பதை அவரது இளவயது

நண்பர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தார்கள். அந்த எதிர்பார்ப்பை அந்த வழியில் நீதியரசரின் இன்றைவரையான வாழ்க்கை பிரதி பலிக்கின்றது என்பதை இந்நூல் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதியரசராகப் பதியேற்ற பொழுது, கௌரவிக்கும் விழாவில் தமிழில் உரையாற்றி தமிழருக்கு எதிராக இனரீதியில் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களைக் கண்டித்தார் தமிழர்தம் மொழியையும் கலாசாரத்தையும் பேணும் உரிமையுடையவர்கள் என்பதையும் வற்புறுத்தியிருந்தார். இந்தத் தமிழ்ப்பற்றும் தமிழினத்தின் மீது அவர் கொண்ட அக்கறையும் அவர் ஆற்றிய உரைகள் தோறும் மிளிர்கின்றன.” என்று நூலுக்கு மதிப்புரை வழங்கிய பேராசிரியர் முத்துக்குமாரசுவாமி சொர்ணராஜா அவர்கள் தெளிவு படுத்தியுள்ளார்.

இந்நூல் பல முத்துக்களின் கோர்வை. கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாக்களில், அடிக்கல் நாட்டு விழாக்களில், கட்டடத்திறப்பு விழாக்களில், புத்தக வெளியீடுகளில், வேறும் முக்கிய வைபவங்களில் அவர் ஆற்றிய கருத்தாழம்மிக்க உரைகள் இந்நூலில் பொதிந்துள்ளன. பேரறிஞரான நீதியரசர், சமுதாய சூழ்நிலைகளுக்கும், அவற்றின்மாறுதல் களுக்கும் ஏற்றவாறு உருவெடுக்கும் கருத்துக்களையும், மாணவ சமுதாயம் இன்றைய சூழ்நிலையில் எதிர்கொள்ளும் சவால்களுக்கு ஏற்ற அறிவுரைகளும் வாழ்க்கைத் தத்துவங்களும் அற்புதமாக அவர் உரையில் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன. மாணவ மாணவியர்க்கான அறிவுரைகள்

சுருக்கமாகவும் ஆணித் தரமாகவும் இயம்பப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்றைய இளைஞர்கள் கார் ஓட, கணினி உபயோகிக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும், உண்மை பேசக் கற்றிருக்க வேண்டும், “வாய்மையே வெல்லும்” என்பதை இளைஞர்கள் நன்கு உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும் என்பதை வள்ளுவனாரின் துணையுடன் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். தாம் வாழ்க்கையில் தரிசித்த தரிசனங்களை வாழ்க்கைத் தத்துவங்களுடாகவும், சைவ சமயச் சிந்தனைகள் வாயிலாகவும் இந்நூல் மூலமாக முன்வைத்துள்ளார்.

நீதியரசர் அரசியலில் தடம்பதித்த பிற்பாடு, வடக்கு வாழ் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை முக்கிய கருத்து மையமாகக் கொண்டு, தமிழ் அரசியல் சார்பான வகையில் முன்னெடுக்கப்பட்ட தமிழினத்தின் தற்கால அரசியல் நிலைகள் சட்டரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய விடயங்களைத் தமது உரைமூலம் பதிவுசெய்துள்ளார்.

“நான் அரசியலில் தற்போது இருப்பதற்கான வழிச்சுவடுகள் பல. ஆனால் இந்நூல் அதனைப்பல வருடகாலத்திற்கும் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும் என்று நம்பலாம். இந்நூலை வெளிக்கொண்டுவர உதவி புரிந்திருக்கும்சகலருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்! ஆசிரியன் ஒருவனுக்குத் தான் கூறும் கருத்துக்கள் உரியவர்களால் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன என்பது மன நிறைவை ஏற்படுத்தும். இந்நூலில் காணும் உள்ளடக்கங்கள் எவருக்கேனும் புரிந்துணர்வையும் தெளிவையும் ஏற்படுத்துவன என்றால் அதுவே என்னைத் திருப்தி அடையச் செய்வன” என்று நீதியரசர் தனதுரையில் முன்வைத்துள்ளார்.

எளிய தமிழ் நடைவில் யாவரும் கற்றுப் பயன் பெறவேண்டிய சீரிய கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கும் இந்நூல் தமிழர்தம் வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தைப் பெறும் என்பது திண்ணம்.

இந்நூலில் உள்ள முதல் உரையில்... “சட்டத்தால் வழங்கப் பட்டுள்ள உரித்தைப்

பாவித்து என் தாய் மொழியை நான் பாவிக்காது விட்டால் மிக விரைவில் என் சகோதரின்மொழியில் மட்டுமே நான் பேச வேண்டியிருக்கும். அதற்கென்ன என்று சிலர் கேட்கக்கூடும் நெருக்குதல் நிமித்தமோ, திட்டமிட்ட கட்டாயத்தின் காரணமாகவோ, அதிகார அழுத்தத்தின் பொருட்டோ அவ்வாறு பேச வேண்டியிருப்பின் அதை

ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நாம் ஒவ்வொருவரும் இந்நாட்டு மன்னரே என்பதை நாம் மறத்தலாகாது” என்று கூறியிருப்பதன் மூலம் தான் ஒரு உண்மைத் தமிழன் என்பதை உரைத்துள்ளார்.

அதுமட்டுமன்றி அக்கட்டுரையில்..... “எங்களுக்கே உரித்தான முறையில் எம் மொழியையும், பாரம்பரியத்தையும் பேணி வளர்க்கவே இந்த நாட்டுத் தமிழர்கள் ஆசைப்படுகின்றார்கள். ஆகவே சிங்களமொழி ஏழு மாகாணங்களில் ஆட்சிமொழியாக அதிகாரம் செலுத்தும் அதே வேளையில், வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ்மொழியே ஆட்சி செலுத்த வேண்டும். ஆங்கிலமொழியானது இருசம உரிமை கொண்டவர்களுக்கிடையில் இணைப்பு மொழியாகப் பாவிக்கப்படலாம். அவ்வாறு வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழுக்கும் தமிழ்ப்பேசும் மக்களுக்கும் பிரத்தியேக உரித்து அளிக்கப்படாவிடின் 1956 இல் இயற்றப்பட்ட தனிச் சிங்களச் சட்டத்தால் ஏற்பட்ட பிழை நிவர்த்தியடையாது போய்விடும். 1947 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பில் இருந்த பிரிவு 29 (2) போன்ற ஷரத்துக்கள் பின்னைய அரசியல் யாப்புகளில் சேர்த்துக் கொள்ளாது விடப்பட்டதன் தாக்கம் குறைக்கப்படாது போய்விடும். அரசியல் யாப்பில் தற்பொழுது காணப்படும் அலங்கார ஏற்பாடுகள் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத் தமிழர்களுக்கு வாழ்வளிப்பதாகத் தெரியவில்லை. வெளியார் தலையிடின்றி தம் மொழியில் கருமம் ஆற்றவே அவர்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள்” என்று தமது உள்ளக்கிடக்கைகளை நீதியரசர் இக்கட்டுரை வாயிலாகத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் புதிய உசாத்துணை நூலகப் பிரிவின் திறப்புவிழா

09.03.2008 இல் நடைபெற்றபோது வாசிக்கப்பட்ட “சட்டமும் தமிழும்” என்னும் தலைப்பிலான கட்டுரை இந்நூலில் இடம்பிடித்துள்ளது. இதில் சுதந்திரகால அரசியல் யாப்புத் தொடக்கம் ஜனநாயக சோஷலிசக் குடியரசின் 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்புவரை தெரிவிக்கப்பட்ட சாதக, பாதகங்களை மிகத்தெளிவாக எல்லோரும் அறிந்துகொள்ளக் கூடியவகையில் கூறியிருப்பது, அவரின் அறிவுக்கூர்மையின் வெளிப்பாடே.

The Island பத்திரிகையில் டிசெம்பர் 2011 நேர்காணலில் “What exactly does the Tamil Community want?” என்ற கேள்விக்கு நீதியரசர் கூறிய தெளிந்த பதில் அவரின் அனுபவத்தின் பிரதிபலிப்பே. உண்மையை உரத்துச் சொல்லி யுள்ளார்.

“The Tamil - speaking people want to look after their affairs themselves. In legal terminology that is the right of self-determination. They want to be governed in the North and East in their language. They want to go back to the land of their forefathers from temporary living quarters provided by whomsoever. They want their security, law and order to be in the hands of their siblings and progeny not in the hand of outsiders.”

தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் தம்மைத்தாமே பரிபாலிக்கின்ற உரிமை உள்ளவர்களாக வாழ வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தியுள்ளார்.

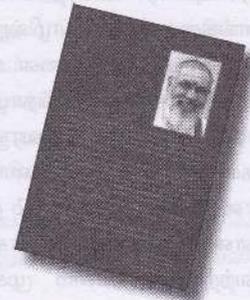
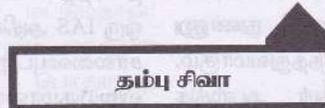
“சிங்களம் மட்டும் சட்டம்” என்ற கட்டுரையில், “தமிழ் மக்களின் கிளர்ச்சிகளின் காரணமாகவும், இந்திய அரசாங்கத்தின் தலையீட்டினாலும் படிப்படியாகத் தமிழ்மொழி அரசியல் யாப்பில் கூடிய அங்கீகாரத்தைத் தற்பொழுது பெற்றுள்ளது. இப்பொழுது தமிழும் ஒரு உத்தியோகபூர்வ அரசமொழி என்றும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழியென்றும்

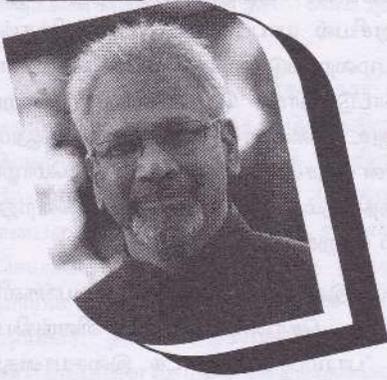
அரசியல் யாப்பில் அந்தஸ்தைப்பெற்றுள்ளது. ஆனால் அரசியல் யாப்பில் காணும் உரித்துக்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அரசாங்கங்கள் அக்கறை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை” என்று கூறியிருப்பது உண்மையாக இருக்கின்றபோதிலும் எம்மவர்களின் அசமந்தப்போக்கே தமிழ்மொழி அமுலாக்கத்திற்கும் தடையாக இருக்கின்றது என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

கலை, இலக்கியம் போன்ற விடயங்களிலும் அக்கறை கொண்டவராகவும் விளங்கிய நீதியரசர்... “பாரம்பரிய கர்நாடக இசையானது எந்தளவுக்கு எம்மை இன்று கவர்கின்றன. எந்த ளவுக்கு அவற்றை வளர்க்க நாம் ஈடுபாடுகாட்டி வருகின்றோம் என்பன ஆராய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய விடயங்கள். அதே போன்று சினிமாவும் தொலைக்காட்சியும் எந்தளவுக்கு எமது பாரம்பரிய கலைகளைப் பாதித்துள்ளன என்பதும் ஆராயப்படவேண்டிய விடயங்கள். விஞ்ஞான வளர்ச்சி இசைக்கலையின் பலவித முன்னேற்றங்களையும் அதேநேரம் பின்னடைவுகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது. அவற்றை ஆராய்ச்சி செய்து அறிந்து கொள்வது எமக்குப் பல நன்மைகளைத் தரும்” என்று நூலின் 63வது கட்டுரையில் அறியத் தந்தள்ளார்.

மொத்தமாக 93 கட்டுரைகளை உள்வாங்கி 432 பக்கங்களுடன் நேர்த்தியான அச்சுப்பதிப்புடன் அழகாக வெளிவந்திருக்கும் இந்நூல் உண்மையிலேயே ஒருவரலாற்று ஆவணமாகும். அல்லல்பட்டு ஆற்றாது தவிக்கும் ஒரு இனத்தின் விடுதலைக்காகத் தம்மை அர்ப்பணிக்கும் ஒரு மாபெரும் தலைவனின் சிறப்பை வெளிக்காட்டும் வகையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. தொடரட்டும் அவரின் மேன்மையான பணிகள்.

வாழ்க வளமுடன்!

நவீன தமிழ் சினிமாவின் சுர்ப் மணரத்தனம்

பழங்கால சினிமாவுக்கும் நவீன சினிமாவுக்கும் பாலமமைத்தவர் இயக்குநரும், தயாரிப்பாளருமான மணிரத்தினம் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். உலகத் திரைப்பட வரிசையில் தமிழ்த் திரைப்படங்களையும் இடம் பெறவைத்த பெருமை இவரையே சாரும். 1960 இல் இயக்குநர் ஸ்ரீதர் தமிழ் சினிமாவில் இளமை ஊற்றினைப் பெருக்கெடுத்து ஓடச் செய்தார். தைரியமாக தமது படத்திற்கு “காதலிக்க நேரமில்லை” என்று பெயர் வைத்து நடிக்கைகளுக்கு இறுக்கமான Shalwar Kameez உடைகளையும், வேறு கவர்ச்சிகரமான அம்சங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டார். 1977 இல் இளையராஜாவின் இசைப் பங்களிப்புடன் பாரதிராஜா கிராமங்களை நோக்கி படப்பிடிப்புத் தளத்தை நகர்த்தி வெற்றி கண்டார். “16 வயதினிலே” கமலஹாசனின் அற்புத நடிப்புடன் சக்கைப்போடு போட்டது.

கவிஞர் வைரமுத்து கூறுகையில், மணிரத்தினம் தாம் சிந்திப்பவற்றை அழகியலோடு காண்பித்தவர் இவர் என்றார். Hollywood படங்களுக்கு இணையாக உணர்ச்சியமமாகவும் நுட்பமாகவும் தமிழ்ப் படங்களையும் ஏனைய இந்திய மொழிப் படங்களையும் தயாரித்தவர் எனப் பாராட்டினார். A.R.ரஹ்மான் அவர்கள் குறைந்த வளங்களையும், தொழில்நுட்பங்களையும் பயன்படுத்தி தமது தரத்தினை உயர்த்தினார் என்றார். நிறைந்த உழைப்பு, தொழில் நேர்த்தி, நுண்ணுணர்வு என்பவை இவரது மனிதத்துவமாகும். இதன்மூலம் நாஸ்திகனான இவர் ஆஸ்திகனான A.R.ரஹ்மானையும் தம்முடன் இணைத்துக் கொண்டார். நாம் நாமாகவும், திரைப்படங்கள் அவற்றின் உண்மை முகத்தை இழக்காமலும்

பார்த்துக்கொண்டார். 1984 முதல் 23 இற்கு மேற்பட்ட படங்களை இயக்கினார். தமது படைப்புக்களைத் தொடர்ச்சியாக 5 நிமிடங்கள் பார்த்தால் அவற்றின் குறைகள் தெரியவரும். அவற்றினைத் திருத்தி சரிசெய்தால் சிறப்பாக அமையும் என்கிறார் மணிரத்தினம் அவர்கள். தாம் இயக்கிய படங்களில் 1985 இல் வெளியிட்ட “இதயக்கோயில்” படம் மோசமானது என்றார். ஆனால் சோக இசைக்காகவும், பாடலுக்காகவும் மக்களால் வரவேற்கப்பட்டது. 1986 இல் வெளிவந்த “மௌன ராகம்” மன அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியது. மெட்ராஸ், நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திய பல் திரைப்படங்களைத் தயாரித்தார். மௌனராகத்தில் ரேவதியை அதற்குப் பயன்படுத்தினார். 1987 இல் வெளியான “நாயகன்” ஊழித்தாண்ட வமாடி தமிழ் சினிமாவைப் புரட்டி எடுத்தது. உலகத்தில் இதுவரை திரையிடப்பட்ட அத்தனை படங்களிலும் முதல் 100 படங்களை வரிசைப் படுத்தினால் “நாயகன்” திரைப்படம் நிச்சயம் இடம் பெறும் என்று Times பத்திரிகை கூறியது. கமலஹாசனும் உலகப்புக் பெற்றார்.

1988 இல் வெளிவந்த “அக்னி நட்சத்திரம்” அமலாவை Sleeveless Blouse அணிந்த கதாநாயகியாக அறிமுகப்படுத்தி அந்த ஆண்டின் சிறந்த நடிகையாக்கினார். தேவை என்றால் இளைஞர்கள் தமது இலட்சியக் கொள்கைகளை தளர்த்திக் கொள்ளமுடியும் என்பதைச் சொல்லி ஒரு IAS அதிகாரி கோட் சூட் அணியாமல் வேட்டி சால்வையுடனும் பரிணமிக்கமுடியும் என்பதை விஜயகுமாரை வைத்து நெறிப்படுத்தினார். “பல்லவி அனுபல்லவி” என்ற கன்னடப்படத்தில் ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணிடம் மட்டும் தான் மனதைப் பறிக்கொடுப்பதில்லை. இன்னொரு

பெண்ணிடமும் அது தோன்றும். அது இயற்கையின் நியதி என்றார். 1992 இல் வெளியான “ரோஜா” தீவிரவாதிகளுக்கும் இராணுவத்திற்கும் இடையிலான போராட்டம் பற்றிக் கூறியதனால் “தேசிய விருது” பெற்றது. அரவிந்தசாமியின் தேசப்பற்று சிலரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. மனநலம் குன்றிய குழந்தையை தம்மால் தான் நன்கு கவனிக்க முடியும் என்ற தந்தை உள்ளத்தை “அஞ்சலி” படத்தில் ரகுவரன் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தினார்.

தமிழகத்தில் அரசியலும், சினிமாவும் இரண்டைக் குழந்தைகள். தமிழக அரசியல், தமிழரின் அடையாளமாகியது. வெள்ளை வேட்டி

அரசியல், பகட்டான சினிமாத்துறை இரண்டிலும் அரசியல் வாதியாக பிரகாஷ்ராஜும், பிரபல நடிகராக மோகன்லாலும் கலக்கியிருந்தனர். தாம் தயாரித்த படங்களில் “இருவர்” ஆகச்சிறந்தது. ஆனாலும் வரவேற்புக் குறைவாகவே இருந்தது என்கிறார். “கன்னத்தில் முத்தமிட்டால்” படம் ஈழத்தின் யுத்த சூழ்நிலையை வைத்து தயாரிக்கப்பட்டாலும், காட்சிகள் இந்தியாவில் எடுக்கப்பட்டது. பெற்ற தாயைத் தேடி இலங்கைக்கு வரும் கீர்த்தனா (வளர்ப்புப் பெற்றோருடன்) அற்புதமாக நடித்தார். ஆறு தேசிய விருதுகள் பெற்றது. அந்த வகையில் பல விந்தையான திரைப்படங்களைத் தந்த மணிரத்தினம் பாராட்டுக்குரியவர்.

வள்ளுவம்

என்னைக் குழப்பிய குறள்

கனகசபை தேவகடாட்சம்
திருக்கோணமலை

தமிழரின் பண்டைக்கால இலக்கியங்கள் யாவும் மானிட வாழ்வியலையும், பண்பாட்டையும் கூறி வழிகாட்டின.

போர், சமாதானம், அறம், அரசியல், களவியல், கற்பியல், காமம், காதல், நட்பு, இல்லறம், ஒழுக்கம் போன்றவை கருப்பொருளாக அமைந்திருந்தன. மேற்கூறிய ஒவ்வொன்றையும் தலைப்பாகக் கொண்டு மிக ஆழமாக காப்பியங்கள் பல படைக்கப்பட்டன.

இவற்றில் ஒரே ஒரு நூல் மட்டும் இவை அனைத்தையும் அடக்கி மதம், குலம், மொழி போன்ற வேற்றுமைகளைக் கடந்து உருவாக்கம் பெற்ற தமிழ் நூல் திருக்குறள் மட்டும் தான்! அதனால் தான் சகல இனத்தவராலும், மதத்தினராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொதுமறை நூலாக இன்றுவரை வாழ்கிறது. திருக்குறளில் உள்ள (1330) குறள்களில் ஒரு குறள் மட்டும் என் சிந்தனை யைக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தது. அதை

இயற்றிய திருவள்ளுவர் கூட மானிட வாழ்வியல் சிக்கல்கள் அனைத்திற்கும் தீர்வு கூறியவர் ஒரு விடயத்தில் தீர்வு கூறிக்கொள்ள முடியாமல் திண்டாடுவது போல் எனது சிற்றறிவுக்குத் தோன்றியது அண்மையில் தீர்வை விளங்கிக் கொண்டமையால், அதனை தங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னைக் குழப்பிய குறள் இதுதான்!

“அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும்” (குறள் 169)

பொருள் : அழுக்காறு (பொறாமை) கொண்ட தீயவனிடம் செல்வம் சேருவதும் நல்ல எண்ணம் கொண்ட நல்ல வனிடம் வறுமை சேருவதும் ஆராயப்படவேண்டும்.

தீயவன் செல்வத்தில் வாழ்வதும், நல்லவன் வறுமையில் வாழ்வதும் ஆராயப்பட வேண்டும்

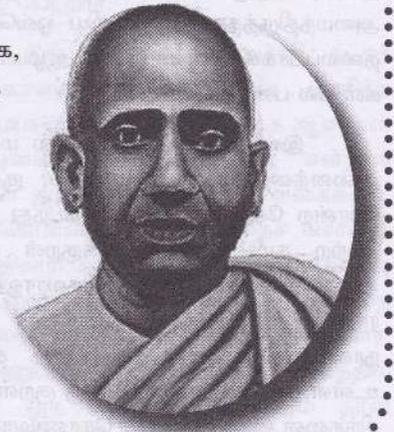
(நினைக்கப்படும் - ஆராயப்படும்) என அதற்கான காரணத்தை கூறாமல் “நினைக்கப்படும்” எனக் கூறுவது அவருக்கே புரியாத புதிராக இருந்திருக்கிறது என என்னை எண்ண வைத்தது. (அவ்வியம் - அழுக்கு வழி, செவ்வியான் என்பது செம்மையானவன், செப்ப முடையவன்) இந்த நிலைக்கு விதியாக இருக்குமோ? அல்லது முற்பிறப்பு பயனாக இருக்குமோ? என இந்து மதம் சார்ந்து சிந்திக்க வேண்டியிருந்தது. வள்ளுவர் மதச் சார்பற்றவர் என்பது உறுதி. அதனால் அப்படி சொல்லியிருக்க வாய்ப்பில்லை. இதில் தெளிவடைய முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தேன். இக்குறளில் வரும் இறுதிச் சொற் தொடரான “நினைக்கப்படும்” என்பது குறளில் எங்குமே பயன்படுத்தப்படவில்லை. திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பலரில் மணக்குடவர், காலிங்கர் ஆகியோர் நினைக்கப்படும் என்ற சொல்லுக்கு ‘புலன் விசாரிக்கப்படும்’ (To be investigated) என பொருள் கொள்கின்றனர். இன்னுமொரு வழியாக பார்க்கும் போது இஸ்லாம் மதத்தின் முக்கிய அங்கமாக உள்ள “மறுமையும்” அப்போதைய விசாரணையையும் நினைவூட்டுகிறது. இந்த மதச்சார்பான விடயத்தினுள்ளும் வள்ளுவர் வர மாட்டார்.

தீயவனிடம் சேரும் செல்வத்திற்கு விசாரணை உண்டு. செம்மையானவன் வறுமை நிலைக்கு தள்ளப்படுவதற்கு மிக முக்கிய காரணம் இன்றுள்ள சமுதாய அமைப்பு. இதனால் தீயவர்களும் ஆக்கம் பெறுகிறார்கள். இதை சரியென்று சொல்லவில்லை. தீய விளைவுகளையும், சமுதாய தீங்குகளையும் அதற்கு பின்னால் வரும் குறைகள் மூலம் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகின்றார். நடு நிலைமை இழந்து பெற்ற செல்வத்தை குறள் 113 இல் “ஓழியவிடு” என்றும் பிறர் பொருளை கவர்ந்தவன் பயன் விளைவிக்காது என 177 ஆம் குறளிலும், களவினால் பெற்றவை கெடும் என 283 ஆம் குறளிலும், மறைத்துப் பதுக்கிறவன் பொருள் யாருக்கும் பயன்படாது என 437 ஆம் குறளிலும் கூறுவதை தொடர்ந்து படிக்கும்போது கண்டுகொண்டேன். தீயவை ஒருபோதும் வெல்லாது என்பதை அறிந்துகொண்டேன். வள்ளுவத்தை முழுமையாக படிக்கும் போது தான் அதன் ஐயமும் தெளிவும் அடையலாம் என்ற உண்மையைக் கற்றுக் கொண்டேன். அதிகாரங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்பு கொண்டுள்ளது. இதனால் என் அறியாமையும் விலகியது!

வாழ்க வள்ளுவம்!
வாழ்க தமிழ்!

வீபுலானந்த அடிகளார்

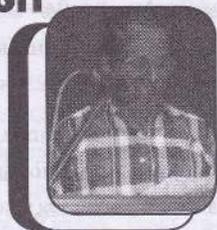
வீபுலானந்த அடிகளார் அவர்கள் கலைஞராக, கவிஞராக, கட்டுரையாளராக, கல்வித்துறையின் விளக்காக, பேராசிரியராக, அறிஞராக, அறிவியலாளராக, இசை ஆர்வாளராக, நூலாசிரியராக, பகுத்தறிவாளராக, பன்மொழிப்புலவராக, சர்வமத சமரசர ஞானியாக, அனாதைகளின் அரவணைப்பாளராக, இத்தனைக்கும் மேலாக சத்திய புருஷராக, ஆன்மிகத் துறவியாக விளங்கி கிழக்கில் உதித்த உதய சூரியனாக முழு உலகிற்கும் ஞானதீபமாக விளங்கினார். இத்தனை இயற்கைக் கொடைகளும் இணைந்த ஒரு மகாணை வரலாறு இதுவரை காணவில்லை.

ஈழத்துத் தமழ் சிறுவர் இலக்கியங்கள்

- ஒரு பார்வை -

தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்

உலக மொழிகள் பலவற்றில் சிறுவர் இலக்கியப் பங்களிப்புகள் காலத்துக்குக் காலம் பரவலாக இடம் பெற்றாலும், அவை பற்றிய தேடல்கள் மொழி அறிவின்பாற்பட்ட விடயமாதலால் முழுமையாக முன்வைக்க முடியாமையை முன்னிறுத்தி, ஆங்கிலமொழியில் ஏராளமான சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன என்பதை முதலில் கூறி வைத்தல் பொருத்தமானது. சிறுவர் இலக்கிய ஆக்கத்திலும், பாடநூலாக்கத்திலும் கல்வியியலாளர் கொமீனியஸ் அவர்களின் பங்களிப்பு உலகளாவிய முறையிலே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. எளிமையான மொழி தழுவியதும், படங்களுடன் கூடியதுமான நூல்களை அவர் ஆக்கித் தந்தள்ளார். இதை எல்லாமொழிகளிலும் உருவாக்கக்கூடிய சிறுவர் இலக்கியங்களுக்கான பொதுப் பண்பாக நோக்கலாம்.

வளர்ந்தோரின் தலையீடுகள் அற்ற நிலையில் சிறுவர்களின் வளர்ச்சிக்குத் துணை நின்றல், தாமாகவே முயன்று கற்றுக் கொள்வதற்கு உதவுதல், இயற்கையோடு இசைந்து வாழ்வதற்கு வளஞ்செய்தல் முதலான கருத்துக்களை ரூசோ என்ற அறிஞன் முன்வைத்தார். அவரின் கருத்துக்கள் சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பான மரபுவழி அணுகுமுறைகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாயின.

இயற்கை இயல்பும் சமூக இயல்பும் ஒன்றிணைந்து சிறுவர் இலக்கியங்களைத் தோற்றுவித்தன. குழந்தை வளர்ப்பு முறையில் மொழி இடையூறடி கொள்ள சிறுவர் இலக்கிய ஆக்கங்கள் முதலிலே வாய்மொழியாகவே உருவாக்கம் பெற்றன. மனித செயற்பாடுகளிலிருந்தே சிறுவர் இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறத் தொடங்கலாயின. உணவுட்டல், தூங்க வைத்தல், நடக்க வைத்தல், ஓட வைத்தல் போன்றவற்றை அடியொற்றிய சிறுவர் பாடல், சிறுவர் கதை என்பன இணக்க வடிவில் ஆக்கம் பெற்றன.

வாய்மொழி சார்ந்த சிறுவர் இலக்கியம் சமூக அடுக்கமைப்பில் தாழ்நிலைகளிலே வாழ்ந்த உழைப்பாளரிடத்து வளர்ச்சி கொண்டது. அதே வேளை எழுத்துரு வடிவிலான சிறுவர் இலக்கியம் சமூக அடுக்கின் உயர்நிலைகளிலே வாழ்ந்தோரிடத்து வளர்ச்சி பெற்றது. சிறுவர் இலக்கிய ஆக்கங்களிலே அடுத்ததாக செல்வாக்குச் செலுத்திய கருத்தியல் விசையாக மார்க்சியம் அமைந்ததெனலாம். எவ்வகையான சுரண்டலிலிருந்தும் ஒடுக்கு முறைகளிலிருந்தும் சிறுவர்களை விடுவிப்பதற்கான தருக்கத்தை மார்க்சியம் முன்வைத்தது.

ஆங்கில மொழியில் வெளிவந்த இலக்கியங்கள் நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டவையாக புகழ்பெற்று நிற்கின்ற அதேவேளை, அம்மொழியில் ஏராளமான சிறுவர் இலக்கியம் சம்பந்தமான நூல்கள் அற்புதமாக வெளிவந்துள்ளன. சிறார்களின் சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில், அவர்களைக் கவரும் வகையில் படங்கள், சித்திரங்கள், இயற்கை வனப்புக்கள், மிருகங்கள், பறவைகள், மலர்கள் போன்றவற்றையும் உள்ளடக்கி ஆக்கப்பட்டுள்ளன. கதைகள், பாடல்கள், சித்திரக்கதைகள் என்று அவை துறைசார்ந்து விரிவு பெறுகின்றன. சிறுவர் கல்வியும், அவர்களுக்கான இலக்கிய ஆக்கங்களும், உளவியல் சார்ந்த அணுகு முறைகளும் உலகளாவிய முறையிலே மேலும் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியுள்ளன. சிறுவர்களின் மூளை விருத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு உளவியல் ரீதியில் பல அணுகு முறைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

இலக்கியங்கள் சிறுவர்க்குரிய மனவெழுச்சிப் பாதுகாப்புக்கு இசைவான ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையகின்றது பயத்திலிருந்து

விடுபடல், அச்சமூட்டும் கற்பனை களிலிருந்து நீங்குதல், இழப்புக்களினால் ஏற்படும் துன்பங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளல் முதலிய வற்றுக்கு உதவ வல்ல சீர்மியப் புனைவுகளாகவும் சிறுவர் இலக்கியங்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும்.

கற்றல் மேம்பாட்டுக்கு கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் எவ்விதம் துணைநிற்கின்றன என்பதைக் கல்வியியல் ஆளுமைமிக்கோர் முன்வைத்து வருகின்றனர். “வாசிப்பு” கற்றல் - கற்பித்தல் உருவாக்கத்துடன் தொடர்புடைய பண்பாக அமைந்து நிற்கின்றது. அந்தவகையில் வாசிப்புடன் சிந்திக்கவும் வைக்கும் வகையில் சிறுவர் இலக்கியங்கள் உருவாக்கம் பெற்று வெளிவருகின்றன. இத்துறையில் ஆசிரியர்கள் அக்கறை கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இவை ஆரோக்கியமான சிறுவர் இலக்கியச் செயற்பாட்டுக்கு உந்துசக்தியாக அமைந்து வருகின்றன.

சிறுவர் இலக்கியம் சம்பந்தமாக மேலைப் புலப்பல்கலைக்கழகங்கள் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடுகள் தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தளவில் காணமுடியாதநிலை உள்ளது. தமிழ்ச்சூழலிலே சிறுவர் இலக்கியம் சம்பந்தமான ஆய்வு முயற்சிகள் இன்னமும் வலிமை பெறவில்லை. இத்துறை சார்ந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு ஆரோக்கியமான சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகள் வெளிக் கொண்டு வர வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.

“சிறுவர் இலக்கியங்கள் பயனுள்ள இலட்சியங்களை உருவாக்கிக் கொள்ள உதவுதல் வேண்டும். அவை சிறுவர்களுக்கு முன்னேற்றத்தை வழங்கும் விசையாக அமையும். மேலும் இலக்கியங்கள் வாயிலாக எடுத்துக்காட்டான மாதிரி வடிவினர் (Role model) முன்வைக்கப்படுகின்றனர். அவர்களைப் போன்று தாமும் உருவாக வேண்டும் என்ற ஊக்கமூட்டலையும் விசையூட்டலையும் தருதல் சிறுவர் இலக்கியத்தின் உன்னதமான குறிக்கோளாகின்றது” என்று பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தெரிவித்துள்ளார்.

ஈழத்தைப் பொறுத்தளவில், உரைநடை இலக்கியம் தந்த ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் சிறுவர்க்குரிய பாடநூலாக்கத்தின் முன்னோடி ஆவார். சிறுவர்களுக்கான “பாலர்பாடம்” என்னும்

நூலை பல பாகங்களாக வெளியிட்டும், “சைவ வினாவிடை” என்னும் சமய அறிவைப் போதிக்கும் நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்தும் தமிழ்மொழியின் அறிவையும், சைவசமய அறிவைப் போதிக்கும் நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்தும் தமிழ்மொழியின் அறிவையும், சைவசமய நெறிமுறைகளையும் சிறுவர்கள் தெரிந்து கொள்ள உதவினார். பள்ளிக்கூடப் பாடவிதானத்துடன் இவரது நூல்கள் இணைக்கப்பட்டதன் மூலம் புதிய பரிமாணங்களைப் பெறலாயிற்று. அந்தவகையில் நாவலர் பெருமான் முக்கியத்துவம் பெறுகிறார்.

ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப்பின், எம்மவர்கள் ஆங்கில மொழியில் பெற்றிருந்த அறிவின் புலமை காரணமாக புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் தமிழ்மொழியில் தோற்றம் பெற்றன. கதைகள், பாடல்கள் போன்றன சிறுவர் இலக்கியத்தில் இடம்பிடித்தன. இந்த விசை, வளர்ச்சி பெற்று உலகம் தழுவிய புதிய புதிய செல்நெறிகளை நம்மவர்கள் உள்வாங்கி படைப்பாற்றலை மேலும் விசாலப்படுத்தினர்.

தங்கத்தாத்தா சோமசுந்தரப் புலவர், வித்துவான் க.வேந்தனார் போன்ற தமிழ்ப் பேரன்பர்கள் சிறுவர்களுக்கான பாடல்களை யாத்துள்ளனர்.

“ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே! கூடிப் பனங்கட்டி கூழும் குடிக்கலாம் கொழுக்கட்டை தின்னலாம் தோழர்களே!” என்ற சிறுவர்களை உற்சாகப்படுத்தும் பாடலையும்,

“கத்தரித் தோட்டத்து மத்தியில் நின்று காவல் புரிகின்ற சேவகா”

என்ற கத்தரித் தோட்டத்து வெருளிப் பொம்மையைப் பற்றிய பாடலும், படித்தவர்கள் மனத்தில் இன்றும் நிலைத்து நிற்பதை நோக்கும் போது, தங்கத்தாத்தா சோமசுந்தரப் புலவரின் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகள் யாவும் பெருமை பெற்று நிற்கின்றன.

அதேபோல வித்துவான் க.வேந்தனாரும் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகளை முன் வைத்துள்ளார்.

“காலைத் தூக்கிக் கண்ணில் ஒற்றிக்
கட்டிக் கொஞ்சம் அம்மா
பாலைக் காய்ச்சிச் சீனி போட்டுப்
பருகத் தந்த அம்மா”

என்ற பாடலின் அடிகள் ஈழத் தமிழ்ச் சிறுவர் சிறுமியரின் மழலை மாறா வாய்களிலெல்லாம் தவழ்ந்தன. “இதுபோன்ற சிறுவர் பாடல்கள் பலவற்றையும் சிறுவர்கள் தம் பட்டறிவு, சொற்களஞ்சியம் ஆகிய எல்லைக்குள் நின்று பாடிய வித்துவான். க. வேந்தனார், தமிழின் கரைகண்ட பெரும்புலவர்” என்று கலாநிதி க.சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) இயம்பியுள்ளார். வித்துவான் வேந்தனாரின் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகளாக “மாம்பழம்”, “அக்கா”, “பொன் இராமநாதன்” என்னும் பாடல் நூல்களும் உள்ளன.

கவிஞர் தில்லைச் சிவன் அவர்களும் சிறுவர் இலக்கியத்துக்கான தமது பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். “தாய்”, “பாப்பாப் பாட்டுக்கள்”, “பூஞ்சிட்டு”, சிறுவர் கதைப் பெட்டகம்” போன்ற வற்றை ஆக்கித் தந்துள்ளார். பொதுவாக மேலே கூறப்பட்டவர்களுடைய ஆக்கங்கள் சிறார்களை மகிழ்ச்சிபொங்கி குதூகலிக்கச் செய்வனவாகவே அமைந்திருந்தன.

சொல்லறிதல், பொருளறிதல், எழுத்தறிதல், எண்ணகருவாக்கம் செய்தல் என்பவற்றுக்கும் அதன் வழியாக அடிப்படையான மொழித்திறன் களை வளர்த்தலுக்குமான நூலாக தமிழவேள் க.இ.க.கந்தசுவாமியின் ‘பாலர் மலர்’ என்னும் நூல் வெளிவந்துள்ளது. பன்மொழிப் புலவர் க.கனகரத்தினம் ‘சிறுவர் பாடல்’ என்னும் நூலைத் தந்துள்ளார்.

கல்விஅதிகாரியாக இருந்த க.ச.அருள்நந்தி என்னும் கல்விமான், ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றோரின் ஆக்கங்களைத் தொகுத்து “பிள்ளைப் பாட்டு” என்னும் நூலை 1935 இல் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார். தமிழ் உலகில் வெளிவந்த முதலாவது “சிறுவர் பாடல்” தொகுப்பு என்ற பெருமை இந்நூலுக்குண்டு.

வட்டுக்கோட்டை மக்கள் கவி மு.இராம லிங்கம் அவர்கள் தாம் சென்றவிட மெங்கும் நாட்டார் பாடல்களைத் தேடித் தொகுத்துச்

சுவைத்து நூலுருவில் கொண்டு வந்தவர். இவருடைய நாட்டார் பாடல்கள் சிறுவர்கள் மத்தியில் ஒரு புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தி யிருந்ததையும் குறிப்பிடுவது பொருந்தும். நாட்டுப்புறத் தாலாட்டுப் பாடல்கள் இவற்றில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ‘பொதுவாக எல்லாச் சமுதாயங்களிலும் வழக்கிலுள்ள நாட்டுப்பாடல் களிலே கணிசமான பகுதி குழந்தைகள் சம்பந்த மானவையாகும். இவற்றைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு புதிய புதிய ஆக்கங்களைச் செய்வ தற்கு ஏற்ற மனப்பக்குவம் வேண்டும். அதற்கு ஆசிரியர்கள் சமூகவியல் அறிவுடையோராய் இருத்தல் அவசியம்’ என்று பேராசிரியர் க.கைலாசபதி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கதைப்பாடல்கள் சிறுவர்களுக்குப்பெரிதும் உகந்தனவாய் அமைகின்றன கருத்துக்களிலும் பார்க்க நிகழ்ச்சிகளும், காட்சி வருணனைகளும் கதைப்பாடல்களில் இயல்பாய் இடம்பெறுவன. பிள்ளைப் பாட்டு, அம்மிப்பாடல், குழந்தைக் கவிதைகள் ஆகிய நூல்களில் சிறந்த கதைப் பாடல்கள் சிலவற்றைக் காணலாம்.

குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய கருத்தரங்கு 1965இல் சாகித்திய மண்டலத்தினால் நடாத்தப் பட்டது. அதில் கலந்துகொண்டு இலங்கையில் சிறுவர் (தமிழ்) இலக்கியம் என்னும் பொருள் குறித்து செ.வேலாயுதபிள்ளை “சிறுவர் பொருள் விளங்கிப் படிக்கும் போதே இலக்கியத்தில் சுவை காண்பர். சிறுவர் இலக்கியங்களில் அளவுக்கு மிஞ்சி அறங்களையும் நீதிகளையும் புகட்டும் மரபொன்று தொன்றுதொட்டே தமிழில் இருந்துவருகின்றது. குழந்தைகளின் உள்ளத்தை உணராமல் குழந்தைகளின் வேட்கைகளை நிறைவேற்றாமல் முதிர்ந்தவர்கள் தங்கள் மனம் போனவாறு குழந்தைகளுக்கு நூல் எழுதித்தங்கள் கருத்துக்களையும் நீதிகளையும் வலிந்து, குழந்தைகளின் மனதில் திணித்து விடுகிறார்கள்.” என்று கூறியுள்ளார்.

இலங்கையில் ஆசிரிய வழியிலான சிறுவர் ஆக்கமரபில் புலவர் மு.நல்லதம்பி, பண்டிதர் க.வீரகத்தி, கனக செந்திநாதன், வ.இராசையா, ஏ.இக்பால், திமிலைத் துமிலன், பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சட்சரம், வே.குமாரசாமி,

கவிஞர் த.துரைசிங்கம் முதலானோர்தடம் பதித்தனர். அவர்கள் குழந்தைப் பாடல்களைப் படைப்பதிலேயே கூடிய கவனம் செலுத்தியுள்ளனர். சிறுவர் இலக்கியம் என்று நோக்கும் போது வ.இராசையா மாஸ்டரின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. வானொலி அண்ணாவாக, மாமாவாக இருந்த காலத்தில் கதை சொல்லல், கவிதை பாடுதல், நாடகம் நடத்தல் ஆகிய துறைகளில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி தரமான நிகழ்ச்சிகளை நடத்திவந்துள்ளார். அவை சிறுவர்கள் மத்தியில் ஒரு புதிய ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தி இருந்தன. “சண்டியன் ஓநாய்”, “சந்தனைக் கிண்ணம்”, “புதிய பூக்கள்” போன்ற சிறுவர்களுக்கான அவருடைய படைப்புகள் பலராலும் பேசப் பட்ட கதையம்சத்தைக் கொண்ட சிறுவர் இலக்கியமாகும். ஆசிரியர் என்ற வகையில், அவருடைய அவதானிப்புகள், மாணவர்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த அன்னியோன்னிய உறவு இவற்றுக்கும் மேலாக அவருடைய அனுபவம் என்பன இத்துறைசார் பங்களிப்பை வழங்க உந்துசக்தியாக இருந்துள்ளன.

தமிழறிஞர் புலவர் ம.பார்வதிநாதசிவம் எளிய நடையில் குழந்தைப் பாடல்களைத் தந்து நிற்கின்றார். இவரின் “மழலை மலர்கள்”, “மகாஜனன்”, “குழந்தைக் கவிதைகள்” என்பன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

சிறுவர்களுக்கான இலக்கியப் பரப்பு இன்றைய காலகட்டத்தில் சற்று வியாபித்திருப்பதை அறியமுடிகிறது. பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள் கல்வியியல் சம்பந்தமான பல நூல்களைப் புலமை வழிநின்று எழுதியுள்ளார். சிறுவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கான கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் எவ்வகையில் அமைய வேண்டும் என்பதை உளவியல் ரீதியில் ஆய்வு செய்து அவற்றை நூல்களாக வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார். “கற்றல் உளவியல்”, “தாய் மொழிக்கல்வியும் கற்பிக்கும் கலையும்”, “குழந்தை உளவியலும் கல்வியும்” ஆகிய அவருடைய நூல்கள் எடுத்துக்காட்டாக உள்ளன.

சிறார்கள் பற்றிய தெளிந்த புலக்காட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கும் முன்னேற்றகரமான அணுகு முறைகளை முன்னெடுப்பதற்கும் பயனுள்ள ஆக்கமாக “குழந்தை உளவியலும் கல்வியும்”

எனும் நூல் அமைகின்றது. இந்நூல் இத்துறை சார்ந்த ரீதியில் முதன்மையான தொன்றாகும். சிறார் இலக்கியத்தை மற்றும் சிறார் உளநலத்தை மேம்படுத்துவதற்கு இந்நூல் ஆற்றுப்படுத்தல் நூலாகவும் அமைந்துள்ளது. இவருடைய “பாலர் கல்விப்பாடல்”, “சிறார்கான அறிவியற் கதைகள்” இலக்கியன் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது.

மேலும் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள் ‘கிராமத்துக் கதைகள்’ என்ற சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பையும் தந்துள்ளார். சமகால நிலையில் கிராமத்து வாழ்க்கையுடன் ஒட்டியதாக, சிறார்களின் சிந்தனை வளத்தைத் தூண்டுவனவாக இந்நூலிலுள்ள கதைகள் அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. அவை மேலும் கிராமங்களில் மங்கியும் மறைந்தும் கொண்டிருக்கும் பண்பாட்டு விழுமியங்களை சிறார்களுக்குக் கையளிக்கும் வகையில் கிராமத்துக் கதைகள் படைப்பாக்கம் பெற்றுள்ளன. இந்நூல் சிறார் இலக்கியம் தொடர்பான புலக்காட்சியில் பல்பரிமாண நோக்கில் வெளிப்படுத்தும் கதைசொல்லல் பண்பை அறிமுகப்படுத்துகின்றது.

ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியப்பரப்பில் சிறுவர் பாடல், சிறுவர் கதை, சிறுவர் கட்டுரைகள் என்று பல்துறை சார்ந்து எழுதி வருபவர்திருக்கோணமலை ஆலங்கேணியைச் சேர்ந்த முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர் ச. அருளானந்தம் (கேணிப்பித்தன்). மொத்தமாகச் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகள் முப்பத்திமுன்றைத் தந்துநிற்கும் கேணிப்பித்தன் அருளானந்தம் வித்தியாசமான ஒரு புதிய நடையைக் கையாண்டு தமது ஆக்கங்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். “இன்பக் கனிகள்”, “காகமும் தம்பியும்”, “சகோதரராய் வாழ்வோம்”, “கடலும் காவிரியும்” போன்றபதினான்கு சிறுவர் பாடல் நூல்களையும், “பூஞ்சிட்டுக்கள்”, “தங்கமாம்பழம்”, “சின்னத் தேவதைகள்”, “சாதனையாளர்” போன்ற ஒன்பது சிறுவர்கதை நூல்களையும், “பேனாவினால் பேசுவோம்” என்னும் சிறுவர்களுக்கான கட்டுரை நூலையும், மேலும் “பளிங்குத்தீவு”, “மனதில் உறுதிவேண்டும்”, “துணிச்சல் மிக்க சுந்தரி”, போன்ற எட்டுச் சிறுவர் நாவல்களையும், “வித்தகன் விபுலானந்தன்” என்னும் சிறுவர் இலக்கியத்தையும் தந்து சாதனைபடைத்துள்ளார்.

பொதுவாக நோக்குமிடத்து ச.அருளா னந்தம் அவர்களின் படைப்புக்கள் சிறுவர்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்கும் அவர்களின் ஆற்றல் களை மேம்படுத்துவதற்கும் வாசிப்புப் பழக்கத் தை ஊக்குவிப்பதற்கும் ஏற்ற வகையில் எழுதப் பட்டுள்ளன. ஒழுக்கம், நேர்மை, துணிவு, ஒற்றுமை, பெரியோரை, ஆசிரியர்களை மதித்தல், அன்புகாட்டுதல், மற்றவர்களுக்கு உதவுதல் போன்ற பண்புகள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளனவாக அவரது படைப்புகள் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

மலையகத்தைப் பொறுத்தளவில் இளைப் பாறிய கல்வி அதிகாரி மொழிவரதன் அவர்கள் சிறுவர்இலக்கியப்படைப்புகளை வெளிக்கொண்டு வந்ததாக அறியமுடிகிறது. இளைப்பாறிய அதிபர் சுன்னாகம் சு.துரைசிங்கம் அவர்கள் துரையர் என்று தம்மை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டு சிறுவர்களுக்கான இலக்கியப் படைப்புகளை நூல் களாக வெளியிட்டுள்ளார். “பால்ன் வருகிறான்”, “தோட்டத்தில் ஆடு”, “நட்பே உயர்வு”, “ உண்டு மகிழ்வோம்”, “வயல்செய்வோம்” என்பன அவருடைய ஆக்கங்களாகும். ஆசிரியராக, அதிபராக இருந்து மாணவர்களுடன் கொண்டிருந்த ஊடாட்டம் காரணமாகப் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்கள் மற்றும் சூழலுடன் தெரிந்துகொண்ட விடயங்கள் என்பவனவற்றை உள்வாங்கி தமது ஆக்கங்களைத் தந்துள்ளார். மேலும் தமிழ்மணி அகளங்கள், பண்டிதர் து.தெட்சணாமூர்த்தி, மு.பொன்னம்பலம், புலவர் பார்வதிநாதசிவம், முத்து ராதாகிருஸ்ணன் ஆகியோரும் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான தமது பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர். “பந்து அடிப்போம்”, “சிரிக்க விடுங்கள்”, “சின்னச் சிட்டுக்கள்”, “சுட்டிக்குருவிகள்” என்பன அகளங்களின் படைப்புக்களாகும். “பால்நிலா”, “சூயிலோசை”, “உறவுகள்” ஆகிய நூல் களை து.தெட்சணாமூர்த்தியும், “செவ்வாய் மனிதன்”, “நான் அரசன்”, ஆகிய ஆக்கங்களை மு.பொன்னம்பலமும், “நரி மேளம்”, “கடலின் துயரம்”, “பூதங்காத்த புதையல்” போன்ற படைப்புகளை முத்து ராதாகிருஸ்ணனும் தந்துள்ளார்கள். இதில் ‘நான் அரசன்’ என்னும் நூல் இலக்கியன் வெளியீடாகவும், ஏனைய நூல்கள்

யாவும் பத்மம் பதிப்பகத்தின் வெளியீடாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

மட்டக்களப்பிலிருந்து பலர் சிறுவர் இலக்கியப் பங்களிப்பிலும் தடம் பதித்துள்ளனர். மாஸ்டர் சிவலிங்கம், யோகா யோகேந்திரன், வாகரைவாணன், மணிக்கவிராயர், திமிலை மகா லிங்கம், ஓ.கே.குணநாதன் ஆகியோர் முக்கிய மானவர்கள். மாஸ்டர் சிவலிங்கம் சிறுவர்களுக் கான சிறந்த கதைசொல்லியாக எல்லோராலும் மதிக்கப்பட்டவர். அவர் பாடசாலைகளிலும் வானொலி, தொலைக்காட்சியிலும் சிறுவர் பாடல் கள் கதைகள் என்பவற்றைச் சொல்லி வந்துள்ளார். ‘சிந்தாமணி’ பத்திரிகையிலும் சிறுவர்களுக்கான பலபடைப்புக்களை எழுதி வந்துள்ளார். ஓ.கே. குணநாதன் எழுதிய ‘பறக்கும் ஆமை’ சிறந்த சிறுவர் இலக்கியத்துக் காகவும், சிறந்த ஓவிய வடிவமைப்பு நூலுக்கா கவும் 2011 ஆம் ஆண்டு அரச இலக்கிய விருதுகள் இரண்டினைப் பெற்றுள்ளமை சிறுவர் இலக்கிய ஆக்கத்திற்குக் கிடைத்த மிகப் பெரிய அங்கீகாரமாகும்.

அண்மையில் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா வின்புதியபடைப்பாக “சிறுவர்இலக்கியம்” என்னும் நூல் வெளிவந்துள்ளது. இந்த நூலை குமரன் புத்தக இல்லம் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளது. “சிறுவர் கல்வியையும் இலக்கிய ஆக்கங்களையும் வளம்படுத்தாது தொடர்ந்து செல்லும் கல்வியை முன்னேற்றுகரமாக எடுத்துச் செல்ல முடியாது. சிறுவரிடத்தே வாசிப்பு இரசனையை ஏற்படுத்தும் பொழுதுதான் அவர்கள் வளர்ந்தோர் நிலையில் உயர்நிலை வாசிப்பில் ஈடுபடுவர்” என்று நூலாசி ரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூல் கல்வியியல், உளவியல், சமூகவியல் போன்ற அனைத்துத் துறைகளின் பார்வைகளையும் உள்ளடக்கிய முழுமையான ஆழ்ந்த நூல் ஒன்றின் தேவையை நிறைவு செய்யும் வகையில் ஆக்கம் பெற்றுள்ளது.

குமரன் புத்தக இல்லம் பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்களின் ‘ஈழத்துச்சிறுவர் இலக்கியக் களஞ்சியம்’, ‘ஈழத்துச் சிறுவர் பாடல் களஞ்சியம்’ ஆகிய இரண்டு நூல்களையும் தந்துள்ளது. ஈழத்தில் இன்றுவரை வெளியான கட்டுரைகளும், சிறுவர் பாடல்களும் தொகுப்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மேலும்

செ.கணேசலிங்கன் அவர்களின் “உலக மகா காவியங்கள் கூறும் கதைகள்” என்னும் நூலும் வெளிவந்துள்ளது. ஏழு உலக மகா காவியங்கள் சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

சிறாரின் அறிவு விருத்தியையும் உணர் திறன் கூர்மையையும் நோக்கியதாக இலக்கியன் வெளியீட்டகம் பல சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்து உள்ளது. செ.கணேசலிங்கனின் உலகச் சமயங்கள், மருத்துவப் பேராசிரியர் செ.சிவஞானசுந்தரம் (நந்தி) அவர்களின் ‘தம்பி தங்கைக்கு’ ஆகிய ஆக்கங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. மேலும் சிங்கள மொழியில் சிறுவர் இலக்கியங்களை உருவாக்கிய சிபில் வெத்த சிங்ஹ என்பவருடைய ஆக்கங்களை மொழிபெயர்த்து தமிழில் தரப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் ‘சண்டை’, ‘வெசாக் தீபம்’, ‘தம்பயா’, ‘பணியாரப்பயில்வான்’, ‘குட்டி முயலுக்கு பரிசு’, ‘குடைத்திருடன்’, ‘ஓடிப்போன தாடி’, ‘சின்னப்பாட்டி’, ‘மோதக மாமா’ ஆகிய சிறுவர் கதைகளைக் குறிப்பிடலாம். இச்சிறுவர் கதைகள் சிறுவர்களுக்கான நல்ல அறிவுரைகளைக் கூறுவனவாக அமைந்திருந்தபோதிலும் சிங்கள மக்களின் கலாசாரம், பண்பாடு என்பவற்றைப் பிரதிபலிப்பனவாகவே அமைந்திருக்கின்றன என்பதையும் குறிப்பிடுவது பொருந்தும். இருந்தபோதிலும் வேற்றுமொழிப்படைப்புக்கள் தமிழ்மொழிக்கு மொழிமாற்றம் செய்வதும் ஆரோக்கியமான செயற்பாடேயாகும்.

முருங்கன், ஆத்திக்குளி கிராமத்தை பிறப் பிடமாகக் கொண்ட ஓய்வு பெற்ற பாடசாலை அதிபர் திரு.பி.பி.அந்தோனிப்பிள்ளை அவர்கள் சிறுவர் இலக்கியத்துறைக்குப் பெரும் பங்காற்றி யவர்களில் ஒருவராக மதிக்கப்படுகின்றார். பாடி மகிழுவோம், பாடிப்பயன்பெறுவோம், பாட்டு பாடி ஆடுவோம், சிறுவர் கதம்பமாலை, பாடல் சொல்லும் கதைகள், கிராமத்தின் இதயம், சிறுவர் சிந்தனை விருந்து (கதைகள்), ‘வரலாற்றில் தடம் பதித்தவர்கள்’, பாடலும் சூழலும், இவற்றைத்தவிர கதைச்சொத்து, சிறுவர் நாடகங்கள், கட்டுரைக்கனி, கட்டுரைச் சுரங்கம் ஆகியனவும் இவரது படைப்புகளேயாகும். இதுவரை இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட சிறுவர்

இலக்கிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான வடமாகாண ஆளுநர் விருதை 2008 இல் பெற்றுக்கொண்ட இவர் தொடர்ந்தும் எழுதிவருகின்றார்.

சாய்ந்தமருதைச்சேர்ந்ததிரு.ஏ.பீர்முகம்மது கடல் ஒருநாள் எங்கள் ஊருக்குள் வந்தது (சிறுவர் கவிதை நூல்), ‘அனுபவம் பெறுவோம்’ (சிறுவர் பாடநூல்), ‘குழந்தை உளவியல்’ (நூலாக்க ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினர்) ஆகிய சிறுவர் இலக்கியப்படைப்புகளைத் தந்துள்ளார்.

சிறுவர்களுக்கான இலக்கியப் படைப்பு களில் நவசோதி, அந்தனி ஜீவா போன்றோரும் தமது பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர். நவசோதி யின் “ஓடிப்போனவன்”, அந்தனி ஜீவாவின் “திருந்திய அசோகன்” என்பன இத்துறை சார்ந்த படைப்புகளாகும்.

நாடறிந்த கவிஞர் காப்பியகோ ஜின்னாவும் ஷரிபுத்தீன் சிறுவர் இலக்கியத்துக்கான தமது பங்களிப்பில் ‘கடலில் மிதக்கும் மாடி வீடு’, ‘எங்கள் உலகம்’ ஆகிய சிறுவர் பாடல் நூல் களையும் ‘அகப்பட்ட கள்வன்’ (சிறுவர் படக்கதை) மற்றும் ‘சிறுமியும் மந்திரக்கோலும்’ போன்ற படைப்புக்களைத் தந்துள்ளார்.

திருகோணமலை திருமதி ஞா.அகிலாவின் சின்னச்சிட்டுக்குருவி என்னும் சிறுவர் கவிதை நூல் வெளிவந்துள்ளது. சிறுவர்களின் அறிவு, ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு உதவும் படைப்பாக அமைந்துள்ளது. சின்னச் சிட்டுக்குருவி நூலில் 17 கவிதைகள் உள்ளன. சிறார்களின் அறிவு விருத்திக்குத் தேவையான ஆழமான கருத்துக் களை இலகுநடையில் நூலாசிரியர் தந்துள்ளார். அருட்தந்தை செபமாலை அன்புராசா அவர்கள் சிறுவர் இலக்கியத் துறையில் தடம் பதித்து தமது பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றார். அவரது ‘சிறகடிக்கும் சிட்டுக்கள்’, வாழத் துடிக்கும் வடலிகள்’ ஆகிய நூல்கள் சிறுவர்களின் மனங்கவரும் கவிதை நூல்களாக மணம்பரப்புகின்றன.

தாய்மொழிக் கல்வியின் முக்கியத்துவம் பல கல்வியியலாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்டிருக் கின்றது. “தாய்மொழிக் கல்வியின் வாயிலாகவே

புதியகண்டுபிடிப்புகளையும், சமூகநலன்களையும் விரிந்த அளவிலே பெற்றுக் கொள்ளமுடியும்” என்பதை பேராசிரியர் பத்தக் குட்டி சந்திரசேகரன் பல ஆதாரங்களுடன் தமது ‘கல்வித் தத்துவம்’ என்ற நூலில் விளக்கி யுள்ளார். எனவே சிறுவர் இலக்கியங்களும் தாய்மொழி வாயிலாகவே முகிழ்ந்தெழவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவை எமது சிறார்களின் ஆற்றலையும், சிந்தனை வளத்தையும் பெருக்கக் கூடியதாக அமையும் என்று பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தமது தாய்மொழிக் கல்வியும் கற்பிக்கும் கலையும் என்னும் நூலில் தெளிவு படுத்தியுள்ளார்.

இன்றைய உலகம் விரைந்த மாற்றங்களை எட்டியவண்ணமிருக்கின்றன. அனைத்துத் துறைகளிலும் தொழில்நுட்பப் புரட்சி ஏற்பட்ட வண்ணமுள்ளது. புதிய வளர்ச்சிகளையும் மாற்றங்களையும் எழுத்தாக்கங்களில் உள்ளடக்கல் வேண்டும் என்பது ஒரு சிறப்பான குறிக்கோளாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. உலக மாற்றங்களை அறிந்தகொள்ளும் வேளை அவர்கள் உலகப் பொறுப்புள்ளவர்களாகவும், சமூகப்பொறுப்புள்ளவர்களாகவும் வளர்க்கப்படல் வேண்டும் என்பதும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அந்தவகையில் சிறுவர் இலக்கியங்கள் இத்தகைய பயனுள்ள பணியை முன்னெடுத்துச்செல்ல முடியும்.

(சிறுவர் இலக்கியம் பற்றிய எனது தேடல் தொடருகிறது.)

கட்டுரை

மனிதனும் மனிதமும் ஒரு கண்ணோட்டம்

குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

“நான் மனிதன்” என்று கூறுபவர்கள், அவர்கள் மனித அங்க அடையாளங்களுடன் இருப்பதன் காரணமாகவே அவ்வாறு கூறுகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும், தம்மைத் தாமே கேட்க வேண்டிய கேள்வி ஒன்றுள்ளது. அந்தக் கேள்விக்குக் கிடைக்கும் சரியான பதிலைப் பொறுத்தே, தான் யார், என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியும். அந்தக் கோடி பொன் பெறுமதியுடைய வினா, “நான் உண்மையில் மனிதன் தானா?” அல்லது “மனிதத் தோல் போர்த்த மிருகமா?” என்பதாகும். திரிகரணசுத்தியுடன் இவ்வினாவுக்கு விடை காணவேண்டும்.

எடுத்த எடுப்பிலேயே, இவ்வினாவுக்குரிய விடையைப் பெற்று விடமுடியாது. காய்தல், உவத்தல் இன்றி, நடுவுநிலை நின்று, இவ்வினாவுக்கு விடை காணவேண்டும். இதனை அகத்தாய்வு என்று கூறுகின்றனர். தன்னைத்தானே ஆராய்தல், அதன்மூலம் தன் நிறைவுபெறல் என்னும் இரண்டு அங்கங்களை அது கொண்டுள்ளது.

இவ்வினாவுக்கு எதிர்மறையில் “இல்லை” என்ற பதில் கிடைத்தால், தொடர்ந்து நாம் மனிதனாக முயற்சிக்க வேண்டும். முயன்றால் முடியாத தொன்றில்லை. “முயற்சி திருவினையாக்கும்” என்பது வள்ளுவர் திருவாய்மொழி. “முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியடையார்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

மனிதனாக முயற்சிக்கின்ற செயற்பாட்டில் நாம் இறங்கி விட்டால், அதுவே பெரும் காரியம். நாம் சரியான பாதையில் செல்லத் தொடங்கி விட்டோம் என்பதற்கு அதுவே அறிகுறியாகும். நல்ல தொடக்கம் பாதி வெற்றி என்பர்.

மனிதத் தன்மைகள், மனிதப் பண்புகள், மனிதாபிமானம், மனிதம் என்பவற்றுடன் இணைந்த “மனிதன்” ஆதல், என்பதையே ‘மனித ஆக்கம்’ எனக் கூறப்படுகிறது. இது, இளமை தொட்டு மரணபரியந்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். “சாந்துணையும் கல்வி” என்பது போலச், “சாந்துணையும் மனித

ஆக்கம்” தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டே இருத்தல் வேண்டும். இடையில் தொய்வு ஏற்பட்டால், மனிதத்துவ வீழ்ச்சி தவிர்க்க முடியாமல் போய் விடுகிறது. தற்காலத்தில், மனிதத்துவ வீழ்ச்சி, இளையோர் முதல் முதியோர் வரை நிதர்சனமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு தொற்று நோய் ஆகப் பரவி வருகிறது.

தற்காலத்தில், வாழ்நாட்கல்வி, வாழ்க்கை நீடித்த கல்வி என்றெல்லாம், கல்வியியலாளர்களால் பேசப்பட்டு வருகிறது. அவையாவும், ஒரு தொழிலைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கில், உரிய திறன்களைப் பெற்றுக்கொள்ள உதவலாம். ஆனால் மனித ஆக்கத்திற்கு உதவுகின்றனவா என்பது ஆய்விதற்குரியது. “கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடி தேவையில்லை” என்பர். மனித சமுதாயத்தில் தற்போது நடைபெற்று வருகின்ற வன்செயல்கள், வன்முறைகள், பாலியல் வல்லுறுவுகள் மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற கொடும் செயல்கள் என்பன மனிதத்துவம், மனிதம் என்பன மனித சமுதாயத்திலிருந்து வெளியேறி வெகுதூரம் சென்று விட்டமையைத் துலக்கிக் காட்டுகின்றன.

“சட்டம் போட்டுத் தடுக்கிற சட்டம், தடுத்துக் கொண்டேயிருக்குது; திட்டம் போட்டுத் திருடிற சட்டம் திருடிக் கொண்டேயிருக்குது; திருடனாய்ப் பார்த்துத் திருந்தாவிட்டால் திருட்டை ஒழிக்க முடியாது” என்னும் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் இப்பாடலடி, யதார்த்தபூர்வமாகத் தற்கால அவல நிலையைத் துல்லியமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. ஆக்கபூர்வமான மனித ஆக்கம், ஏற்பட்டாலொழிய, வெளிச்சத்திகளால் இக்கொடுஞ்செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துவது சிரமமானது.

தற்காலத்தில் நல்ல செய்திகளை வாசிப்பதும் அறிந்து கொள்வதிலும் பார்க்கப் பரபரப்பான செய்திகள் மற்றும் எதிர்மறைத் தகவல்கள் ஆகியவற்றைச் செய்தித் தாள்கள், ஊடகங்கள் மூலம் அறிந்து கொள்வதிலும், பரப்புவதிலும், கூடிய சிரத்தை எடுத்துக் கொள்வதில் மனிதர்கள் நாட்டம் கொள்வதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அச்ச மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்களும் வாசகர் மற்றும் நேயர்களின் அலாதி பிரியங்களை நிறைவேற்றும் நோக்கில், தொடர்ந்தும் வன்முறைச் செய்திகளையே கூடுதலாக வெளியிட்டு வருகின்றன.

மனிதர்கள் யாவரும் நல்லவர்களாகவே பிறக்கின்றார்கள், கெட்டவர்களாகப் பிறப்பதில்லை. இது இயற்கை நியதி. பின்னர், காலப் போக்கில் அவர்கள் சமுதாயத்தில் நல்லவர்களாகவோ, தீயவர்களாகவோ தன் மாற்றம் பெறுவது அவரவர் வாழுகின்ற சமூகச்சூழல், நண்பர் குழாம், சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை, மற்றும் வாழ்க்கைமுறை என்பவற்றைப் பொறுத்து அமைகின்றது. “உன் நண்பர் யாரென்பதைச் சொல்லிவிடு; நீ எப்படிப்பட்டவன் என்பதைச் சொல்லி விடுகிறேன்” என்கிறார் அறிஞர் ஒருவர். “கூடாத கூட்டங்கள் கூட வேண்டாம்”, “போகாத இடந்தனிலே போகவேண்டாம்”, “சேரிடமறிந்து சேர்” போன்ற அறிஞர்கள் வழங்கிய அறிவுரைகள், மனிதரை மனிதப் பண்புகளோடு கூடிய மாமனிதராக்கும் வல்லமையுடையன.

உலகில் வாழவேண்டிய அறநெறியின் பிரகாரம், வாழ்ந்து வருபவர்கள், அத்துடன் இறையுணர்வையும் பெற்றிருப்பவர்களே; ஆன்மிக வாழ்க்கை வாழ்பவர்கள். அவர்கள் மனிதநேயம், ஆன்மநேயம் ஒருசேரக் கொண்டவர்கள். மனிதநேயம் என்பது எல்லா மனிதர்கள் மீதும், உயர்வு தாழ்வு பார்க்காமலும், வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற வேற்றுமையுணர்வின்றியும், அன்பும் கருணையும் கொண்டிருத்தல் ஆகும். ஆன்மநேயம் உலகிலுள்ள அனைத்து உயிர்கள் மீதும் அன்பும் கருணையும், கொண்டிருத்தல் ஆகும். ஒவ்வொருமனிதனும் மனிதநேயம், ஆன்மநேயம் இரண்டையும் போற்றி, வாழ்வில் கடைப்பிடித்து வாழவேண்டியது இறைவழிபாடு ஆகும்.

மனிதப்பிறவியெடுத்த ஒவ்வொருவரும் மனிதநேயம், ஆன்மநேயம் இரண்டையும் போற்றி அவற்றின் நலம் காத்து வாழ்தலே மனித வாழ்க்கை. அப்பொழுது அது தெய்வீக வாழ்வாக அமைந்து விடுகிறது.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வான் உறையும்
வதம்வத்துள் வைக்கயாரும்” - திருக்குறள்

உலகில் வாழவேண்டிய அறநெறிப்படி வாழ்பவர்; வானுலகில் வாழும் தேவர்களுள் ஒருவராக வைத்து மதிக்கப்படுவர்.

தற்காலத்தில், இளையோர்களில் பலர், கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம் என

வாழ்ந்து வருவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. “கேட்பார், மேய்ப்பார் இல்லையென்றால், தம்பி சண்டப்பிரதண்டம்” என்றொரு பழமொழி உள்ளது. இவர்கள் மனிதத் தன்மைகள், பண்புகள் ஆகிய வற்றைத் தம்மில் பேணி வளர்த்து, மனிதர்களாக வாழ மறுத்து வருகின்றனர். அதனால், மனித சமூகம் அமைதிசுன்றி, அச்சத்துடன் எந்த நேரத்தில் என்ன நடக்குமோ என்ற பீதியுடன் வாழ வேண்டியுள்ளது.

தமிழ்மொழி இனிமையான மொழி. அதைப் பேசுபவர்கள் இனிமையானவர்கள்; மறந்தும்பிறருக்குக் கேடுசெய்ய நினைக்காதவர்கள். எப்போதுமே, மனம், மொழி, செயல் என்பவற்றால் நல்ல வற்றையே செய்பவர்கள். அல்லவற்றை விலக்கி வாழ்பவர்கள். அதனாலேயே மகாகவி பாரதியார் “செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே, இன்பத்தேன் வந்து பாயுது காதினிலே” என்று கவைத்துச் சுவைத்துப் பாடியுள்ளார்.

அன்பு நுதலியது தமிழ்; அறம் தழுவியது தமிழ்; இனிமை பயப்பது தமிழ்; பண்பு செறிந்தது தமிழ் என்று தமிழைப் போற்றுகிறோம். உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியல்ல. எனவே, தமிழ் காத்தல் என்பது தமிழ்ப் பண்பாடு காத்தல் ஆகும். இதிலிருந்து பிறக்கும் கருத்து என்னவெனில், தமிழ் என்பது வெறுமனே கருத்துப்பரிமாற்றஞ் செய்யும் கருவியோ, சாதனமோ அல்ல; அதற்கு அப்பாலும் அதற்கு பொருள் உண்டு; பணிகள் உண்டு. தமிழ், தெய்வீக நிலையை அடைவதற்கு, மனிதர்களை இட்டுச் செல்லும் வலிமையுள்ளது. பன்னிரு திருமுறைகள், திருப்பாசுரங்கள், பக்திப் பாமாலைகள், மற்றும் சாத்திர, தோத்திர நூல்கள் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

எட்டுத் தொகை, பத்துப் பாட்டு ஆகிய சங்ககாலத் தமிழ் இலக்கியங்கள், தமிழர் பண்பாடு, கலாசாரம் என்பவற்றைக் கோடிட்டுக் காட்டி, மனிதரை மனிதத் தன்மைகள், பண்புகள் கொண்ட மனிதர்களாக, வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு வழிப்படுத்தி வந்தன. திருக்குறள், நாலடியார் போன்ற அறந்தழுவிய நூல்கள், மனித ஆக்கத்திற்கு வழிசெய்கின்றன. தற்காலத்து மனித ஆக்கம், சம்பந்தமாக உதவுகின்றன என்பது ஆய்வுக்குரியது. தற்காலத்து அச்ச ஊடகங்கள், இலத்திரனியல் சாதனங்கள் ஆகியவற்றின்நிலைப்

பாடும் சொல்லித் தெரியவேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. எல்லா ஊடகங்களும் அப்படியானவை என்று கூறுவதற்கில்லை. சிறந்த மனித ஆக்கத்திற்குத் துணை செய்கின்ற ஆக்க பூர்வமான கருத்துக்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட நூல்கள், சஞ்சிகைகள், மற்றும் எழுத்தாக்கங்கள், பொறுப்புள்ள மாமனிதர்கள் சிலரால் வெளியிடப்பட்டு வருவதால், மனித ஆக்கம் இன்னும் முற்றிலாக மலினப்படுத்தப்பட்டு விடவில்லை என்பதையும் கூறித்தான் ஆக வேண்டும்.

மொழி என்பது எண்ணங்கள், கருத்துக்கள், உணர்வுகள் என்பவற்றை மனிதர்கள் பிறருடன் பரிமாற்றம் செய்ய உதவும் கருவி அல்லது சாதனம் ஆகும். மொழியை ஆக்கத்திற்கும் பயன்படுத்தலாம்; அழிவிற்கும் பயன்படுத்தலாம். பயன்படுத்தும் நோக்கத்திலும், முறையிலும் தான் ஆக்கமும் கேடும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

“ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால் காத்தோம்பல் சொல்லின் கண் சோர்வு” - திருக்குறள் : 642
ஆக்கமும் கேடும், நன்மையும் தீமையும் சொல்கின்ற சொல்லால் வருதலால், தான் பேசுகின்ற, எழுதுகின்ற சொற்களில் தவறு நேராமல் காத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது இக்குறட்பா தரும் கருத்து.

“திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறறும் வாயுளும் அதனிலாங்கு இல்” - திருக்குறள்
சொல்லின் திறத்தையும் தரத்தையும் அதனைப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் பின் விளைவுகளையும் ஆராய்ந்து, மனித ஆக்கத்திற்கு உதவும், பயனுள்ள சொற்களையே பேச்சிலும், எழுத்திலும் வழங்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால், சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம் ஏற்படாமல் தம்மைக் காத்துக் கொள்ளமுடியும். அவ்வாறு மொழியை ஆக்கத்திற்குப் பயன்படுத்து கின்ற தலைசிறந்த கைங்கரியத்தை விடச் சிறந்த அறமும் பொருளும் வேறெதுவும் இல்லை என்பது தமிழ் மறையின் முடிந்த முடிவு ஆகும். கேட்டு நடந்தால் உண்டு நல்வாழ்வும் வளமும், இல்லையேல் தாழ்வும் மனித குலநாசமும் தவிர்க்கமுடியாமல் போய்விடும்.

போரும், சமாதானமும், மொழிப்பிரயோகத்தின் தன்மையைப் பொறுத்தே அமைகின்றன.

அடித்தளம் இடப்படுகின்றன; கட்டியெழுப்பப்படுகின்றன. மனிதகுல வாழ்வின் மாட்சியும், வீழ்ச்சியும் அவ்வாறேதான் அமைந்துள்ளமையை கடந்த கால வரலாறு கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

தமிழுக்கு அமிழ்து என்று பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. அமிர்தம் அருந்துபவர்களை அழியாமல் காப்பது; மிக நீண்டகாலம் வாழ்விப்பது; சிரஞ்சீவித்தும் பெற்றது. தமிழ் மொழிப் பற்றுள்ளவர்கள், நேசிப்பவர்கள், அம்மொழியை மனித ஆக்கத்திற்குப் பயன்படுத்துவதே மனித தர்மமாகும்.

**“இனிய உளவாக இன்னாது கூறல்
கனிமிறுப்பக் காங்கவந்த தற்று” - திருக்குறள்**

மொழியைப் பிரயோகித்து நல்லவற்றையும் செய்யலாம்; தீயவற்றையும் புரியலாம். மொழியைக் கையாள்பவர்கள், இன்னாத சொற்களைத் தவிர்ந்து இனிய, பிறரை வாழ்விக்கக்கூடிய சொற்களையே தொடர்பாடலின் போதுபயன்படுத்துதல் மொழி காத்தல் ஆகும். “யாவர்க்குமாம் இன்னுரை தானே” எனும் திருமந்திரத்திருவாக்கினை ஏற்று, வாழ்வில் நடைமுறைப்படுத்தி வந்தால் ஒரு பொல்லாப்பு மில்லை; அத்துடன் தமிழின் இனிமையும் பேணப்படும்.

மனித அங்க அடையாளங்களுடன் தமிழ் குடும்பத்தில் பிறந்து விட்டால் மாத்திரம், தமிழ் னாகி விடமுடியாது. மனிதனாக உருவாக்கம் பெறுதலும் வேண்டும். “மனிதனாதல்”, “மனித ஆக்கம்” என்பதால் நாம் விளங்கிக் கொள்வது என்ன? மனிதத் தன்மைகள், மனிதப் பண்புகள், மனித விழுமியங்கள் என்பவற்றைப் பெறுதல், வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து அவற்றின் நலம்

காத்தல், போற்றி வாழ்தல், என்பதையே “மனித ஆக்கம்” என்கிறோம். அதேபோலத் தமிழ்ப் பண்புகள், கலாசாரம், வாழ்வியல் விழுமியங்கள் என்பவற்றை இம்மியளவும் தவறாது வாழ்வில் பேணி அவற்றின் படி ஒழுகியும் வருபவர்களே தமிழர் என அழைக்கத் தகுதி பெற்றவர்களாகக் கொள்ளப்படுவர்.

மனிதம் அதன் உள்ளீடாகக் கொண்டுள்ள அன்பு, கருணை, இனிமை, எளிமை, அடக்கம், இன்னா செய்யாமை, செயலில் தூய்மை, உண்மை மொழிதல், இறையுணர்வு, அறநெறி வாழ்வு, நல்லொழுக்கம், பகுத்தறிவு என்பவற்றுடன் இரண்டறக்கலந்து கொண்டு வாழ்க்கையில் தர்மம், சாந்தம், அஹிம்சை, விழுவியங்கள் என்பவற்றைப் பேணி நலங்காத்து, வாழ்பவனே மனிதன் ஆவான். மன் + இதம் = மனிதம்; மன் + இதன் = மனிதன். மனத்தை இதமாகவும், இனிமையாகவும் வைத்திருப்பவன் மனிதன்.

உலகினை ஒரு குடும்பம் ஆகவும், அங்கு வாழ்கின்ற எல்லா மக்களையும் உறவினர்களாகவும் ஏற்றுக் கொண்ட பெருமை தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்குரியது. தமிழ்ப்பண்பாடு உலகப் பண்பாடு ஆக மிளிர்கின்றமை நோக்கற்பாவது. இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், “யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்” என்ற மகர்வாக்கியத்தை முன்வைத்தவர் கணியன் பூங்குன்றனார் என்னும் சங்ககாலப்புலவர். அவரின் வழித் தோன்றல்கள் ஆகிய நாம், மனிதம், மனிதத்துவம் பேணி வாழ்தல் கடமையும், உரிமையும் ஆகும்.

“வாழ்க வையகம்; வாழ்க வள்ளுடன்.”

**“இதயம் நிகறந்தெனை இயக்கிடும் அனைநாள்
நிகைந்தீதே போற்றியென் நெஞ்சால் நித்தமும்
வணங்குடீவன், வையம் வண்நமிழ்
வளமெலாம் போற்றும் நாள் வாஞ்சையின் நிகைந்தீதே!”**

- புலியூர்க் கேசிகள்

HENSHOU ISSHINRYU KARATE ACADEMY

59, Cranley Road, Ilford, Essex, IG2 6AF

Tel: 020, 8518 3288, Mob: 07950346432, E-mail: info@henshou.com Web: www.henshou.com

AFFILIATED TO ISSHINRYU WORLD KARATE ASSOCIATION - OKINAWA, JAPAN AND
ALL INDIA ISSHINRYU KARATE ASSOCIATION - INDIA

HENSHOU ISSHINRYU KARATE ACADEMY

**DEVELOP YOUR SELF DEFENCE,
SELF CONTROL SELF DISCIPLINE,
COURAGE & LEADERSHIP**

தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் பல பகுதிகளில்
றென்ஷி ரவீந்திரரது நேரடி கண்காணிப்பில்
தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர் குழுவின் அனுசாரணை
யுடன் இவ்வின்றியு கராத்தே வகுப்புகள் சிறந்த
முறையில் பயிற்றுவிக்கப் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது

OUR BRANCHES:

- EASTHAM, MANOR PARK, NEWBURY PARK
- WALTHAMSTOW, PLUMSTEAD, LEWISHAM
- CROYDON, MITCHAM, BRISTOL, HARROW
- SOUTHEND, SWINDON

* Renshi Raveendran is 6th Dan Black Belt who has trained directly under Master Shihan Hussian (India), Grandmaster Christopher Chase (USA) and Grandmaster Kichiro Shimabuku (Japan)

* Trained and coached over 1000 students from various branches (Students age varies from 5 yrs. to 65 yrs. - male and female)

* His students have won many awards from various local competitions and world Isshinryu Karate competitions held in the USA.

CONTACT :

RENSHI KANDIAH RAVEENDRAN
(6TH DAN BLACK BELT)

TEL : 020 8518 3288

MOB : 07950 346 432

E-mail : info@henshou.com

WEB : www.henshou.com

Luckyland

BISCUIT MANUFACTURERS

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பிஸ்கட்ஜலும்தான்!

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA

TEL: +94 081 2420574, 2420217 FAX : +94 081 2420740

E-mail: luckyland@sltnet.lk